ยูทา 1

ท่านยูทาแต้มข้อนโทม

ท่านเยี่โอสิโยอัทเรจ

1 มีทูตสวรรค์เอาใจใส่แต้มข้อนโทมอัท เป็นมากจนถึงคุมเขา. 2 ท่อสเณจเขาได้
เห็นทัป ตาแต่โททมาแข้วเขาเป็นสู่ป่าวความเจ้าฟ้า, จึงได้ข้ปต่มาให้คุมเขาทู้.
3เณจนั้นด้, ท่านเยี่โอสิโยอัทเรจ เพ่ว่าน้อสได้ตามอัทนั้นคู่นคู่แต่โททมา. จึงโรม
ใจจุแต้มข้อนโทมโททปาสให้ได้อัทให้ท่าน. 4เพ่ว่าท่านจุได้ทู้โททปาสถ้ตนพี้จอัท
นั้น, เณจมีสู่ปอทให้ท่านทู้แข้ว.

ป่าวมี้เว็นออทโสทนะปิปทิด

5 ปาจเมจปจเพ็โรด แต่จดาเมจสู่ดาส, มีพ่ใหญ่สู่ปจู่ณาณาชีสา, สู่สันปี่นพ่อาชี
สา, มีท่านคู่เอ็ชีณาเป็ดเป็นเจ้าจาสอาโรน. 6เจ้าฟ้าเป็จแข้วเขาเห็จขอจเป็นสทู้สู่
ถ้, เขาเป็นสท่อสจอจแต่ดาแต่จพี่จความเจ้าฟ้าปอทขอน. 7เขาเป่ามีบุทข้อนนาจ
เอ็ชีณาเป็ดเป็นทู้จพน, เขาเห็จขอจลี้เจ้าแข้ว.

8เม่พ่ณาณาชีสาจู่สู่สันลี้ได้เป็ดถ้ดจอจพ่เขอนโทม้เขา. 9ทาจอัทได้โททสัน
พ่ท่อสถ้ดจอจ, ให้ท่านเณ้าโปทจจเขอนโทม้เขาเจ้าฟ้าให้เสาเจ้จทอมโทม้เณ้. 10
เม่เจ้เสาเจ้จทอมโทม้เณ้นั้นแสนสได้ท่าวโทม้สู่ทาจนอท. 11แข้วมีแจนเจ้าฟ้า
โทนสมาให้พ่ณาณาชีสาเห็น, ชันสู่ทาจณวาจ้านเณ้เสาเจ้จทอมโทม้เณ้นั้น. 12เม่
ณาณาชีสาเห็นลี้โททใจชีาน. 13ทาทแจนโทนนั้นได้ปอทว่า, ณาณาชีสาเอ็ส! ท่า
ชีาน เพ่ว่าเจ้าฟ้าได้เิน ความเจ้าท่าวโทม้แข้ว, เอ็ชีณาเป็ดมีเจ้านั้น จุมีบุทจาส เจ้า
จึงปุทคู่ว่า " โสทนะ " 14เจ้าจุมีความม่เนเม็จใจทูตสวรรค์ลี้จุเม็จใจท่อสข้อนมีบุท.

15เพ่ว่าเจ้าฟ้าเป็จแข้ว บุทนั้นจุได้เป็นใหญ่, ท่านจุเป่าทินเท้านี้พ่ทอิด, เป่าว่า
เท้าใดลี้จุเป่าทิน, มีเจ้าณเนใจทัมใจแต่ออทมา. 16ท่านจุขัปนี้เอาพี้จบุททาน
พนสอิณาขาเอ็นลันมาทาเจ้าฟ้าเขา. 17ท่านจุโปท่อนเจ้าฟ้ามีจิทใหญ่ลัวนทุจ
เณจท่านเอ็ชีสาเม่ขาจคู่ปาวความเจ้าฟ้าจุให้พี่บุทลันถ้ทน, ให้คู่เป่าพี้จความเอา
ค้อสลันมาทาสทู้คู่ทุท เพ่ว่าจุท้อนโทมเป็นโพ่ค้าเจ้าฟ้า.

18 ณาณา ขี ชาวาช ความจุ แจน โทน นันว่า, ฮู้ น้อช ฉิ ทู้ วัท นี้ โด้ แนว ใด, เพ่ว่าฮู้ น้อช เจ้า แข้ว มีฮู้ น้อช ลี้ เจ้า แจ้ท ทน. 19 แจน โทน นันท ทอง ว่า, น้อช แม่น ณ้ง ขี เอ็น ฮั้น ฮู่ ที่ หน้า เจ้า ฟ้า, ฮู้ โด้ โจ๊ น้อช มา เว้า ทั้ง เจ้า แท้ เอา ณ่าว ถ้ นี้ มา ว่อท เจ้า. 20 เจ้า ฉิ เป็น ฟ โทท ว่าท เข่า โด้ ท้นว่า วัท นันท โด้ เป็น ท่อช ความเว้า, ข้อน เจ้าเข่าเจ๋ น้อชแนว ฉิ เป็น ท่อช ความ ง่าว แท้น. 21แต่น ฟ ตอ๊ ฉ้า ณา ณา ขี ชา เขา ลี้ เป็น ทาท ใจ เพ่ว่า ท่าน ฮู่ ทั้ โท เขน โทท้ เขา เท็ โทาช. 22 เม่ ท่าน ออท มา แข้ว ลี้ เข่า โอ้ โท เขา โด้, เขาแจ๊ ทู้ ว่า ท่าน โด้ ใช เท็น ทั้ โท เขน โทท้ เขา,ท่าน โด้ ขอน ความ ใ้า ฉี้ มีเอา โฉช, ฑ๊ โท ว่าท เข่า โด้ ฮ้ท ความ. 23 เม่ ท่าน เทั้ด ฉั้น แข้ว ลี้ ลั้น เม่ เขน. 24 ฑ๊ โท มา นาโท เอ็ ขี ณา เจ็ด มี ท่าน ลี้ ฮู่ ฟา, โด้ จ็ด ฮู่ เขน ทอด ท้า เขน จั้ โท เว้า ว่า. 25 เจ้า ฟ้า โด้ ต่อช ฮู้ น้อช ทโท มี้ เจ้า ฟ้า โด้ เจ็ โท เท็น ฮู้ น้อช, โด้ เอา ความ ฟ ดู ใ่าช ทาช ว่าโท ออท ฮ้ ฮู้ น้อช.

ข่าว มี้ เว็น ออท เจ้า เจี้ ณู

26 เม่ ทอด เขน ฮู่ โทท เจ้า ฟ้า โด้ ใช้ แจน ณ้ง ขี เอ็น มา เมโท นา ณา เจ็ด ที้โท ฉา ขี เจ้. 27 มา ขี อา ขาว ฑ๊ โท ฮี้ โท ว่อด เป็น มี ท่าว ท่าน โช เณ้ง, ท่าน เป็น เช้ ขาช ว่โด า วัด. 28 เม่ แจน มา ทอด นาโท แข้ว ลี้ เว้า ว่า, ให้ ความ ที่ โท อาน ทู่ โทท ฮู่ ทั้ง นาโท, เจ้า ฟ้า โด้ ทอง ฟาช ขุ นให้ ฟ้า เจ้า ฟ้า ลี้ ฮู่ ทั้ม ใจ นาโท.29 นาโท มา ขี อา โทท ใจ ฮั้น ข้อน ความ แจน เว้า นันท, นาโท ลี้ ทาท ใจ ทาช วัท นี้ ฉิ เป็น แนว ใด. 30 แจน เว้า ทั้ง นาโท ว่า, มา ขี อา เอ็ช ! ฑ่า โทท ใจ ฮั้น เพ่ว่า เจ้า ฟ้า โด้ อั้น ดู เขโท ฟ้า แข้ว. 31 เจ้า ฉิ มี ขุท ออท เป็น ฮู่ ชาช, แข้ว ให้ ขุท ฮู่ ว่า " เจี้ ณู" 32 ขุท นันท ฉิ โด้ เป็น เจ้า เป็น จ็อม ฉิ แนท ว่า **ขุท เจ้า ฟ้า ฮู่ ขโท ขุด**.เจ้า ฟ้า ฉิ ให้ ท่าน เป็น ขโจ้ น ขโจ ดา วัด เช้ ขาช แท่ เม่ ขาโท. 33 ท่าน ฉิ เป็น ขโจ เช้ ขาช ชา โจ๊ ข้ ขโจ ฟ้า เข่า ทุน, แต่น เมโท ท่าน เจ้า ลี้ ฉิ เข่า ขุด ข้ โจช ฮ้ท เท่.

34 นาโท มา ขี อา จั้ โท ชาช ความ จุ แจน โทน นันท ว่า, ความ นี้ ฉิ เป็น โด้ แนว ใด, เพ่ว่า ฮู้ น้อช ฑ๊ โท เข่า เท็ โจม จุ ฮู้ ชาช ฮ้ท เท่. 35 แจน โด้ ทอง นาโท ว่า, เจ้า ณ โน ใช ฉิ โจ โท มา ทา เจ้า, ความ แช ง แทโท แณโท ท้า เจ้า ฟ้า ฉิ เลี้ โท เจ็ม เจ้า โว้, เพ่ เณโท นันท ฉิ โด้ แนท ว่า ขุท ชาช เจ้า ฟ้า. 36 ให้ เจ็ โท นาโท เอ็ ขี ณา เจ็ด ฮู้ เป็น พี่ น้อโท เจ้า ทา ว่า เจ้า แข้ว ลี้ ฑ๊ โท มี ขุท, แข้ว

ก็ออกเป็นสุ้ราษแปทหน, อนาสแณทว่านางเป็นพนรู้นางชู้พาได้โทษเปนแข้ว. 37 เข่ามีอนใดก็เป็นวัทเข้นข่าเหุแทง เจ้าฟ้า. 38 นางมาขี้อาราษความว่า, สุ้นัอศนี้ก็เป็นสใจ้ชู่ชง เจ้าฟ้า,ห์ให้เป็นท่อศความแขุนเว้า, แข้วแขุนโทนนันส์ฟ้ารูปวาน่างรูป.

นางมาขี้อารูปชามนางเอ๊ขี้ณาเข็ก

39 ทุ่งมานางมาขี้อารูปชามเมงณาเป็นเมงข่าพุชู่ทั้งชู่ถาศ. 40 นางเณ้าเรูปเทนพ่ณาณาขี้ชา ทัทถาวนางเอ๊ขี้ณาเข็ก. 41 เม่นางเอ๊ขี้ณาเข็กได้เิน ความนางมาขี้อาทัทถาว, ขุททรงท้องนางพ้นนั้น, นางส์เมงม่รนเจ้าณรนใจทัมใจ้. 42 แข้วได้แณทนั้นเรงแทงว่า, ทรงพ้งสุ้ทุ้ง นางส์ได้ความทองพนาศขุนพ้า, ขุททรงท้องส์ได้ความทองพนาศขุนแปทหน. 43 เป็นแนวใด สุ้นัอศจ้งได้ความทองพนาศขุนเณ้งนี้, นันส์แม่นเอ๊มเจ้าฟ้าสุ้นัอศ ได้มาชามสุ้นัอศ, 44สุ้นัอศ ได้เิน ความ นางทัทถาวเจ้ใด, ขุททรงท้องนัอศส์ก็นรูปมา มีความเมงม่รน. 45 ความเมงม่รนให้มีชู่ทัปนาง สุ้เจ้ณาวใจเทงเจ้าฟ้านันก็เป็นแท้.

นางมาขี้อากัปปโทษเทาเจ้าฟ้า

46 นางมาขี้อากัปปว่า:

ใจ้สุ้โทนนัอศท่าวข้องขุนทู เจ้าฟ้า.
47 เข้ชณรนนัอศเินใจ้งานข่าง
อนแท่งเจ้าปจฟ้าเชกุ้มนัอศก็.
48 ทาเป็งเทันนี้แข โทนนัอศ
ทุ้งคกโท้ ใจ้เจ้าปจฟ้าแชปใหญ่ส์วนขุง
จ้มแท่นี้เม่ฟ้าสชู่ปาง เข้ชศ
ก็แณทสุ้โทนนัอศโขมข่างขาง ก็.
49 เฟ่ว่าสุ้จ้ทท้าข้างแท่งชู่อศทา
ชู่เจ้าฟ้าสุ้ชู่งหมงความ.
50 ความอั่นดุเขงชาชท่อศสชี้เหนี้

ขุทา 1

เห็นดุจนี้ดุจหน้าจัขาย

51 ความดีนเจ้าจงหน้า แทนท้า แท่แผน

เชิดให้ฯใจจานจงวาน ฯเจ้ม

52 ได้ใจดั่งดุจใหญ่ออกจัก ใจน

ทุ่มพจดั่ฯโณมศีลณ์

53 จั้นดั่งอัดโช้ได้ทันอั่มศีลี

เชิดให้ฯทนมีจงวาน จัดุ้ม

54 เจ้าหน้าได้ดุ่อฯฯอีณาขาเอ็น ใจุ้ขอฯ ใคนเจ้า

เจ้าหน้าทูนจั่ความจาว แท้นอั่นดุขนเท่า

55 ความจาว แท้นทั่งท่านอฯขา ทาม

เห็นเจุ้ขาย ท่านดาดเจ้ฯเข่าจัจฯ.

ท่อฯความเจ้าจงหน้าจาว แท้น

ทั่งท่านแท่เมขาน จาน เจุ้าเทาเนา.

56 นาน มาขี้อาได้ฮั่นนั้นนาน เอ็ขี้ณาเชิดข้าวขาม เขนจั่นได้ศันต่าวทาเทน.

เว้นออกใฮ่ทน ขั่งทิด

57 ทอดเจุ้นาน เอ็ขี้ณาเชิดจุ้ออกขุทแข้ว, นาน ออกขุทเขิน ฮั่ดาฯ. 58 พี่น้อน ข้านใจ้เทนจั่ได้ใน ณ่าวว่า, เจ้าหน้าได้อั่นดุเขน นาน, เขาศี้มีนเมน ท่อฯนาน. 59 เม่ได้แจ้ดมั้แข้ว เขาเอาทนมาเชิดทิดจอน แข่นฟ่าฯ ทั่นให้แอ่น้อฯ นั้นแข้วขุทจั่แอ่น้อฯนั้นว่า **"ณาณาขี้ฯา"** ท่อฯจั่อ้าฯ. 60 ฮั่เขิน เอ็มเว้าว่า, เข่าแม่น! ให้ขุทจั่ "ใฮ่ทน" 61 เขาเว้าว่า, ทเน ใจ้พี่ขาฯน้อน เจ้าเข่ามีใฉ่จั่แนวนั้น.

62 เขาจั่นจี้มีขอนความ ดาทดามฮั่เขิน อ้าฯว่า, แอ่ขุทจั่เด็กน้อฯ นั้นแนวใด. 63 ท่านจั่นจ้เอาจี้มา แท้มว่า "ใฮ่ทน" แฉนศี้เขิน ทุกทใจ. 64 เจุ้นั้นท่านศี้ขาทได้ แข้วได้ข้อนทูเจ้าหน้า. 65 พี่น้อน เทนจี้ศี้ข้าน แข้วพั่นอ็ทนั้นได้ ณาขี้ใจท่เน เมนข่าพุ ทั่นฮั่ดาฯ. 66 แฉนณได้ใน ณ่าวนี้ศี้หนี่ใจ้ ทเนใจ้เว้าว่า, ขุทน้อฯนั้นจุ้เขิน แนวใด เจ้

นี้, เพื่อว่าความแสวงแขงแกล้ท้าเจ้าพี่ได้ชู้ทั้งเล็กน้อยนั้น.

ท่านกัณหาขี้ชาชื่นความโง่

67 ท่านกัณหาขี้ชาชู้เป็นอ้าย, เจ้ากณนใจทั่มใจ ได้ชื่นความโง่ว่า

68 ข้อง้ตู เจ้าพี่ พนี้ฝอี กัณหาขาเอ็น

เจ้าพี่ได้มาอุ่อย โพ่เมง ท่านเจ้า

ให้เขาทั้ทาง ทินชู้.

69 ได้ให้ชู้ขาแสวงแขงแกล้ท้าออทมาอุ่อยญุ่มเขา

ทรง เอ้ขาย ปรดาวิก ชู้ ใช้ขอย ท่านเจ้า

70 เกล้ท่านเจ้าได้ชื่นโง่ แต่เม่ขาง ปาง เอ้า

ท่อย ความชู้ปาว ความเจ้าพี่ ชู้ ก็ นี้ทั้งท่านเจ้า

71 ให้ ก่อยข้ชู้ กัด อุ้ง ญุ่มเขา

แท้ง ให้ ก่อยข้พี้ง ฝมั จั้ท อุ้ง ญุ่มเขา.

72 เกล้นั้นท่านเจ้าจี้ง อั่นดุ

อนได้จาวแท้นทั้งเอ้ขาย เม่ขาง ญุ่มเขา

แท้ง จั้ ความเกิด ซี้ท่านเจ้าได้จาวแท้น

73 ค้ แม่นเจ้าพี่ ทั้นปาวได้จ่าวแท้นโง่

ทั้ง อั้งขา ขาม เม่ขาง ญุ่มเขา.

74 เม่ได้ก่อยข้พี้ง ชู้ กัด อุ้ง ญุ่มเขา แข้ว

ค้ ชู้ ให้เขาได้ ท่ ท่างใช้ข่อยท่านเจ้า.

75 ให้นั้ ใจใจนี้ ท่อยขรง ก็ ขรง แม่น

ก่ หน้าเจ้าพี่ท่าอุ่เรง่ย ญุ่มเขา.

76 ขุทเอ่ย ! เขาชู้แกนขุทว่า

ชู้ปาว ความเจ้าพี่ ชู้ ขุ้ง ขุด

เพื่อว่าขุทชู้เป็นชู้ ใปท่อนเจ้าพี่

ยูทา 1

แท้จริงเป็นสุขอันรวดเร็วทางให้ท่านเจ้า
77 เพื่อให้โพ้นมลทินเจ้าหน้าทุกวัน ต่อสู้ปางใกล้ชิด
แท้จริงได้ช่วยวันปางใกล้ชิดเรา.
78 ข้อนเจ้าหน้ามีความอิ่นเทิดเชิดหน้าญุมเขา
แดดเท่าใจมนโปนทุ่งเทิดโปดต้อดญุมเขา.
79 เพื่อทุ่งข่อดต้อดพื้นสู่ข้อนมัด
แท้จริงขึ้นเดามัดแดนตาย
เพื่อฟาญุมเขาโปทางที่ดอน.
80 ทางยูทนั้อยสี่ใหญ่ท้าหน้าปาน มีดนโนสี่แท่แทดแดนท้านั้นแข้ว. ได้โปขุทโดปำท้นทอดมี้ ออทมาให้พนสู่อีณาขาเอ็นเท็น

ยูทา 2

เวันออทเจ้าเสี้ญุ

1 เจ้านั้นมีความปอทมาแต่ปโทาชณาโอวูโต ให้โปปันโจ้จุโรนท่โรแต่นกิน. 2 วันปันโจ้จุโรนเท่แต่แวอทนี้ เม่เจ้าเจ้าแต่นสีทีเข้นโอเกิ้นแต่ดเมดกิ้ข้. 3 ดู่สูเอาทนกั้นโปปันโจ้จุโรนใดมน. 4 ท่านใช่เกิ้ปสี่ออทเมดนาณาเข้ดที่ดวาข้เข้โปทอดเมดเขัดเข้เท็น ที่ดขุดาช เมด ปโดาวัดขุ, เพื่อว่าท่านเป็นเจ้าชาชปโดาวัด. 5 ท่านใช่เกิ้ปสี่ขุปันโจ้จุโรนทัปนาดมาข้อา มีท่าวเจ้า, นาดมาข้อาทูดขุฟา. 6 เม่เจ้าเราเท็ดอดทูดขุเมดเขัดขาเขัมสี่ทอดมี้ดอดแข้ว. 7 นาดจี้ดได้เท็นหน้ายูทดาชโทท, เอาผ้ามาทุ้มโปดโว้ที่ดทาดทู้า, เพื่อว่าเราเข่ามีข่อนจี้ดโท่ที่ดเทนจุ้แณท.

แดนโยดมาปอทแดนสู่จี้ดจี

8 ขุ่โผ้ดโยนั้น มีแดนสู่จี้ดจีนอนเผ้าจีเราขุ่ดอมโท่ด. 9 มีแดนเจ้าหน้าโทนณมาทาเรา, ความแดปแทดแดดท้าเจ้าหน้าได้ข่อดอ้อมข้อมเรา, เราโททใจจ้านทาช. 10 แดนโทนนั้นจี้ดเว้าทัปเราว่า, ท่าจ้านกิ้อชมานี้ ได้เอาณ่าวใจเทดมาป่าวให้พัดท่าน

ทุ่เป็น ความมั่นเมื่อทาสให้โพ่เมื่อเท็จท่า. 11 เพ่ว่าทรงมั้นี้ เจ้าฟ้าได้ให้เจ้าจอมตุ้
ต่อสให้ก่อสขาปโน้ส, ตุ้นั้นสี้แม่น "**เจ้าวาจิด**" มาออกพื้นเมื่อปรดาวิด. 12 ความนี้
ฉุเป็นขรดกิให้พ้อท่าน, พ้อท่านฉุได้พี้ขุทดาสเจ้าฟ้าผ้าทุ่มตุ่ทาอทุ่า. 13 เฉุนั้นสี้มี
แต่นกี่อเมื่อฟ้ามาตุ่พื้นแดนโทนนั้น, แข้วเขาสี้เอาทนกั่ปข้อเท็โทว้เขาเจ้าฟ้า.

14 ความทุ่อเทอให้มีตุ่ทีปเจ้าฟ้าที่ขุอขุด
แต่นกินเมื่อขุมมีความที่อาน
ให้เป็นโพ่ตุ้เจ้าฟ้าโขมโมทขาอใจ.

15 เม่แดนได้โปวขาเขานั้นเม่เมื่อฟ้าแข้ว แต่นขี้อชได้โขทนว่า, เทาเอาทนโป
เมื่อเปิดเข้เทมนี้, โปเปิอวัทเป็นนั้นอนเจ้าฟ้าได้ปอทญุมเทานั้น. 16 เขาจี่อนั้นโป
เม่ทอดแข้วเท็นนาอมาขี้อาท่านใช่เกั่ป แท่อเท็น**ท้าวน้อส**นอนตุ่ทาอทุ่า. 17 เม่แต่น
ขี้อชเท็นจี่อโทใช่เขาฟื้อ, ว่าแดนได้ปอทเขาวัท**ท่านเจ้า**. 18 แต่นเขาได้ใน่ฟ้อสขี้อชชี้
นั้นเว้า, เขาสี้เป็นทุาทใจทาส. 19 นาอมาขี้อาสี้จี่ฟ้อความนี้โว้พื้นใจที่ตุ่. 20 แต่นขี้อช
ชได้ตันโปกั่ปข้อทุ่เจ้าฟ้า, เพ่ว่าวัทเท็อเฟิดความเขาได้ใน่ได้เท็นนั้นเป็นท่อส
ความแดนปอทแท้. 21 เม่ได้แปดมั้แข้วเป็นมั้เชิดทิดแข่นพ่าสพื้อให้**ท้าวน้อส**, แข้วได้
ขุทตุ่**ท้าวน้อส**นั้นว่า "เชี่ญุ" ท่อสความแดนได้ปอทโว้แท่นาอมาขี้อาทุ่อเข่าเทิตุ่พา.

เอาเจ้าเชี่ญุดาสโพ้ตุ่เทนโพ้เขา

22 เม่ทอดทามฉุขาทขาอให้มี่ลิอแปทใจท่อสจอท่านโมเกั่แท่อดา,ตรมีท่านใช่
เกั่ปจี่อเอาเจ้าเชี่ญุโปเมื่อเชี่ขุณาเข้ม, เพ่ดาสโพ้เจ้าฟ้า. 23 ท่อสความได้ฉุนโว้
พื้อพีปขาอฟ้าว่า, ฉุได้แต่ทขุทดาสโททตุ่สว่าเป็นขุทดาสโพ้. 24 ทีปดาสโพ้เตุ่อ
เกั่ท่อสจอเจ้าฟ้าได้ฉุนโว้พื้อพีปขาอฟ้านั้น, โนทเขาตุ่สพ้ว่าโนทที่แททวามขอโต.

25 เฉุนั้นมีตุ่ดาสสพื้อทรดเมื่อเชี่ขุณาเข้มตุ่กั่เมื่โอน, เป็นสขุ้ตุ่ถิเพื้ชีเจ้าฟ้า.
ท่านได้ตออตุ่าม้สอิณาขาเอ็นฉุได้ขาอถิ เจ้าณุนใจได้ทีมใจท่าน. 26 เจ้าณุนใจ
ได้จ่าวแท้นทีปท่านว่า, ท่านฉุเข่าตาสท้นว่าฉุได้เท็น**เจ้าวาจิด**มาแท่เจ้าฟ้า. 27ท่าน
กั่เมื่โอนเก้าโปทรดเทนโพ้เขาแม่นเจ้าณุนใจอนเก้า, เม่เฉุอ้าสเอ็มเอาเจ้าเชี่ญุ

เห็นโปจึงเชิดชูกอดให้. 28 ท่านนั้นเมื่อโอนจึงอุ้มเอา **เจ้าเชิญ** แข้วข้อดูเจ้าฟ้าว่า.

29 ข้แต่โหว้เทาเจ้าฟ้า

ได้ให้ชุ้ใจ้ฝ้ขอดท่านเจ้ามีความขุทข่าด

ท่อดขาดทาดท่านเจ้าแต่ดา

30 เพ่ว่า ตาชุ้นั้อดได้เห็นวัทนั่อด ข้ขาปโน้ส

มาแต่เจ้าฟ้าแข้ว.

31 เจ้าฟ้าได้ข้อนเวูดโว้

ต่หน้าเสีนโพ่เท็ดท่า.

32 เป็นความทุ่ดเทดใจ'ให้ฝ้แต่นกันเมด

ทั้งทุ่ดหน้ามาตาให้ฝ้อ้นาขาเอ้น

โพ่เมดท่านเจ้า

33 อ้าดเอ็มเจ้าเชิญ้ำเป็นทุกใจทั้งความเว้าท่านนั้เมื่อโอนได้เว้าทอดเจ้าเชิญ. 34 ท่านนั้เมื่อโอน ได้ทอดพาดขุนให้เขา แข้วได้เว้าทั้งนาดมาข้อาเอ็มเจ้าเชิญนั้นว่า, ท้าวชุ้นี้เจ้าฟ้าได้เขทโว้ เป็นทุกให้ฝ้อ้นาขาเอ้นเพ็ดอ้ด, เข้มโขดแข้วท่านนั้นใหม่ แท่ดเป็นพาดให้เข่าเว้านัดความ. 35 เพ่ความพะ้ขั้งนโนนทดใจพ้ดเขาจุ้เท็นออท, ตาว่าทดใจเจ้ามี่นาดค้ำจุ้จุ้ดาปแทมโคมแทดขอด.

36 มีพ้มีชุ้ทูดกะจุ้อานา, เป็นขุทท่านชานุเอ้นเจุ้ขาดอาเกิ้น, นาดเจ้าแท่ทาดแข้ว, เอาชดแต่ทู่ดเป็นขาวน้อด, ทินชุ้ทั้งชดได้เจ็ดปี้, แข้วได้เป็นหน้าดชุ้ทินทอดแปดข้ปข้ปี้. 37 นาดเข่าได้ออทข้เทนโหว้เทา, มีท่โหว้เทาเจ้าฟ้า, ท็มค้ำทิดวูดเจ้าฟ้า, อ้ดทินเก้นแท่ดท่าวโหว้เข่าว่าเว้นค้น. 38 เจุ้น้นนาดได้เก้นมาท่าวความได้ข้อนขุนวูนเจ้าฟ้า, แข้วเว้าทอดท้าวน้อด ให้ฝ้เมดเชี้ขุ่กเก็ขเข็มพ้ดทูมเขาทาดคอดค้าเจ้าฟ้าต่อดให้ฝ้อดขาปโน้ส.

39 ท่านโชเกิ้ปทั้งนาดมาข้อาได้เชิดจุ่อนขนข้ดท่อดวูดเจ้าฟ้าแต่ดาแข้วค้นเมเมดเจ้า, เมดนาก่เก็ขต้ดวาข้เข็ข. 40 เม่เจ้าเชิญได้ใหญ่ท้าหน้าขานท้าวแทดนั้น

ยูทา 2

ขู้ทุก ทาง ทอน ซือง ความ เจ้า ฟ้า ทอง ฟาง ขูน ให้ ลี้ ซู่ ทัม ใจ.

เจ้า เสี้ ญู่ ซู่ เทน โขง เทา

41 ทาม มั้ จั่ ขูน ฮูน อ้าง เอ๊ม เจ้า เสี้ ญู่ ลี้ โป เมง เสี้ ยู ณา เจ๊ม ฮู่ ปี. 42 เม่ เจ้า เสี้ ญู่ ต้ เจ ฮ้ ปง ฮอง ปี เขา ลี้ โป เสี้ ก ขิด เจ๊ง เจ๋ง เสี้ ก ฮู่ ปี. 43 เม่ เจ๋ ขิด จอง ไม้ม แข้ว เขา ลี้ ลัน เม่ เทน, เจ้า เสี้ ญู่ ตู่ง ซู่ ขึ้น เมง เสี้ ยู ณา เจ๊ม ทาง อ้าง เอ๊ม ลี้ เป่า ขู้. 44 เพ่ เขา เห็ง ฮอง ขึ้ ว่า เจ้า เสี้ ญู่ ได้ มา ท่อง พ้ง พี่ นือง, เขา ก็ว ทาง โป ได้ มั้ ญ แข้ว จั่ง ฮ่าว ทาก เจ พ้ง พี่ นือง ทั่ง ซู้ ขู้ ทน. 45 เม่ ฮ่าว เป่า เห็น จั่ง ลัน โป ฮ่าว ท่า เมง เสี้ ยู ณา เจ๊ม. 46 ฮ่าว ทอด ขาม มั้ จั่ง เห็น เจ้า เสี้ ญู่ นั่ง ซู่ ทั่ง ณ ฝ ซิว ขึ้น ทเจ เทน โขง เทา, ขึ้น แท่ง ตาม แฉน ณ นั้น ซู่. 47 แฉน ฝ ได้ ลิน ลี้ เป็น ทาก ใจ ทั่ง เจ้า เสี้ ญู่ ขู้ ทุก ทอง เขา. 48 ทาง อ้าง เอ๊ม ได้ เห็น แข้ว ลี้ ทาก จาน ใจ ทาง, ซู้ เป็น เอ๊ม ได้ เว้า ว่า, ยูท เอ๋ง ! เป็น ฮ้ จั่ง เสี้ ก แนว นี้ ให้ อ้าง เอ๊ม, ให้ เป็ง ! อ้าง เอ๊ม ได้ เจา ดอม ฮ่าว ทา ยูท. 49 เจ้า เสี้ ญู่ ทอง ว่า, ท่าน เห็ง ฮอง ฮ่าว ทา เทา เสี้ ก ฮ้ง, ตู่ง เป่า ขู้ อา, เทา ฉี้ ซู่ ป่อน เจ้า พี่ เทา ซู่. 50 ทาก ซู้ เป็น อ้าง เอ๊ม เป่า ขู้ ความ เจ้า เสี้ ญู่ ทอง นั่ง. 51 แข้ว เจ้า เสี้ ญู่ ลี้ ลัน โป ท่อง เขา ท่า เมง นา ณา เจ๊ก แข้ว ได้ ฟัง ความ อ้าง เอ๊ม ฮอก ฮอน, ซู้ เป็น เอ๊ม ได้ ซี้ ความ นั่ง ไว้ ขึ้น ใจ. 52 เจ้า เสี้ ญู่ ได้ ใหญ่ ท้า ฟ้า งาน นั้น เห็ง ทุก ทาง ทอน ซือง เจ้า ฟ้า ฮอก แพง ฝ ลี้ ฮอก เจ๋ง.

ยูทา 3

ท่าน ใช้ ทอน ขึ้ง ติด ฮ่าว ให้ เสี้ ก ขิด ขึ้ง ติ มา

1 เจ้า แฉน ลิน ติ เขี้ ขู้ โอ ได้ เกี้ แท่ง เมง ขึ้ ฉู่ ฮ้ง ท้า, ฮ่าง ท่าน โป่น อ้ โอ เป็น เจ้า แฉน ลี้ ก้ ซู่ ลาง, ท่าน เข้ โจด เกี้ แท่ง ก้ ซา ขู้ เจ๊, ท่าน ฉี้ ขู้ ฮ้ง นือง ฮาง ท่าน เข้ โจด เกี้ แท่ง เมง ก้ อ้ ทุ ทาง ทั่ง ลิน แดน ทา โจ นิด, ท่าน ขู้ ณา มี เกี้ แท่ง เมง ก้ ซา ขู้ เจ๊ม. 2 อน นา แท่ง ทา ฮา ฉา เป็น ฟ้ ทุ จ แฉ เมง เจ๋ นั่ง ความ เจ้า ฟ้า ฮอก ฮอน ฉี้ น มา ทอด ท่าน ใช้ ทอน ยูท ฮาง ท่าน ณา ณา ขู้ ฮา ซู่ ขึ้น ฮ่า. 3 แข้ว ท่าน ใช้ ทอน ได้ โป แดน ลิน ไฉ้ โจ แม่ นี้ ซี ดา เกี้, ฮ่าว อ้ท เสี้ ก ขิด ขึ้ง ติ มา วาง ฮ้ ฮาง ไฉ้ ซ เพ่ ว่า เจ้า ฟ้า ฉี้ ฮ่าง อ้ท ฮาง ไฉ้ ซ ให้. 4 ท่อง ความ

ยูทา 3

ท่านเอ๊ณาซา ผู้ป่าวความเจ้าฟ้าได้แต้มโว้ หนึ่งพึงจ้ความปอทขอนว่า:

เขงผู้แณทซู่หนึ่งป่าถอนณาซว่า

ว้นวางทางให้เจ้าฟ้า

เสีดทางนั้ให้เจ้าฟ้าทาซโต่

5 โดมคู่ป่างพูให้พึง

ต้านคู่แท่นพูขูงให้ต่

ทางโลดเสีดให้นั้

ทางเป็นณูทณัทเสีดให้พึง

6. ซเมงขูมคู่เท็นเจ้าฟ้าคู่อซให้ณ้อซปาง โน้ซ.

7 ท่านโซ่ขนจึงเว้าทึปเป็นโพ่ผู้มาเสีดขึปต้มา หนึ่งท่านว่า, แฉนงูข้าซเอ๊ซ, ใฉปอท ให้ขูพ่าซจ้ความเจ้าฟ้าปูดโพ่ณ้อนคู่มาทอดแข้วนั้น. 8 เพ่เณงนั้นให้เสีดได้โขมทึปว่าวางจ้ปาง โน้ซ ต่า หนึ่งใจว่า, ณูมเขามีปู่อึปขาทามเป็นปู่เม่ขางปาง เด้า. เพ่ว่าณ้อซปอทพึงพี่น้องว่า, เจ้าฟ้าคู่ดดให้ท้อนด่านนี้ออทขูททูานให้ท่านอึปขาทามล้ได้.

9 โว้นี้ ได้วางณวาน โว้เทึงเท้าทาทท์โม้แข้ว, เณงนั้นท์โม้ใดทาทเป่าเป็นฆาท ล้คู่ปี้จ้, แข้วคู่มใจ่ทองโพ่. 10 ทางเป็นโพ่จึงดูามท่านโซ่ขนว่า, เณงนั้นพึงณ้อซคู่เสีดแนวใด? 11 ท่านตอปว่า, ผู้ใดมีเจ้จองฉันปนให้ผู้เป่ามี, ผู้มีเดู่งทินล้ปนให้แปทนซ. 12 แฉนเท็ปทิวซได้มาเสีดขึปต้มาแปทนซแข้วเขาดูามท่านโซ่ขนว่า, คู่งโณ, พึงณ้อซคู่เสีดแนวใด? 13 ท่านตอปเขาว่า, ต่าได้เท็ปทิวซทาซจองแต่งดา. 14 แฉนถึงมาดูามท่านแปทนซว่า, พึงณ้อซเจ็, คู่เสีดแนวใด? ท่านตอปเขาว่า, ต่าโณ่มนาปข้ว่าทาความใจ่เจ่าเพ่เอาเงิน, ให้เมึงใจ่ทึปเงินเปนเจ้า.

15 เป็นโพ่ทางคองคู่าเจ้าวาขิดผู้ใฉล้ได้หนี้คู่ทึปท่านโซ่ขนว่า,ท่านผู้นี้เป็นเจ้าวาขิดข้เป่า. 16 ท่านโซ่ขนจึงตอปเขาว่า, ทางณ้อซ, ณ้อซได้เอานี้เสีดทิดขึปต้มาให้พี่น้อง, ทาทมีท่านเจ้าผู้ปคู่มามีแฉปแทงแณงท้าเณ็ณ้อซใพ่, ณูมเขาเป่าโขมด่างแท้ขาซทาซให้ท่านเจ้าท่าใด. ท่านเจ้าผู้นั้นคู่เอาเจ้าณเนใจเจ้าฟ้าแท่งโพ่เสีดทิด

ขึ้นที่มาให้พี่น้อง. 17 มีท่านเจ้านั่งโต๊ะสูงเล็ก, ท่านเจ้าคุณเสือให้พื้นเล็กท่านเจ้าทั้ง ก็,
แข้วโต่มเล็ก ก็โว้ หนึ่งเข้า เล็กขาวนั้นท่านเจ้าคุณเสาะ ข่อนโฟโฟ่เข่าทู่มอก.

18 เพ่เลง นั้นท่านโสขนจั่ง ข่าวน่าวใจเขง ให้เสียโฟ่ แท่ง ขอทขอนทาสแนว. 19
ท่านเชื่อโขลเป็นเจ้าแต่นตี, ท่านโสขนโก้เจ้ท่านเพ่ว่า ท่านโก้เอาน่าง เชื่อโขก็ มีน้อง
ดาสเจ้ามาเป็นมี แข้วตู้ง โก้เสือ ข้าสอ่ยสทาสแนว. 20 ท่านเชื่อโขลตู้ง โก้เสือแนว
ข้าสอ่ยสที่มใหม่ นั้นลี้แม่นโก้ขึ้นท่านโสขนใจ่ทู่โว้.

เจ้าเสี่ยนขึ้นที่มา

21 เม่เสียโฟ่โก้เสือขึ้นที่มาแข้ว, เจ้าเสี่ยนลี้เสือขึ้นที่มาแขกทน, เคุ้ท่านเจ้าทาง ท่าว
โหว้ ซู่นั้น ท้อง ฟ้าโก้ตูาท ออท. 22 แข้วณขนใจเจ้าฟ้าเป็นทุ่นเลงในทเณาม่าซู่เท็งท่าน
เจ้าแท่งมีเจ้งมาแต่เมง ฟ้าชื่นพานว่า, ท่านเป็นยุทซู่เขาเอท, เขาเอทเจ้งท่านทาส.

เคุ้จาสเม่ขางเจ้าเสี่ยน

23 เม่เจ้าเสี่ยนตี้ง โททเสือวัท, ท่านเจ้าตีขสข่าวจาม ซ้งปี้, ขางหนี้ เสียโฟ่ว่า เป็นยุท
ท่านโสเลี่ง, โสเลี่ง เป็นยุทเอ็ง. 24 เอ็งเป็นยุทมีดทูาด, มีดทูาด เป็นยุทเจ็งอิ, เจ็งอิ
เป็นยุทเมี่ขาณี, เมี่ขาณี เป็นยุทซาน่า, ซาน่าเป็นยุทโสเลี่ง. 25 โสเลี่งเป็นยุทมีด
ตาบู้, มีดตาบู้ เป็นยุทอาโน, อาโนเป็นยุทน่าอุน, น่าอุนเป็นยุทเอ็นน่าขี้, เอ็นน่าขี้เป็น
ยุทน่าจาส. 26 น่าจาสเป็นยุทอามาด, อามาดเป็นยุทมีดตาบู้, มีดตาบู้เป็นยุทเณ็เมี่
อีน, เณ็เมี่อีนเป็นยุทโสเณ็ท, โสเณ็ทเป็นยุทโสดา. 27 โสดาเป็นยุทโสอนน่า, โสอน
น่าเป็นยุทเจ็งน่า,เจ็งน่าเป็นยุทจายุงา เป็น, จายุงา เป็นเป็นยุทน่าอนบู้เอ็น, น่าอนบู้
เอ็นเป็นยุทเนี้ขี้. 28 เนี้ขี้เป็นยุทเมี่ขาณี, เมี่ขาณี เป็นยุทอาก็, อาก็เป็นยุทโทนาม,
โทนามเป็นยุทเอ็นมาด่าม. เอ็ามาด่ามเป็นยุทเอ็น. 29 เอ็นเป็นยุทเสี่ยน, เสี่ยนเป็นยุท
เอ็นแสเณ็น, เอ็นแสเณ็นเป็นยุทโสเจ็น โสเจ็นเป็นยุทมีดทูาด, มีททูาดเป็นยุทเจ็งอิ.

30 เจ็งอิเป็นยุทณีม โอน, ณีมโอนเป็นยุทซูดา, ซูดาเป็นยุทโสเลี่ง, โสเลี่งเป็นยุท
โสนาม, โสนามเป็นยุทเอ็นซาทีม. 31 เอ็นซาทีมเป็นยุทเมี่เจ็อา, เมี่เจ็อาเป็นยุทมีด
ตาทูา, มีดตาทูาเป็นยุทนาทูาน, นาทูานเป็นยุทดาวิด. 32 ดาวิดเป็นยุทเสี่ยนาส, เสี่

ยูทา 3

ณาฮ เป็นยุท โอ เข็ด, โอ เข็ด เป็นยุท โป อ็ด, โป อ็ด เป็นยุท ณา ขา, ณา ขา เป็นยุท นา โณน.
33 นา โณน เป็นยุท อามี นา ดาป, อามี นา ดาป เป็นยุท อ็ด มีน, อ็ด มีน เป็นยุท อา นี, อา นี
เป็นยุท เชิด โขน, เชิด โขน เป็นยุท เขี เข็ด, เขี เข็ด เป็นยุท ฮู ดา. 34 ฮู ดา เป็นยุท ฮา โลป,
ฮา โลป เป็นยุท ฮู ณาท, ฮู ณาท เป็นยุท อ๊ป ขา ทาม, อ๊ป ขา ทาม เป็นยุท เขี ขา, เขี ขา เป็นยุท
นา โณน. 35 นา โณน เป็นยุท เณ็ยุท, เณ็ยุท เป็นยุท ขา อุ, ขา อุ เป็นยุท เพิก เข็ท, เพิก
เข็ท เป็นยุท เชิ เป็น, เชิ เป็น เป็นยุท เณ็ขา. 36 เณ็ขา เป็นยุท ทาฮ นาน, ทาฮ นาน เป็นยุท
อา ฮัท ณาด, อา ฮัท ณาด เป็นยุท แณม, แณม เป็นยุท โน เอ๊, โน เอ๊ เป็นยุท ขา เมท. 37 ขา
เมท เป็นยุท มา ทา ณา ขา, มาทา ณา ขา เป็นยุท เอ๊ โนท, เอ๊ โนท เป็นยุท ฮา เข็ด, ฮา เข็ด
เป็นยุท มา ทาขา เอ็น, มา ทา ขา เอ็น เป็นยุท ทาฮ นาน. 38 ทาฮ นาน เป็นยุท เอ๊ โนท, เอ๊
โนท เป็นยุท เณ็ด, เณ็ด เป็นยุท อา ดาม, อา ดาม เป็นยุท เจ้า ฟ้า.

ยูทา 4

ฉัตรใจเจ้าเสิญ

1 เจ้าเสิญ โด้ ออท ซ๊ แม่ นี้ ฮ ดาเน็ เจ้า ณขน ใจ โด้ ฮู ทัม ใจ พาท่าน เจ้า โปทขง ป่า. 2
ฉัโด้ ฮู ท่าน เจ้า ซ๊ ซ๊ป มี้, ทุท ฮู มี้ ท่าน เจ้า เป่า โด้ ทิน ซ๊ง, เม่ ทอด ซ๊ ซ๊ป มี้ แข้ว ท่าน เจ้า ฮ๊
ทอด ทิ๊ว ทาฮ. 3 ฮู โด้ ดาฮ ความ ทั๊ปท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน เจ้าเป็นยุท ดาฮ เจ้า ฟ้า ให้
ปอท ท่อน ด่าน นี้ ขึ้นเป็นเดุ๊ง ทิน ให้ เป็ง. 4 ท่าน เจ้า ทอป มน ว่า, พี๊ป ขาง ฟ้า โด้ แท้ม ฮุ้น
โว้ ว่า, ฮู ฮ เป่า แม่น ฉุ ทิน เดุ๊ง ทิน ขึ้ง มี่ ฮิ๊ง แนว ถ๊ว.

5 แข้ว ฉัโด้ พาท่าน เจ้า นั้น เม่ ป่อน ซุ๊ง ฮู้ ปอท แด่น ถิน เมง ขุม ทขง โดุป ฮ. 6 แข้ว ฉัโด้ ดาฮ ความ ทั๊ปท่าน เจ้า ว่า, ฮ๊วน ใหญ่ ทุขง เท็ง เพิ๊ด, ความ ทุ่ง เทง ใจ แด่น ถิน นั้น น้อฮ ฉุเอาให้ ท่าน, เพ่ว่า เดุ๊ง นั้น โทท ฮู มี น้อฮ แข้ว, น้อฮ แอ่ ให้ ฮู ใด ฮ๊ โด้. 7 เณ็ง นั้น ว่า ท่าน ทาท โขง เขา น้อฮ เดุ๊ง ณอง เท็ง เพิ๊ด นั้น น้อฮ ฉุ ให้ ท่าน. 8 เจ้า เสิญ ทอป ว่า, มี ความ แท้ม โว้ ขึ้ง พี๊ป ขาง ฟ้า ว่า:

ให้ โขง เขา ฮู เป็นเจ้า ฟ้า เขา
แท่ง ใจ้ ซอฮ เจ้า ฟ้า ฮู ถ๊ว

9 แข้ว ส้ได้ ฟาท่าน เจ้า ได้เมง เสี้ยู ณา เข้ม, ให้ ท่าน เจ้า ณั้น เม่ เท็ง ทุ่งคาเขน ได้ว้
เขา แข้ว ดูาส ความ ทั้งท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน เป็น ยูท เจ้า ฟ้า ให้ แทวโยง ง่อน นี้ เง็ง.
10 เพ่ มี ความ แต้มได้ว้ ฟั้ง ยาง ฟ้า ว่า:

เจ้า ฟ้า ฉุ้ ง่อท ฟั้ง แดุน ท่าน เจ้า
ให้ เขา เอา ใจ ใจ่ เง็ง ท่าน
11 มั ฟั้ง แดุน นั้น ฉุ้ ฟา ท่าน ได้ว้,
ฮ้าน ว่า ทิน ท่าน ฉุ้ ท้อง ท้อน ด่าน.

12 เจ้า เสี้ณุ ได้ ทอง ส้ ว่า, ฟั้ง ยาง ฟ้า ได้ ฉุ้น ได้ว้, ทู่า ได้ ฉุ้ ใจ เจ้า ฟ้า เจ้า. 13 เม่ ส้ ได้
ฉุ้ ใจ ท่าน เจ้า เฟ้ด ฉู่ แนว แข้ว, ส้ ส้ ฟ่าส ฉ้ ท่าน เจ้า ทาง ฮ่าน ง. 14 แข้ว เจ้า เสี้ณุ ได้ ส้น
ได้ ทั้ง ฮา ฮ้ เจ้ เจ้า ณาน ใจ ส้ ฮู้ ทิม ใจ ท่านเจ้า, แข้ว ณ่าว ถ้ ได้ ณา ข้ ได้ ท่า ไส้ง ไย นั้น.
15 ท่าน เจ้า ได้ ง่อท ฮอน ฟั้ง เขนณุ่ม เขา, แข้ว ได้ ความ ฮ้อง ทู่ ฟั้ง เสี้น ได้ฟ่.

ฟี่ น้อง เมง นา ณา เข้ด เง่า ไดุม ท้อน เจ้า เสี้ณุ

16 ท่านเจ้า ได้ ส้นมาเมง นา ณา เข้ด แม่น เมง ท่าน เจ้า ได้ ใหญ่ ท้า ฟ้า ง่าน นั้น. ท่าน เจ้า
ได้เฝ้า ได้เขน ได้ว้ เขา ทาง มี้ ฮี้ง ฮี้ ขุ่น ฮุ่น ท่อง ฮ้ด เรู้ง เสี้ด. ท่านเจ้า ได้ ฮี้น ณั้น ฉุ้ ดุ ฟั้ง ยาง
ฟ้า ให้ เขา ฟั้ง. 17 เขา ได้ เอา ฟั้ง ยาง ฟ้า ท่าน เอ้ ณา ฮา ฉู่ ง่าว ความ เจ้า ฟ้า นั้น ให้ ท่าน
เจ้า, เม่ ท่าน เจ้า มาส ฮ้ ฮ้ ยาง ฟ้า ออท แข้ว เท็น ความ แต้มได้ว้ ว่า:

18 เจ้า ณาน ใจ เจ้า ฟ้า ฮู้ เท็ง ณ้อง
เพ่ ว่า ท่าน เจ้า ได้ แต่ง ณ้อง ได้ว้
ให้ ง่าว ณ่าว ใจ เขง ให้ ส ส้ด ณ่
ท่าน เจ้า ได้ ใจ้ ณ้อง ได้ง่าว
ความ ท้ ทาง ทิน ฮู้ ให้ ส ฉู้ ง่ด ได้
ง่าว ให้ ฟั้ง ส ทา ง่อด ว่า ฉุ้ เท็น ฮุ่ง
ง่อง ฮู้ ฉู้ ไณ่ม นาง ให้ ท้ ทาง ทิน ฮู้

19 แต่งให้ ง่าว ง้ เจ้า ฟ้า ฉุ้ ฉู่อง ให้ ณ้อง ฉ้ ง่าง ไณ้ง นั้น. 20 แข้ว ท่าน เจ้า ฮ้ ใง ฉ้ นั้น

เห็น ไม่ต้องให้ผู้ใดสอนใจเขาเลย นี่แหละใช่คำสัญญาท่านเจ้า. 21 ท่านเจ้าก็แจ้งใน
เว้าทั่วเขาว่า, พี่ป้าน้าอาชายใด ผู้นี้คือใดจากกี่มีนี้พี่ท่านใดใช้ในทั่วทุ. 22 แต่น
ส ใดท่าวข้อแรกที่ท่านเจ้าว่า เป็นอัทธาทานชาย เพ่ว่า ความท่านเจ้า ปากหวานฉาน
มาน, เขาจึงไม่ใช่ทนว่า, ผู้นี้เป่าแม่นยูทใช่เกิปนั่นอา? 23 ท่านเจ้าเว้าทั่วเขาว่า, พี่แ
ท่านอุ่ท่าวความอุ่นจากความนี้ทั่วเขาว่า
"ใณข้าเอ่ยให้ข้ามีเจ้าให้ก็" ผู้ความณุมเขาใช้ในว่า, ท่านใช้เชื่อผู้เมแทเป็นอุม
คือให้เชื่อผู้เมแจ้งแปทนี่. 24 ท่านเจ้าใช้เว้าทั่วเขาว่า, เขาปอทพี่แท่านความนี้
ว่า, ผู้ป่าวความเจ้าน้าเป่ามีใดนั่งหน้าท้ทาหนึ่งข้านเมแจ้ง.

25 ทาทเขาปอทพี่แท่านความนี่ว่า, ปาแอ๊ขี้ข้าน้าทั่วเป่าใดนทอดขาม ปี่ใทท
เปน แม่หม้าชายชายหนึ่งแต่นอ๊ณาขาเอ๊น อ๊ดข้าทชายท่เนแต่นกิน. 26 ทาทเอ๊ขี้ข้า
เป่าใช้ถุทใจ้ใปทาแม่หน้าชายผู้ใด, มีท่แม่หน้าชายผู้ถือผู้หนึ่งเมแณาเข็ปทาก็แจ้นใดน.
27 เจ้ปาแอ๊ขี้ณาผู้ป่าวความเจ้าน้า, มีชายสเป็นเท้นหนึ่งเมแอ๊ขาขาเอ๊น, ทาทเป่าใช้
ถ่อชผู้ใดก็แปทใx มีท่ผู้ถืออามานใทเมแจ้ง.

28 แต่นสผู้หนึ่งเขนใหม้เขาใช้ในเณแนั่นคือปุ่ดใหญ่ชาย. 29 เขาเอาทนท่นนั้นขุชท่านเจ้าออทใปจ้เมแ, แข้วเอาท่านเจ้าใปเค็ทาผิแดนป่อนเขาเชื่อคุท้นเมแนั่นเพ่อุ
ขุชท่านเจ้าใจแ. 30 ทาทท่านเจ้าถ่าแต่ำทาแเขาใปณ่อชา.

ผีท้าชท้เมาผู้ดาชส

31 ท่านเจ้าใช้ใปเมแทาเป็นาอุมที่แจาขี้เจ้ปอทขอนเขาทแมี้ผีเป่าเชื่อวัท. 32 เขา
ใช้ในความท่านเจ้าปอทขอนเป็นชาท, เพ่ว่าความปอทขอนนั่นมีแต่ปแทแณแท้า.
33 หนึ่งทแเขนนั่นมีผู้สผีท้าชท้เมาผู้ใช้แณทเขแทแนั้นว่า. 34 เชื่ณุใทเมแนา
ณาเจ้ดเอ่ช, ท่านมาทั่งพี่แณ่อชเชื่ดเข้แ, ท่านมาต่ำเท็พี่แณ่อชอา? ท่านแม่นผู้ใดพี่แ
ณ่อชขุแข้ว, ท่านเป็นผู้ใx เทแเจ้าน้า. 35 เจ้าเชื่ณุท้ามมนท่เม แข้วให้ออนข้ผู้นี้ผี
ท้าชใช้เชื่อให้ผู้นั่นเข้มใจแท่หน้าเชื่นใฟ่ แข้วใช้ออนข้ผู้นั่นเป่าใช้เชื่อท้าชแนวใด
ให้มน. 36 แต่นสเท็นเป็นชาทชายจึแใxทนว่า, ความเว้านี้เป็นแนวใดน่, เพ่ว่าท่าน

มีแสงแดดแผดท้าวอกสิ้นชาสมนี้ออก. 37 ความที่ดีได้ณาขึ้นขึ้นที่แดนดินนั้น.

เจ้าเสี่ยณุปีนปีดุ้เจ้งสะเป็น

38 เจ้าเสี่ยณุได้ออกจี้เดนขึ้นเดาขึ้นเดนท่านณีโมน เห็นแม่นาชท่านณีโมน ขึ้นทาชเดาได้แต่จี้ดอกท่านเจ้าเป็ง. 39 ท่านเจ้าชีนชู่ทาดจ้าดุ้เจ้งเจ้าว่าให้ท่อมดาดวาดขึ้นมนี้ชีนลิขึ้น,เดุนั้น มนี้ที่นั้นใจ้ช่อชท่านเจ้าทีงพึดหน้าน้อดขึ้อดปาช. 40 เม่ตาเวิน โตทแข้วดุ้ใดมีพี่น้อดเจ้งเป็นสี้เอามาทาท่านเจ้า, ท่านเจ้าได้โปดมีใจ่เดาคู่สะแข้วปีนปีดุเดาลิเพิด. 41 ลิได้ออกจี้ทาชสะแข้วได้แนทนั้นว่า, ท่านเป็นยุทดาชเจ้าฟ้า, ท่านเจ้าท้ามเดาเป่าให้ปาทเพ่ว่าเดาขู้แข้วท่านเจ้าเป็นเจ้าวาจิด.

42 ที่นเจ้าท่านเจ้าขึ้งป่อนท่โมนนี้เป็นโพ่ได้ช่าวทาเม่เห็นแข้วสี้แต่จี้ท่านเจ้าชู่ขึ้นดี้เป่าให้พ่าชจี้เดา. 43 ทาทท่านเจ้าเจ้าทีงเดาว่า, เดาคู่ขึ้งป่าวณ่าวใจเดดแต่นเมดเจ้าฟ้าให้เมดอั่นขู้แปทนี้, เจ้าฟ้าได้โจ้ดเดามาสี้เพ่เสิดวัทนี้. 44 แข้วท่านเจ้าได้ป่าวณ่าวใจเดดขึ้นดเดนขึ้นเดาชู่ที้ดชุดาช.

ยูทา 5

ทุทปาได้ทาช

1 มี้ณเป็นโพ่ได้อิงอิจ้าดเณ้ามาทาเจ้าเสี่ยณุเพ่ขึ้นดความเจ้าฟ้าปอทเอน, ท่านเจ้าชีนชู่แคมขอดทุดดเวินเนี้ณาเจิด. 2 ท่านเจ้าเห็นเดเอดขี้แท่ดชู่ทิมสี่ดขอดทุดดนั้น, แต่นทุทปาได้อกขึ้นเดจ้นั้นแข้ว, เดาทาดณิทแทชู่. 3 ท่านเจ้าได้เณ้าขึ้นทดดเดขี้ณ, เดนั้นแม่นเดท่านณีโมนแข้วท่านเจ้าปอทให้โทนเดอกจี้สี่ดนั้อชณแข้วนี้ดโดดปอทเอนเป็นโพ่ขึ้นดเดนั้น. 4เม่ท่านเจ้าปอทเอนเดาแข้วได้เว้าทีงท่านณีโมนว่า, ให้พาชเดอกขึ้งป่อนเจ้ทแข้วชี้ดแทโดดทาดเอาปา. 5 ท่านณีโมนดาชความทอปว่า, ดุ้ดโณ, พึดชู่ณ้อชได้ทุทจาวอิดเม่ชเพิดคันเป่าได้จ้ด, ทาทชู่ณ้อชดุ้ช่อนโดดท่อชความท่านเจ้าปอท. 6 เม่ชี้ดโดดแข้วแทเดาดุ้ทปาทาชจาวแทณาด. 7 เดาชี้ดทอทมีเอาทุว้าเนชู่เดขี้อั่นมาช่อช, เดาสี้มาช่อชแข้วได้ปาเต็มเท็ดเอดขี้เดจาวเด

เรา แจมจุ ใจ้ม ใจ้ง. 8 เม่ท่าน ณั ไมน ตุ้ น้อย ว่า เขี ใต เห็น เณ้ง นั้น จึ้งได้ เท้า เณ่า ใจ้ ใจ้ง ดาย ความ ว่า, จุ้ง ได้ ตุ้ ใหญ่, ร้ เม่ย ออก ใจ้ ท่าง ร้ ตุ้ น้อย เพ่ว่า ตุ้ น้อย เป็น ฟ้ าง ใน้ย.

9 ท่าน เขี ใต ทั ง ทุ ว้าน ตุ้ ท่อย ทน นั้น เห็น เป็น ทุาท ทุท ฟ้า ได้ ทาย. 10 ท่าน ฟา ใต ใจ ทั ง ท่าน ใช้ ทน ทุท ดาย ท่าน เณ้ เขี ดาย เชื ด วัท ท่อย ท่าน ณั ไมน ลั้ ทุาท ใจ้ แจ้ท ทน, เจ้า เชื ณุ จึ้ง เว้า ทั ง ท่าน ณั ไมน ว่า. ทู่า ฟ้าน ร้ง แท่ นี้ ใจ้ ทน้า เจ้า จุ เป็น ตุ้ เจ้ง เดุเอา ฟ้. 11 เม่ ได้ เอาเท ม่า ทอด ตั้ง แข้ว เรา ลั้ วาง เดุ้ง ณอง ตู่ แนว ใจ้ ท่อย ท่าน เจ้า.

ปี้น ใจ้ ฟ้ เป็น เท้น แท่ง ฟ้ เป็น ปี้ ถิ

12 เม่ ท่าน เจ้า ตู้ ทั้ง เมง ฟ้, มี ตุ้ ฟ้ เป็น เท้น เต็ม ใต เดุ้ม ทน เห็น เจ้า เชื ณุ ลั้ ให้ม ทร ใจ้ แต่ ร้ ทอด ท่าน เจ้า ว่า, จุ้ง ได้, ว่า ท่าน เจ้า ใจม ใจ้ ลั้ จุ เชื ด ให้ ตุ้ น้อย ถิ. 13 ท่าน เจ้า จึ้ง ชื ด มี ใจ่ ตุ้ นั้น แข้ว เว้า ว่า, เทา ใจม ใจ้ แข้ว ให้ ถิ ร้. เดุ้ นั้น เท้น เต็ม ใต ลั้ ตั้น ถิ. 14 ท่าน เจ้า ได้ ฟอก มน เข่า ให้ ฟอก ตุ้ ใด, ทาท ฟอก ให้ ใจ้ อ้าง มี้ ทั ง ฟ้ แง แท่ง ดาย ใจ้ ทั้ เดุ้ง ใจ้ ทั้ เณ้ ท่อย ท่าน ไม เณ้ ได้ ฟอก ใจ้ เพ่ เป็น จึ้ง ให้ เรา ทู้ ว่า เจ้า ถิ แข้ว. 15 ความ ที่ ท่าน เจ้า ได้ ณา ข้ ใจ้ ใหม่, เป็น ใพ่ ได้ เท้า ใต่ม ทน เพ่ จุ ฟ้ ความ ท่าน เจ้า แท่ง แต่ ให้ วัท เจ้ ขงง เป็น เรา ถิ. 16 ทาท ว่า ท่าน เจ้า ได้ ออก ใจ้ ฟ้อน ท่ม นน ท่าว ใจ้ ตู้.

17 มามี้ ฟ้ ท่าน เจ้า ทาง ฟอก ฟอน ตู้ มี แดน ฟา ข้ ณาย แท่ง พ้ง ได้ ฟอน ฟอน ฟ่ง ตู้ ท่อย ทน, แดน นั้น ออก มาตู่ แต่ นา ณา ข้าน ทร ที้ ง ฟา ข้ เข้, ที้ ง ตู้ ดาย, เมง เชื ขุ ณา เข้ม, ให้ เข้ง! มี ตุ้ ทาม ฟ้ เป็น ขี้ ตุ้ ฟ้ นอน ตู้ เท็ง เขง เรา จ้อง ทาม ฟ้ ขี้ นั้น เณ้า มา ใจ้ ใจ้ ที่ ทน้า ท่าน เจ้า. 19 ทาท เข่า มี ทาง เณ้า เพ่ว่า มี ฟ้ ทาย, เรา จึ้ง นั้น เท็ง ทู้ ตา เทน เม่ ฟ้อน ฟ้ ขี้ แท่ง เขง นอน นั้น ใจ้ ฟ้อง กิน ทน้อย ฟ้าง ทาง ทู่ ฟ้ ที่ ทน้า เจ้า เชื ณุ. 20 เม่ ท่าน เจ้า เห็น เรา เดุ้ ลั้ เว้า ว่า, " อาวเอ้ย " ฟาง ใน้ย เจ้า นั้น ได้ ฟ้าง ให้ แข้ว. 21 แดน ฟ่ แง แท่ง แดน ฟา ข้ ณาย ได้ ทั ง ทร ใจ้ ว่า, ตุ้ เว้า ดู เง่ าย เจ้า ฟ้า นั้น แม่น ใด, ใด จุ ฟ้าง ฟาง ใน้ย ได้ เจ้า ฟ้า ที่ นั้น ฟ้าง ได้. 22 เจ้า เชื ณุ ทู้ ความ ทั้ เรา, ท่าน เจ้า จึ้ง ว่า แนว ใด ฟ้ง ท่าน จึ้ง ทั้ แนว นั้น. 23 จุ ว่า ฟาง ใน้ย เจ้า ได้ ฟ้าง แข้ว, ทั จุ ว่า, ให้ ที่ น ณั้น ทู่าง ใจ้ อน ใด จุ เงาย.

24 ทาท ว่า พ้ง ท่าน จุ ได้ ทู้ ว่า ทุท ดาย ฟ้ มี ตั้ง ทั้ง เมง ทุม ฟ้าง ฟาง ใน้ย ได้ ท่าน เจ้า

ได้เว้าทั่วสู่เป็นขี้ว่า ให้ตั้นนั้น, เขาวอทเจ้าให้เอาเฒ่าแอนลันโป่เขน. 25 เฒ่านั้นสู่
เป็นขี้ได้ตั้นนั้นต่หน้าแสนสว, อุ้มทอปเอาเฒ่าแอนเจ้าลันโป่เขนกั่วข้อๆ ตู่เจ้าฟ้า.
26 แสนสวเห็นเป็นทุาททุาช จึ่งข่นเกินทรีชานแข้วเอาทนกั่วข้อๆ ตู่เจ้าฟ้าแต่เว้
ว่ามั้นนี้ญุมเขาได้เห็นแนวทุาทวานทุาช.

แสนทเอาท่านเจ้วิ

27 ตู่ฟั่งความนั้น ท่านเจ้าได้ออทโป่แข้วเห็นสวเทิ่งทิวช สู่ญ นั่งสู่ป่อนเทิ่งทิวช
ท่านเจ้าได้ปอทท่านนั้นว่า, ให้มาท่อชเขา. 28 แข้วท่านเจ้วิลี้วาๆเฟ้ลคู่อนโป่ท่อช
ท่านเจ้า. 29 ท่านเจ้วิได้เชิดพานทินจี้ๆ ใหญ่ตั้นๆเขนเจ้าเฟ่เม้งมีรนให้ตั้นตาท่าน
เจ้า, มีฟั่งสวเทิ่งทิวช แต่งสวอั่นแอ่ได้เน้าต่พานทินจี้ๆ. 30 ทาๆแสนฟาจิณาช แต่ง
ฟ้แๆ ต่าชเขาได้เจ้ข่ามใจ้ท่านเจ้าว่า, เป็นจ้ๆฟั่งท่านจี้ๆทินต่ทนทิ่งฟั่งสวเทิ่งทิวช
แต่งสวใจ้งาน. 31 เจ้าเชิญตอปเขาว่า **สวท้าว**ว้นเป่าลี้โป่ทาโณชา มีท่สวเจ้ปเป็น
ควาจี้ๆโป่ทาโณชา. 32 เป่าแม่นเขามาแสนทเอาสวทู้สู่ถ้ท่าใด, เขามาแสนทเอาสว
ใจ้งาน ให้วาๆจ้งาปโณ้ช.

ทิกวอๆลี้เป่าทินเน้า

33 เขาได้ลุๆๆตามท่านเจ้าว่า, ข่าวใจ้ท่านโช่ทนทิ่มลี้เป่าทินเน้าสู่เจ้ๆ แต่งท้าๆแต่ง
ท่าวโทว้. ข่าวใจ้แสนฟาจิณาชลี้เชิดแปทนท, ทาทข่ามใจ้ท่านทินเท้ๆเน้านั้. 34 เจ้าเชิ
ญตอปเขาว่า, ท่านลี้ให้คู่ว้านเณชใหม่ทิ่มลี้เป่าทินเน้าเป่าได้ควา, เม่เลี้เณชใหม่ตู่ๆ
สู่ท่อชเขา. 35 ทาทลี้มั้นสวเม่เลี้เณชใหม่ออทโป่จ้เขา, เลี้นั้นถ้เขาลี้ทิ่มลี้เป่าทินเน้า.

36 ท่านเจ้าตู่โทความถ้าชณ่าชทั่วเขาวาชสวใหม่ว่า, เป่ามีสู่ใจจิ้ทเอาต้าชเจ้ใหม่
มาตาปเจ้เท่า, ว่าทาทเชิดแนวนั้นต้าชใหม่ลี้ณาดจ้ ทาๆสวต้าชใหม่ลี้เป่าโจมทั่วเจ้
เท่านั้น. 37 แต่งลี้เป่ามีสู่ใจเอาเท้าใหม่มาใจ่โว้ทรๆโลๆตั้นๆเท่า, ว่าทาทเชิดแนว
นั้นเท้าใหม่ลี้เชิดให้โลๆตั้นๆเท่าณาดออท, เท้าลี้ต่รๆออท แข้วโลๆตั้นๆลี้ลี้ลี้โป่แปทน
ทน. 38 เท้าใหม่ลี้ใจ่โว้ทรๆโลๆตั้นๆใหม่. 39 แต่งเป่ามีสู่ใจเม่ทินเท้าเท่าแข้วลี้แต่
ได้เท้าใหม่เฟ่เขาม่ทเว้าว่าอนเท่านั้นถ้ถ้.

ยุทา 6

มีสีเท่าเทียมความ

1 มีมีมารเป็นมีสีเท่าเทียมอัท, เจ้าเทียนุทาง่างดา โทงนาโป ทางข่ามใช้ท่านเจ้าได้
เดินทางเน้ามาที่ทองทิน. 2 มีมาทางแดนหน้าขี้นาชาวว่า, เป็นงูพ่างท่านจั่งเทียนผิด
ฮองห้ามมีสีเท่าเทียมอัท. 3 เจ้าเทียนุตองเขาว่า, พ่างท่านตูงเท่าได้ดุหอดอัทท่านดาอิด
เทียนควา? เม่ท่านแท่งพ่างหน้าน้องอัดชาท. 4 ท่านได้เน้าโปง่อนเนิดขี้เจ้าพ้าเอาเน้า
จี้หนึ่งคุ้านโหว้ เนิเจ้าพ้ามาทิน, ได้แข่งปนให้พ่างหน้าน้อง ทินท่อชฮองแท่งดาห้ามเท่า
ให้ทินมีที่ฟมใหญ่ทินได้. 5 แข้วท่านเจ้าตองเขาว่า, ยุทชาช ส เป็นเจ้ามีสีเท่าเทียมอัท.

6 ทางมีสีเท่าเทียมอัท มีมาใฟ่, ท่านเจ้าได้เน้าโปงทางเขนนุ่มงอนขอนชู่ ท้นมีชู่
มาเป็นขี้เพ้งนวา. 7 แดนฟมแงแท่งแดนหน้าขี้นาชาช่อมเบ่งว่า, ท่านเจ้าคุ้ปี้นงใจให้
มนกิทางมีสีเท่าเทียมอัทบ้อเท่า, เพ่เขาคุ้ทาขางาง้น. 8 ทาทว่าท่านเจ้าบู้ความพี้เขา
จี้งได้งอนสมีขี้นันว่า, ให้ที่นนั้นโปงชีนชู่ทางหน้านัน, ชู่นันได้ที่นนั้น. 9 แข้วท่าน
เจ้าเว้าทีงเขาว่า, เขาคุ้ชามพ่างท่านว่า, ทางมีสีเท่าเทียมอัทเขาคุ้เทียมอัทกิบ้อว่าเทียมอัท
บ้าช. คุ้ช่อชคู่สโว้บ้อว่าถีงคู่สจ้. 10 ท่านเจ้าเบ่งอ้อมเขาคู่ส, แข้วเว้าทีงสมีขี้
นันว่า, ให้ชีดมีออนชู่นันได้ชีดออนท่อชความงอน แข้วมีมนชีนกิ. 11 แดนนันคี้
จี้งคุ้งทาช แข้วเขาโขวานทนว่าคุ้เทียมแนวใดทีงท่านเจ้าได้.

แดนเอาจีงของชู่ข่ามใช้

12 เจ้นันท่านเจ้าได้นั้นพุเม่, เพ่คุ้ท่าวโหว้, แข้วท่าวโหว้เจ้าพ้าชู่เฟิดลัน. 13
ที่นเจ้าท่านเจ้าได้แดนเอายุทงอนท่านเจ้ามา แดนยุทงอนนัน, ท่านเจ้าได้เขนเอา
จีงของส แท่งให้เขาเป็นข่ามใช้มีชู่โงงนี้:

14 ท่านนิโมน ท่านเจ้าใจ่ชู่ให้ใฟ่ว่าเปโต, ท่านอนเด้อาน้องชาชท่านเปโต,
ท่านชาโกโบ, ท่านโชฟนน, ท่านฟิลิบ, ท่านบาบาโบโลมาช, 15 ท่านมัดทูาช,
ท่านโบมา, ท่านชาโกโบยุทชาชท่านอาบาฟาช, ท่านนิโมนแดนว่าเนิโบเท.
16 ท่านชู่ดายุทชาชท่านชาโกโบ, ท่านชู่ดาอีขาทาขีโอด ชู่ฉ้านท่านเจ้า.

17 แข้วท่านเจ้าพ้อมทีงข่ามใช้โงงมาชีนชู่ง่อนฉ้งพ้ง, ง่อนนันมียุทงอนท่าน

เจ้า ทูาย ฯ เป็นโพ่ลี้ ทูาย มาแต่ ก็ไง ยู่ ดาย, มาแต่ เมง เป็นยูนาเจ็ม, แท่ง มา แต่ ทิมนี้ เขี้ แดน เมง ก็โจ แท่ง เมง ก็ โดน. 18 เขา มา พี่ง ท่านเจ้า เพ่ แอ่ ให้ เอ้ง เขาก็, ยู่ ใก ฉี ท้ายเชีดให้ ลี้ ปี่นปจ ให้ เขา ก็ แปทนี. 19 เป็นโพ่ใฉ ลี้ แอ โพย ท่านเจ้า, เพ่ว่า ความ แฉป แทง แฉง ท้า ออท พี้ง ท่านเจ้า นั่น ลี้เชีด ให้ เขา ก็ เอ้ง เพี้ด ยู่ ฯ.

ความฮุทห่างแท่งขางท้าย

20 ท่านเจ้า เป็ง แฉนข่ามใจ้ แข้ว เอ้า ว่า:

พี่ง ท่านคด ก็ ลี้ ฮุท ห่าง

เพ่ว่าแฉ่น เมง เจ้า ฟ้า เป็น ฉอง พี่ง ท่าน

21 พี่ง ท่านอ๊ด ขาท โจ้ นี้ ลี้ ฮุท ห่าง

เพ่ว่าเจ้า ฟ้า ฉี ให้ พี่ง ท่านทินอิ๋ม

พี่ง ท่านแฉท โท้ ลี้ ฮุท ห่าง

เพ่ว่า พี่ง ท่าน ฉี โก้ ม่ขน เม็ง

22 เจ้ ใก ฯ เก็ง ทูาย ทาท จ้ง พี่ง ท่าน, วาง พี่ง ท่าน ฮ๊, เจ็ ถุ ง่าย, เข่า นั่ง ฉี่ พี่ง ท่าน ก๊ท ว่า ท้ายอ่ขย, ข้อน พี่ง ท่าน ให้ หน้า ตา ยุท ดูาย ฯ เจ้ นั่น ก็ พี่ง ท่าน ฉี ฮุท ห่าง. 23 มี้ นั่น พี่ง ท่าน จี่ง ม่ขน โมท ม่ขน ใจ, ให้ เป็ง! เจ้ง เม็ง ใจ พี่ง ท่าน มี ทุท พี่ ยู่ เม็ง ฟ้า ขึ่น พาน, เพ่ว่า เจ้า ท่าน แต่ เม่ ขาง ข้าง เจ้า เขา โก้ เชีด แนว นั่น ที่ง ยู่ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า แปท ทน.

24 ขาง ท้าย ที่ง พี่ง ท่าน ยู่ เป็น ฯ ฉอง มี โจ้ นี้

เพ่ว่าพี่ง ท่านโก้ ฮุท ห่าง แข้ว

25 ขาง ท้าย ที่ง ยู่ ทินอิ๋ม โจ้ นี้

เพ่ว่า พี่ง ท่าน ฉี อ๊ด ขาท

ขาง ท้าย ที่ง พี่ง ท่าน ยู่ ม่ขน ทจ โจ้ นี้

เพ่ว่า พี่ง ท่าน ฉี ก็ โณม แฉท โท้.

26 เจ้ ใก ฯ เก็ง ทูาย ฮ๊อง ฮู ว่า พี่ง ท่านก็, เจ้ นั่น ก็ ขาง ท้าย ฉี มี ที่ง พี่ง ท่าน, เพ่ว่า เจ้า ท่าน เขา โก้ เชีด แนว นั่น ที่ง ยู่ ฮ๊อม มี่ เป็น ยู่ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า แปท ทน.

๖, ทา 6

ให้อดทนต่อศัตรู

27 ทานว่าเขา ฟังพระท่านผู้ทรงพระว่า, ให้อดทนต่อศัตรูพระท่าน ให้เสียดายทั้งผู้
หน่ายศัตรูพระท่าน. 28 ให้ทอดหลายคุณให้ผู้ด่าหลายพระท่าน, ให้ท่านโทษให้ผู้เว้าความ
ทุกข์ทั้งพระท่าน. 29 ว่าผู้ใดโดนแท้มเข้าเพียงให้ขึ้นเพียงให้เขาโดนใหม่, ผู้ใด
ถือเอาเสื้อนอกเข้าไป, ว่าเขาถือเอาเสื้อนกเค้าให้เขา. 30 เอาให้คู่ผู้ร้องขอท่าน
ว่าผู้ใดเอาเถือท่านไปเข่าให้ตามเอาคืน. 31 ท่านแต่ให้เข่าเสียดแนวใดทั้งท่าน,
ท่านก็เสียดแนวนั้นทั้งเข่า.

32 ว่าท่านอดทพระผู้อดทท่าน, ท่านถือได้บุญคุณอนใด เพ่ว่าผู้ใจงานก็ถืออดทผู้อด
เขาแทกนน. 33 ว่าท่านเสียดีทั้งผู้เสียดีทั้งท่าน, ท่านถือได้บุญคุณอนใด เพ่ว่าผู้ใจ
งานถือเสียดแนวนั้นได้. 34 ว่าท่านให้เข่าข้อนท่านนั้ว่าถือเอาคืน, ท่านถือได้บุญคุณอน
ใด ท่าตาผาวาวใช้ถือให้ผาวาวใช้ข้อน เพ่ว่าใจเขาเนื้ถือเอาคืนแทกนน. 35 ให้
อดทพระผู้ศัตรูท่าน ให้เสียดีทั้งเขา, ให้เขาข้อนท่าเนื้ถือเอาคืน. เถือเมื่อใจพระท่านจึง
ถือมีทุกพี่นพ้อม, แข้วท่านจึงถือเป็นบุกเจ้าฟ้าผู้ศวนสูง. ข้อนว่าเจ้าฟ้าถืออันดีผาขึ้ม
ตุกขึ้มบุนแท่งผาใจงาน. 36 พระท่านก็ให้มีความอันดีเถือเจ้าพี่ท่านผู้มีความอันดี.

ท่านความทาถือขาใช่ผู้อื่น.

37ท่าท่านความทาถือขาใช่เข่า, เจ้าฟ้าจึงเข่าทาความใช่ท่านท่าขึ้นให้ขาเข่า, เจ้า
ฟ้าจึงเข่าขึ้นให้ท่าน. ข้างให้เข่าเจ้าฟ้าจึงข้างให้ท่าน. 38 ให้เข่าแข้วเจ้าฟ้าถือ
ให้ท่าน โพทเพาท่านเป็นเถือตอบนั้นโขงเท็มแพ้น เพ่ว่าท่านถือตอบอนใดให้เข่า
เจ้าฟ้าถือตอบอนนั้นให้ท่าน.

39 แข้วท่านเจ้าเว้าทั้งเขาเป็นความด้าขนั้าว่า, ผาตาขอดถือผาตาขอดเข่าได้
ควา ว่าถือเสียดแนวนั้นเขาเท็นขอบถือโตนนุ่ม. 40 บุนขอนเข่าใหญ่เถนโถนขอน, บุน
ขอนคู่ผาแอขึ้นได้แข้วถือเป็นเถนโถนเจ้า. 41 เป็นข้อท่านแบบเท็นหึ่งเขี้ยผู้นั้นตาพี่
น้อยเจ้า, ทาทว่าโคโม้ผู้นั้นตาเจ้าถ้าเข่าทู้. 42 เป็นเถนใดท่านจึงเว้าทั้งพี่น้อยเจ้า
ว่า, พี่น้อยเอ้ย ให้ถ้อยถ้นหึ่งเขี้ยออนข้อตาให้เจ้า, ทาทว่าเท็นโคโม้ผู้นขนตาเจ้าถือเข่า

เห็น, โอ! ฯ หน้า นี้ใจจานเอ๋ย ให้เอาโคโม้ออกจ๊ากาเจ้า ท่อน แข้วท่านจุเห็นได้ ถี่ ชี้ ถี่ นี่ ชี้ เข้ออกจ๊ากา พี่น้อง เจ้าได้.

ที่โม้แท่งฟาก

43 ที่โม้ถี่ เป่า ท่อนออกฟาก ข้าย ที่โม้ข้าย เป่า ท่อนออกฟาก ถี่. 44 จุ ขู่ ที่โม้ ได้ ลี้ ข้อนฟาก มน, ข้อนว่า เขา เป่าเท็ฟ ฟาก ทอกนี้ง ที่ มีหนามแท่งเป่าเท็ฟ ฟาก อีก นี้ง ข่า ทุม มีหนาม. 45 ฯ ถี่ ลี้ เอา เดู่ง ถี่ ออก มาแต่ ทใจ เขา. ฯ ใจ อ่ย ลี้ เอา เดู่ง อ่ย ออก มา แต่ ทใจ เขา. ข้อนว่า ใจ เต็ม อน ใด โขฟ ลี้ เว้า ออก มา แนว นัน.

ขใจทางของแนวต่างทน

46 เป็นแนวใด พี่งท่านจี้งแนท เขา ว่า " เจ้า จอม ฉู่ เป็นพี่ " ทาท เป่า ได้ เสีด ท่อย ความ เขา ฟอทขอนนัน. 47 ฉู่ มา ทา เขา, นี้ง ความ เขา, แข้ว เสีด ท่อย เขา, เขา ฟอทให้ ท่าน ขู่ ว่า ฉู่ นันแฟท เณง ฉู่ ใด. 48แฟทเณง ฉู่ ณ ที่ง เขน หน้อย, ณุดณุมโขง เข็ท เอาท้อนด่าน ฟุน แข้ว ที่ง เขา ใช่เท็ง, เดู นี้ มา ดู้ขม ใขุ ที่ง ใช่ ลี้ เป่า เสีดให้ เขนนันเฟนโขง, ข้อนว่าได้ ที่ง ถี่ แข้ว. 49 ทาท ฉู่ ใด ได้ ใน ความนันแข้ว เป่าเสีด ท่อย ลี้แฟท เณง ฉู่ ที่ง เขน หน้อย ใช่ เท็ง ถินเป่า มีอน ของ พื้น, เม่นี้ ดู้ขม ใขุ ที่ง ใช่ เขน นันลี้ เดู่น โขง ทีฟ ขาด, เขนนันลี้ ที่ทแฟทขาย.

ยูทา 7

เจ้าเสีณุปี่นฟ์ฯ ฯ เขน ทวานถี่โจ้

1 เม่ เจ้า เสีณุ เว้า ดู่ ความ ให้ เสีนโพ่ นี้ง แข้ว, ท่าน เจ้าได้ เณ้า โฟทง เมง ทาเปี่นา อุม. 2 ฯ เขน ทวาน ฉู่ ณ ทวานขอท มน ขาย มน เจ็ฟ ฟ์ฯ ณ้อน ตาย แข้ว. 3 เม่ ทวานได้ ใน อ็ทเจ้า เสีณุ จี้ง ใช้ ฯ ฮิว ฉู่ ณ โฟเมีย ท่าน เจ้า มา ปี่นฟ์ฯ ฯ เขน เจ้า ให้ ถี่. 4 เม่ แต่น นันโฟทอด เจ้า เสีณุ แข้ว, เขา แต่ จ๊ ทอด ท่าน เจ้า ว่า, ทวาน ฉู่ นัน ลี้ โขม ด่าง ท่านเจ้า ดู่อย ถี่. 5 เพ่ว่า ท่านขอท เจ้ ฟน ฯ เขา แม่น ท่าน ฉู่ นี้ ถี่ ได้ ที่ง เขน โขง ข้าเขา ให้ ณุม เขา.

6แข้วเจ้าเสีณุ ลี้ โฟ ท่อย เขา, เม่ โฟ ณ้อน จุ ทอด เขน แข้ว, ทวาน ฉู่ นัน ได้ ใจ้ ทุ ว้าน โฟ ทา ท่าน เจ้า ดาย ความว่า " ดู่ง ท่าน " จ๊ ทู่ า ขาย มี่ นี่ ใจ, เพ่ ฉู่ ณ้อย เป่า โขม ด่าง ดู่ ให้ท่าน

เห็นโปรดเขนผู้น้อย. 7เพื่อเหตุนั้น ผู้น้อยจึงว่า เป็นผู้เข่า ใจมด่าดโปรทา ท่านเจ้า
ทาทข ท่านเจ้า เว้าความดีว แข้วสเขนผู้น้อยทาทคุ ถ้. 8 ข้อนว่า ผู้น้อยซึ่ทอด
ล้วนทวาน, ผู้น้อยลี้มีดีดซึ่ทอดล้วนผู้น้อยใพ่, ขู้เหตุผู้น้อยวอทผู้นั้นว่า, โปร มนี้ลี้
โปร,วอทผู้ยใพ่ว่า มา มนี้ลี้มา, แท่ดวอทสเขนผู้น้อยว่า,เชีดอนนี้ มนี้ลี้เชีด. 9 เม่
เจ้าเชีญโดดในความนี้ลี้เป็นทุาทใจทีป ผู้นั้นทุาช, จึดใจว่าทุดเว้าทีปเชีนโพ่มา ท่อช
นั้น,เขาวอทพีดท่านว่า, แม่นว่า ทโดแต่นดินอีณา ขาเอ็น เขาลี้เข่าโดดพี้ผู้เจ้ทุาชเล
นี้. 10 พีดแต่นสทวานใจ้มา นั้น, เม่ตันโปรทอด เขนทวานลี้เห็นยเขนนั้นถ้ แข้ว.

ปั่นปโยทุาชแม่ฟ้าชตาชแข้วตันเขา

11 ยูนทุดนั้นน้อยย ท่านเจ้าโดดโปรเมดย ตู้ว่านาอีน, แต่นข่ามใจ้แท่ดเชีนโพ่ โดด
โปรท่อช ท่านเจ้า. 12 เม่มา จึปาท ทุเมดนั้น, มีสทาม ณอนผู้ดุาชฟอม ยออทมา, ผู้
ตาชนั้นเป็นยูทดุาชดีว แม่ฟ้าช, มีพี่น้อดข้านเมดมา ท่อช ผู้ทุดนั้นทุาช. 13 เม่ท่าน
เจ้าเห็นผู้ทุดนั้นลี้อีนดุมน แข้วเว้าทีปมนว่า, ทุ่าโท้. 14 แข้ว ท่านเจ้าเป็นโปรนี่
โขด, พีดสทามณอนนั้นจึดซึ่ท่านเจ้าเว้าว่า, ดุาชฟอมเอ็ช เขาวอทเจ้าตันนั้น.
15 แข้วผู้ตาชนั้นลี้ตันนั้นโอ้โทโดด ท่านเจ้าจึดข่าวให้เอ็มมน.

16 เขาลี้ข่นเป็นทโจ้าน จึดเอาทนข้อดทุเจ้าฟ้าว่า ผู้ข่าวความเจ้าฟ้าผู้ใพ่โดดมา
ซึ่ทีปญุมเขาแข้ว, เจ้าฟ้าลี้โดดโขดมาต่อช โพ่เมดท่านเจ้าแข้ว. 17 ความตีดท่านเจ้า
โดดณาขัโปรท่โตีดซึ่ดาชโต้ดโข แดนเมดนั้น.

ข่าวใจ้ท่านโชชนมาโทข้เขาเจ้าเชีญ

18 แต่นข่าวใจ้ท่านโชชนโดดโทยุ่ความ ให้ท่านโชชนฟีด, ท่านจึด แต่นข่าวใจ้
ท่านมาขอดสข. 19 วอทเขาโปรทาเจ้าจอมผู้เป็นฟ้า ดุาชความดุามว่า, ท่านแม่นผู้ถุ
มานั้นอา? ข้ว่าถุคอดถ้าผู้อื่น. 20 เม่เขาเห็ดขอดมาทอดเจ้าเชีญแข้ว ลี้ดุาชความ
ว่า, ท่านโชชนขึงติดโดดใจ้พีดผู้น้อยมา ดุาชความดุามว่า, ท่านเจ้าแม่นผู้ถุมานั้นอา
? ข้ว่าถุคอดถ้าผู้อื่น.

21 เจ้นั้นท่านเจ้าโดดต่อชทุาชสถ้ เว้ด แท่ดให้ออทน้อยซึ่ผ้าช,โดดต่อชพีดสทา

ᨿᨶᨠᨾᨾᨠᨾᨾᨠᨾᨾ

ยฺ ทา 7

เจ้าเสี้ยนฺชู่เขนท่านลันโมน

36 โฆล ฟา ขํ ณาช มี ฮู้ ญ ได้ เมีช ท่าน เจ้า ไข่ ทิน เก้า ขึ้น เขนเจ้า, ท่านเจ้า ได้ ไข่ เขน ฮฟา ขํ ณาช ฮู้ นั้น เม่ ขอด แข้ว ลี้ นั่น ทิน เก้า. 37 ชู่ เม่ นั้น มี ฮู้ ทู้ ฮฟ ใจ จาน, เม่ ขู้ ว่าท่าน เจ้า ได้ ทิน เก้า ขึ้น เขน ฮฟา ขํ ณาช. ฮู้ ทู้ นั้น ได้ ลั่ ขี้ นี้ ขอท ด่าน ด่อน. 38 มา ฮัน ชู่ ทาง ทู้ จี้ ทิน ท่าน เจ้าแนท ไท้ นี้ ตา ไข่ จ้าว อั่น ทิน, มนเอา โฉมเจ็ด เท็ง จิง ทิน ท่าน เจ้า แข้ว เอา นี้ ขอท ขอม นั้น ทา ท่าน เจ้า. 39 ทาง ฮฟา ขํ ณาช ฮู้ เมีช ท่านเจ้ามา นั้น, เม่ เท็น ลี้ หนี้ ขึ้น ใจ, ว่า ทาท ฮู้ นี้ แม่น ฮู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า, ท่าน ลี้ ฉู้ ขู้ ว่า ฮู้ ทู้ โฆ่ช มี ลิ้ง ท่าน นั้น แม่น ฮู้ ใด แท่ง เจ็น ฮฟ แนวใด, เพ่ มน เจ็น ฮฟ ใจ จาน.

40 เจ้า เสี้ยนฺ ตอง ท่าน ว่า, ท่าน ลัน โมน เอ่ช! เขา มี แนว ญ ฉู้ เว้า ทีง ท่าน. ท่าน ลัน โมน ฉาช ความ ตอง ว่า, ฉู้ ได้ ญ, ฮ เมีช เว้า. 41 ท่าน เจ้า ว่า, มี เจ้าเนี้ ฮู้ ญ มี ฮอ ฮฟ เจ็น เนี้ ท่าน, ฮู้ ญ เจ็น เนี้ ท้า ข้อช ฆน เง็น ข้าว ฮู้ ญ เจ็น เนี้ ท้า ฮิง ฆน เง็น ข้าว. 42 เม่ เขา เข่า มี อน ใด ฉู้ จ้ง เนี้ แข้ว, เจ้า เนี้ จี้ จ้าง ให้ เขา เท็ง ฮอ, ทไง ฮอ ฮฟ นั้น แม่น ใช ฉู้ ฮ้อท เจ้า เนี้ ทาช เณ ทน. 43 ท่านลัน โมนฉาชความ ตอง ว่า. ฮู้ เจ้า เนี้ จ้าง เนี้ ให้ ทาช นั้น เจ็น ฮู้ ฮ้อท ทาช, ท่าน เจ้า ตอง ว่า ท่าน หนี้ แม่น แข้ว. 44ท่าน เจ้า เง้ง ฮู้ ทู้ นั้น แข้ว ฮู้ เว้า ทีง ลัน โมน ว่า, ท่าน ได้ เท็น ฮู้ ทู้ นั้น เข่า ? เขา ได้ เก้า ทไง เขน ท่าน, ท่าน เข่า ได้ เอา นี้ ให้ เขา ข่ไช ทิน, ฮู้ ทู้ นี้ เอานี้ ตา ข่ไช ทิน เขา แท่ง ได้ เอา โฉม มน เจ็ด. 45 ท่าน เข่า ได้ จู่ง เขา, ฮู้ ทู้ นี้ แท่ เขา เก้า มา มน ได้ จู่ง เขา.

46 ท่าน เข่า ได้ เอา นี้ มน ทา ทไ เขา ฮู้ ทู้ นี้ ได้ เอา นี้ ขอท ทา ทิน เขา. 47 เพ่ เณ ง นั้น เขา ขอท ท่าน ว่า, อ้ท ขาง โก้ช ฮู้ ทู้ นี้ มี ทาช ลี้ ได้ จ้าง ให้ แข้ว, เพ่ มน ฮ้อท ทาช, ฮู้ จ้าง ให้ น้อช ลี้ ฮ้อท น้อช. 48 ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทีง ฮู้ ทู้ นั้น ว่า, ขาง โก้ช เจ้า ได้ จ้าง ให้ แข้ว. 49 แฉน ฮฟ นั่ง ทิน เก้า ชู่ ทีง ท่าน เจ้า หนี้ ทไง ใจ ว่า, ฮู้ นี้ แม่น ใช จี้ จ้าง ขาง โก้ช ให้ แนว นั้น. 50 เจ้า เจ่ ความ เจ้า เจ่ นั้น ได้ เชีด ให้ เจ้า น่อช ฮ ขาง โก้ช ให้ มี ความ เท็ง อาน ชู่ เง้ง เน.

บทที่ 8

พี่น้องที่โปรดของเจ้าเสียใจ

1 ที่นี้ มีท่านเจ้าได้เห็นโปรดอมบ้านดอมเมน, ข้าวฝ่าวใช้เมนแต่นเมนเจ้าพี่น้อง, ขึ้น
ขอนี้ผู้ข่ามใช้ลี้ ผู้ท่อยท่านเจ้า. 2 พ้อมทั้งผู้ที่ได้ฝ่อยจ้ำผ้าชาย แท่นลี้เว้นทาย แนว
เณนนาน มาขึ้อา ตู้นั้อยว่า มีทดาขา ผู้ท่านเจ้าจั้งผ้าชายออนเจ็ด โต. 3 แท่นนาน โซ่ทนั
นา มีท่านตู้นา ผู้เจ็ดวัทผู้เขนปีเนื้ โขด, นาน ญู่ณนั นา แท่น ผู้ที่ อั้นทาย ฟ เขา เจ้ย
ออนเนินเตู้นอนต่อยท่านเจ้า แท่นต้อยพี่นข่ามใช้.

ความโทด้าฝ่าฝ่ผู้ทท่านเห็น

4 เม่เจ็นโพ่ได้มาเห้าโพ่มทนั แท่นมีแต่นฟทาน มาทาท่านเจ้า, มาแท่เมนนั้นั
เมนนี้, ท่านเจ้าจี่นเว้าทั้งเขาเป็นความด้าฝ่าฝ่ว่า. 5 มีผู้ฟออนโปรดท่านเห็นเม่ทาน
ท่านผู้นั้นั มีมัด โททใช่ทานตู้ฟทู่ แข้วโนทมาทันจ้ำ. 6 มีมัด โททใช่ข่อนมีทันแท่
เม่นอนนั้นแข้วแท่วเทูน โขน เพ่ว่าลันเข่าตู้ม. 7 มีมัด โททใช่ทานทุ่มทนาม, ทนามได้
ใหญ่นั้นโปท โท้มขดจ้ำ. 8 มีมัด โททใช่ลันลี้จี่นอนนั้นทั้งแพ่ ข้อยโลป เม่ท่านเจ้าเว้า
ความนี้แข้วได้เว้าเขนแทนนั้นว่าผู้ใมีทูใท้ฟื้นเอา.

9 แต่นข่ามใช้จี่นตู้ถามท่านเจ้าว่า, ความโทด้าฝ่าฝ่นี้ทั้แนวใด? 10 ท่านเจ้า
เว้าว่า ความเข็ทขึ้นทนน แต่นเมนเจ้าพี่นข่อนใท้พี่นท่านขู้ได้, ทาทผู้อั้นนั้นได้
ข่อนเป็นความด้าฝ่าฝ่, เพ่ว่าเม่เตู้เขาเข็นตู้เข่าเท็น, เม่เขาพื้นลี้ตู้เข่าเห็นโมทในใจ.

11 ความโทด้าฝ่าฝ่นั้นเป็นเณนนี้, มีดเห็นนั้นแม่นความเจ้าพี่นข่อนขอน. 12
มีดโททใช่ทานแม่นผู้ได้ลัน, แข้วจ้ำผ้าชายมาตู้นเอาความข่อนขอนออนโปรจ้ำใจเขา เพ่
ว่าเข่าใท้เขาเตู่แท่นเข่าใท้ฝ่อยจ้ำขาปโน้ชได้. 13 มีดโททใช่ข่อนมีทันแท่แม่นผู้
ได้ลันมีนเม็นเอาความข่อนขอนนั้นั, ทาทเข่ามีทาทจี่นเตู่ผู้โตุปฟวาวถ้วย, เม่ตู้ตู้ใจ
เขาลี้วาน จ้ำ. 14 มีดโททใช่ทานทุ่มทนามนั้นั แม่นแต่นฟได้ลันแข้ว ออนโปรลี้ตู้น
เจ็ดท่อยขนนทานเขา เตูาถอมทั้งผ้าชายเป็นเตู้นอน, เท็นตู่เขาจ้ำยโขมเขน ได้เห็นมาขึ้ป
ขดความข่อนขอนนั้นจ้ำ, แข้วทนาทเขาจี่นเข่าขุทจ้ำเท่. 15 มีดโททใช่ลันลี้นั้นั แม่น
ผู้ได้ลันความข่อนขอนใจลี้ข่านใช, แข้วจี่เอาจี่นเป็นทนาทเป็นทน่ขช.

บทที่ 8

ความโทษด้วยน้ำของแขนทุ่ง

16 เขา มีใช่เม่โต้ แขน แข้ว ดุเอา โท มา โปท โว้, ข้ วาง โว้ ท้อง เสง นอนทาท เรีย ต้ง โว้ ขึ้ง ดุ้าน แขน เม่ใช่เน้า มา ดุ เห็น ทุ่ง. 17เพ่ว่าเขา มีอน ใด ณ์โน โว้ ดุ เขา ให้ เห็นแท่ง เขา มีอน ใด โปท โว้ ดุเขา ทุ้. 18 เป็น เณ ง นั้น พ้ง ท่าน โด้ ใน แนว ใดค้ ตอย ดุ้ ให้ ถ้, เพ่ว่า ดุ้ ใด มี แข้ว ดุ ต้ม แท่น ให้ ดุ้ นั้น ใพ่, ดุ้ ใดเขา มี ทา ตา มน ขึ้ ว่า มี นั้น, ค้ ดุ เอา ออท โป ร้ ดุ้ นั้น.

เอ็มทีป น้อง เจ้า เชี่ญ

19 เดุ นั้น เอ็มทีป น้อง ดาย เจ้า เชี่ญ โด้ มา ทา, ทาท เน้า โป ทา ท่าน เจ้าเข่าโด้ เพ่ ศ ทาย. 20 มี ศ มา ดาย ความ ฮุ่ ท่าน เจ้าว่า, เอ็มแท่ง น้อง ดาย ท่าน เจ้า ฮีน ฮุ่ ทาง นอท แอ่ เน้า มา ทา. 21 ทาท ท่าน เจ้า ตอป เขา ว่า, เอ็มแท่ง น้อง เขา นั้น, แม่น ดุ้ โด้ ใน ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน แข้ว เชีด ท่อย.

เจ้า เชี่ญ ห้ามฟ้า โขม

22 มี มี้ ศ ท่าน เจ้า โด้ โข ง เข โป ทีป ข่ามใจ้ แข้ว เว้า ทีป เขา ว่า, เขา เอา ทนน้ำม ฟอง ทุเงโป ฟาท ใน นี้, แข้ว เขา โทน เข ออท โป. 23 เม่ ทาง น้ำม โป นั้น ท่าน เจ้า โด้ นอน ทีป ฮีน มี ท่า โขม ทุเง ขึ้ง ฟอง ทุเง ขีด มา ต้า นี้ เน้า เข, ฮีาน ว่า ดุ เป็นแนว ข้าย. 24 แต่น ข่ามใจ้ จี้ง มา ปุท ท่าน เจ้า, ดาย ความ ว่า, ดุ้ง โณ, พ้ง ดุ้ น้อย น้อน ดุ ตาย แข้ว, ท่าน เจ้า จี้ง ต้น นั้น ห้ามฟ้า โขม แท่ง ฟอง นี้, โขม แท่งฟอง นี้ ค้ ทเย โข ดุ่ ข่อน ทีป ขาด. 25 ท่าน เจ้า เว้า ทีป เขา ว่า, ความ พ้ง ท่านเดุ่ นั้น ฮุ่ ท่า ใด ? เขา ค้ ฮีาน เป็น ทาท ใจ จี้ง โข ทน ว่า, ท่าน เจ้า ดุ้ นี้ แม่น ใช่ นี้ ห้ามฟ้า โขมแท่ง ฟอง นี้ ค้ ทุ้ง ฟ้ง ความท่าน.

เจ้า เชี่ญ ปี่น ปโศ ฉี ห้ เมา

26 แข้ว เขา โป ฮีง เข ฟ้ง แดน ถิน ศ เรี เรี เณ็น, ฮุ่ ณ์ ฟ้า ทีป ต้ง วา ขึ เจ้. 27 เม่ ท่าน เจ้า นั้น โปท แข้ว มี ดุ้ ดาย ศ มา แต่ เม ง นั้น มา พี้ ท่าน เจ้ามี ฉี ข้าย ห้ เมา มน ฮุ่, มน เข่า นุ่ง เดุ่ เข่า โด้ ฮุ่ เขน เท็ง แข้ว, ฮุ่ ดอมโข ฟ้า แขว. 28 เม่ ดุ้ นั้น เท็น เจ้า เชี่ญ ฮีน แณท นั้น แข้ว โห้ม ทเย โข้ โข ง ต้ ฟ้าท่าน เจ้า แณท เข ง แข ง ดาย ความ ว่า, เชี่ญ ขุท เจ้า ฟ้า ดุ้ ขุ ง ขุด เอ็ย,

ท่านมาหาพี่น้องชายเสียดายแล้ว, ข้าพเจ้าได้เสียดายใจให้พี่น้องชาย. 29 มนั่นเว้า แนวนั้น เพ่
ว่าเจ้าเสียญได้ยอมเป็นทาสออกจากพี่นั่นจ้อนเป็นได้มาใช้มเอามนั่นทาสเท่, เจ้าชายเอาจ้อยเท็ก
ตุกแล้วได้, ทากว่ามนั่นทักจ้อยเท็กจ๊, แข้วเป็นนั่นได้ใน่มนางให้มนั่นได้ทรงป่า. 30 ท่าน
เจ้าจึ่งถามมนั่นว่า, มั่งชื่อแล้ว? มนั่นถามความตอบว่า **โทนถี่ง** เพ่ว่ามีเป็นเน้าท้ามาทาสโต.

31 เป็นนั่นได้แต่จ่ท่านเจ้าเข้าให้ใน่มนางมนั่นใจ่แทวเจ้ท. 32 ข้อนนั่นมีพี่ชายใหญ่
ชื่อว่าท้ทินชื่อยมทินพุ พี่ชายเป็นนั่นได้แต่จ่ทอดท่านเจ้าจ่แสดงให้เน้าท้ามาพี่ชายใหญ่นั่น,
ท่านเจ้าจึ่งให้แสดงเขา. 33 พี่ชายเป็นจึ่งออกจ่ชื่อถามนั่นเน้าใจ่ท้ามาพี่ชายใหญ่, แข้วพี่ชายใหญ่นั่น
จ้นหน้าวแขนใจ่ตาเป็นคนแทวใจ่ทเอ่ทุใจ่ใจ่มนี้ตายเพ็ก. 34 แสนจึ่งใหญ่ เม่เท็น
ว้ทเป็นเณ่ใจ่นั่นใสมนั่ค้ใจ่ป่าวเท็งข้านนอกทรงเมง. 35 แข้วแสนชื่ค้ออกมาเป็ง
ว้ทเป็นนั้นนั่น, เม่เขามาทอดเจ้าเสียญแข้วค้เท็นข้าเป็นท้ามานั่นนุ่งเคุ่งจุทจ่างงางใจ
ชื่ถ้, นี่งชื่แคมทินเจ้าเสียญ, เขาค้ชื่าน.

36 พี่ชายเท็นว้ทนั่น, ได้โทให้เขาพี่งทอดเป็นท้ามาเน้าท้ามาข้านั่นมนั่ถ้เณ่งใด. 37
เป็นใพ่เมงเจ้เจ้เณ่นแท่งข้านให้เมงเทนใช้งใจนั่น ได้แต่จ่ทอดท่านเจ้าพ่ายออกใจ่
จ่เขาเพว่าเขาชื่านทาส ท่านเจ้าจึ่งเน้าเทคันใจ่. 38 ข้าเป็นเน้าท้ามานั่น ได้แต่จ่
ใจ่ท่อยท่านเจ้า, ทากท่านเจ้าได้ใจ่งมนั่งใจ่ทิ่งยอกว่า. 39 ให้คันใจ่ทาเทนเจ้าแข้ว
โทว้ทใหญ่ทุงงอนเจ้าพี่นาได้ตุ่อยเจ้า. แข้วชื่นั่นค้คันใจ่ป่าวให้ชายเท็งเมงเข้ว้ทใหญ่ทุงง
อนเจ้าเสียญได้ตุ่อยมนั่นนั่น.

ยุทฑ์งิ้วทวานแท่งชื่ฑ์งทงงทง

40 เม่เจ้าเสียญคันมาแข้ว, เป็นใพ่ได้ต้อนท่านเจ้า, เพ่เขาคองทาท่านเจ้าชื่. 41
ให้เงง! มีชื่ถ้ายชื่ชาอ้ใจเป็นโทนเทนใจ้งเทา มาเท้าเณ่นใจ่ใจ่ทินท่านเจ้า,
แต่จ่ทอดท่านเจ้าเณ่นใจ่แวเทนเจ้า. 42 เพ่ว่าท่านมียุทฑ์งชื่ถ้วต้งชาวจ้งของ้ง,
ยุทนั่นนั้อนจุ้ตายชื่แข้ว, ทงงเคุ่ท่านเจ้าจุ้ใจ่นั่น พี่งเป็นใพ่ได้อ้งอ้จ้างทาส. 43
มีชื่ฑ์งิ้วยเป็นท่งงท่งงได้จ้งของ้งมาแข้ว, มนั่ได้โชงง่าชาถ้าชาเงนให้พี่งใณ่ชาจ่าว
เพ็ก, ทากเข้ามีชื่ใดชาถ้. 44 มนั่ได้จ่ดเน้ามาทางงิ้งเจ้าเสียญ แข้วนั่ทางเจ้ง้ง

ท่านเจ้า, เจ้านั้นเขด เข็ง ข้อยนั้นเล็ดทั้งปาด. 45 เจ้าเสี้ญญาม ว่า แม่นใดนี้เจ้เขา แดนสใดลี้ ดู้ง ข้, ท่านเจ้โต แท่ง แดนสยู่ท่อยทนโด้ ดาย ความว่า, ดู้งโญ่, แม่นแดน สอ้ปอ้ ข้ ข้าง ท่านเจ้า นั้นด้.

46 ทาท เจ้า เสี้ญเว้า ว่า, มี ผู้ญโด้ นี่เขา เพ่ว่าเขา ขู้ แดป แขง แดน ท้าโด้ ออท ขึ้ง มี่ เขา โป. 47เม่ ผู้ทู้ง นั้น ขู้ว่า เจ้า ฉู้ ขี้ ความ เข่า โด้ แข้ว, มนลี้ ข้าน ข่น เณ็น เณ้า มา โข้ โข่ง ก่ หน้า ท่าน เจ้า ทั้ป ก่ หน้าแดนสนั้น, แข้ว ดาย ความว่า มนโด้ นี่ ท่าน เจ้า,ทั้ป โด้ ปอท ขอด อ้ท มน ถ้ เว้ง นั้น แนว ใด แต่. 48 ท่าน เจ้า โด้ เว้า ทั้ป มน ว่า,ยูท ทู้ง เอ้ย, เจ้า เจ่ โด้ เสี้ด ให้ เจ้า ถ้ แข้ว, ให้ โป มี ความ ยูท ข่าง อาน ใจ เน็. 49 ทโง เจ้ ท่าน เจ้า ทู้ง เว้า ขู้ นั้น, มี ผู้ญ มา แต่ เขน ท้าว ทวาน โด้ ปอท ว่า ยูท ทู้ง ท่าน ตาย แข้ว, ทู่าแจ้ว แณวน ขอด ท่าน เจ้า ท้อน. 50 เจ้า เสี้ญโด้ ยิน ความ นี้ ขึ่ง เว้า ทั้ป ผู้ นั้น ว่า, ทู่า ข้าน ข้ง, ให้ เจ่ ที่ นั้น แข้ว ยูท ทาท ฉู้ ถ้.

51 เม่ ท่าน เจ้าโป ขอด เขน แข้ว, ท่าน เจ้า เข่า โด้ ให้ ผู้ ใดเณ้า โป ท่อย มี ที่ ท่าน เสี้ โต, ท่านท่าน โป ขน, ท่านยาโท โป แท่ง อ้าย เอ็ม เล็ท น้อย นั้น. 52แดน ส ลี้แณท โท้ โทท โณม ขึ้ง เล็ท น้อย นั้น, ทาท ท่าน เจ้า ปอท เขา ว่า, ทู่า โท้ ท้อน เล็ท น้อย นั้น เข่า ตาย ท่า ใด, มน นอน ทู้ปลี้. 53 เขา โด้ ทโง ทาน หน้า ท่าน เจ้า เพ่ว่า เขา ขู้ เล็ท น้อย นั้น ตาย แข้ว. 54 เจ้าเสี้ญ นี่ มี เล็ท น้อย แข้ว เว้า ว่า, ยูท เอ้ย ! ที่น นั้นอี่. 55 แข้ว มี ณโน ลี้ ลัน เณ้า มี ลิ ง เล็ท น้อย นั้น, มน ที่น นั้น ทั้ป ปาด, ท่าน เจ้า ขึ่ง ปอท เขา เอา เณ้า มา ให้ มน ทิน. 56 ทาง อ้าย เอ็ม เล็ท น้อย นั้น เท็น เป็น ทาท ทาย ทาท ว่า ท่าน เจ้า ท้าม เขา เข่า ให้ปอท ใด ขู้ อ้ท เป็น นั้น นั้น.

ยูทา 9

ข้ปของ ผู้ข่ามใจ้โป่าวน่าวใจของ

1 เม่ เจ้า เสี้ญ แณท เอา ข้ปของ ผู้ข่ามใจ้ นั้น มา พ้อม ทน แข้ว, ท่าน เจ้า ให้ เขามี แดป เณ พ้ง ฉี้ ข้าย, แท่งให้ ปั้น ปโ เว้ง ทาย แนว ให้ ถ้. 2 แข้ว ท่าน เจ้า ให้ เขา โป่าว น่าว ใจ ของ แด่น เมง เจ้า ฟ้า, แท่ง ปั้น ปโ ส เจ้ป ปโย ให้ ถ้. 3 ท่าน เจ้า โด้ ข่ง เขา ว่า, ทู่า โด้ เอา ข่ง โป ขู้ ตาม ทาง, เข่า เอา โม้ เท้า ข้ ว่า โจ, ข้ ว่า เจ่ง ทิน, ข้ ว่า เง็น ข้ ว่า เข้ โจ่. 4 ว่า ทาท เณ้า โป เขน ใด ให้ โท่ ผู้ ขึ้ง เขน นั้น ท้น ออท โป. 5 ว่า ผู้ ใด เข่า ท้อน พ้ง ท่าน ให้ ออท โป

ซึ่งเมื่อนั้น แข้วให้ณันดุ่นคิด คินพื้อท่านออกซึ่งเพื่อเสีด ให้เขาทู้. 6 แข้วข่ามใจ้ลี้เอา
ทนีโจ้ข่าวณ่าวใจเขอดอมข้านดอมเมื่อ แท่อโด้ขึ้นจิสจ้ขจ้ขดุ่ข่อนให้ถิ.

จิเพื้โจดพู้อใจ

7 จิเพื้โจดลุ้เณ้แท่อเมื่อวาขี้เจ้โด้ถินอัทเจ้นณั้นเท็อเพื่ดนั้น, ท่านพู้อใจทาชเพื่
มีสเว้าว่า, ท่านใช้ขนลุ้ทาชแข้วนั้นลันมาเขา. 8 ณ่านสว่าแม่น ท่านเอี้ขี้ขามาเสีด
ให้เท็น, สอั่นลี้ว่า ลุ้ข่าวความเจ้าฟ้าแท่เม่ขาอข่าอเจ้าโด้ลันมาเจ้นสเขา. 9 จิเพื้
โจดจี้อเว้าว่า ท่านใช้ขนเขาโด้ติดทจิแข้ว, ลุ้เขาโด้ถินณ่าวนี้แม่นลุ้ใด ? แข้วจิเพื้
โจดลี้ทาทาอพี้เจ้าเสีญ.

เจ้าเสีญขี้อเพ้ท้าฟนสว

10 เม่แฉนข่ามใจ้ลันมาแข้วลี้โด้ดาชดุ่ความ อนเขาโด้เสีดนั้นให้เจ้าเสีญพื้อ.
แข้วท่านเจ้าทาทโด้เอาเขาออทโจ้เมื่อสดุ่เสีดณาอิดา. 11 เม่เสีนโพ่ทู้ณ่าวลี้โจ้
ขี้จ้ท่านเจ้า, ท่านเจ้าโด้ต้อนเอาเขาจ้อทขอนเขาทอดแฉ่นเมื่อเจ้าฟ้า. ดุ่สลี้แอ่ถิเวื้อ
ท่านเจ้าลี้ขึ้นจิเขาให้ถิ. 12 ตามตาเอ็นณ้อนถุ้โตท, ขี้จ้ขออ ลุ้ข่ามใจ้นั้นมาดาช
ความขุ่ท่านเจ้าว่า, ให้เสีนโพ่ทู่าขาทนีโจ้ตามข้านโท ข้านนาทจิอ โสื้อ โข นี้, เพื่ข่าว
ข่อนโท่ขี้อ แท่อณี้เดุ่อทินเพื่ข่อนนี้แล้วอข่อ.

13 ท่านเจ้าตอจ้เขาว่า, ให้พื้อท่านขี้อเพื้เขา, แฉนข่ามใจ้จี้อดาชความตอจ้ว่า, พื้อ ลุ้
ณ้อชมีเณ้าจี้ท้าต่อนแท่อจ้าขออโต, ข้ว่าถุ้ให้พื้อลุ้ณ้อชโจ้ณี้เดุ่อทินให้พื้ทนอ่า? 14
ลุ้ดาชมีข่าวท้าฟนสว, แข้วท่านเจ้าโด้จ้อทข่ามใจ้ว่าให้เสีนโพ่นื่อโขอเสีนุ,ฟ่ฟุ่ลข่าว
ท้าขี้จ้สว. 15 เขาลี้เสีดท่อชให้เสีนโพ่นื่อโขอ. 16 เม่เจ้าเสีญเอาเณ้าจี้ท้าต่อนแท่อจ้า
ขออโตนั้นมาแข้ว, ทาชหน้านั้นขุ่ฟ้าจ้ท่าวความโด้ข้อนเจ้าฟ้า แข้วขึดเณ้าจี้แฟ่ให้
พื้อข่ามใจ้ข่าชให้เสีนโพ่. 17 เขาทินอี้มเพื่ดดุ่ส, ต่อนเณ่ทินนั้นเท็จโด้เท็มขี้จ้ขอขุ่อ.

ท่านเสี้โต ว่าเจ้าเสีญเสีนขูทเจ้าฟ้า

18 มีคนท่านเจ้า ทาทท่าวโพ้ ซึ่งสู้ถือ แสนข่ามใจ้ โถ้โปทาท่านเจ้า, ท่านเจ้าจึ่ง ถามเขาว่า, เป็นโพ่ โอ้ โททนว่า เขาแม่นใส. 19 แสนข่ามใจ้ ถาซ ความตอบว่า, เข่าว่า แม่นท่านใช่ทน, มีคว่า แม่นท่านเอ๊ขี้ ซา, ทาทคอื่นว่า แม่นสู้ข่าว ความเจ้าฟ้า แต่เม่ขาง ข่างเจ้าโถ้ค้นมาเป็นคเขา. 20 แข้วท่านเจ้าถามเขาว่า ฟ้งท่านเข้ ว่าเขาแม่นใส, ท่านเป็โทถาซ ความตอบว่า แม่น **เจ้าวาจิต** ยูทเจ้าฟ้า.

เจ้าเสี้ญเว้าทอดเว้นตาซเจ้ามี่

21 เจ้าเสี้ญห้ามตีถ ห้ามตี่ทีบเขาว่า เข่าให้ขอทความนี้ให้สู้ใถ. 22 แข้วเว้าทีบ เขาว่า, ยูทถาซคจุ้ขาบมี่ณี่ใจ้ทาซแนว, แสนสู้เจ้าคแต่, แสนฟ้ใหญ่แต่ง แสนโถ้ ขอนวอ๑ง เข่าหู้นท่านเจ้า, เขาจุ้ณ้าท่านเจ้าจ้, แข้วมี้จุ้ขามท่านเจ้าจุ้ค้นเป็นคเขา.

23 แข้วท่านเจ้าเว้าทีบแสนนั้นว่า สู้ใถแอ่มาท่อซเขา, ให้สู้นั้นข้มขงง ทาง ถุ่งเข้ซ ทินซึ่งเจ้าจ้, ให้แขทโม้วาแสนเจ้าถุ่มี้ แข้วมาท่อซเขา. 24 เพ่ว่าสู้ใถแอ่ถุ่อซถุ่งเข้ซ เจ้าณ่อซจ้ขาบ โถ้ซ สู้นั้นจุ้จ้ถุ่งเข้ซ ทาทสู้ใถจุ้จ้ถุ่งเข้ซเจ้า เพ่พ่งทเอาเขาสู้นั้นจุ้ ณ่อซจ้ขาบ โถ้ซ. 25 ว่าสู้ใถโถ้เถุ่งณอ๑เท็ง ท่าเฟ็ถเมง ยูม นี้, ทาทจุ้จ้ถุ่งเข้ซ สู้นั้น จุ้โถ้จ้ง๑อทมา. 26 ว่าทาทสู้ใถมีความหน้าท้าซข้อนว้ทเขาแท่งข้อนความเขาขอท ขอน ยูทถาซคลี้จุ้มีความหน้าท้าซข้อนว้ทสู้นั้น, เม่ท่านเจ้ามาทาทมีความทุ่งหน้ามา ตาณอ๑เจ้า ณอ๑เจ้าพี่ แท่งณอ๑ฟ้งแถนสู้ใถขง๑ง. 27ทาทเขาขอทฟ้งท่านความนี้ว่า, ณานคขึ้นซึ่นี้จุ้เข่าตาซ ท้นว่าเขาจุ้โถ้เท็นแสนเมงเจ้าฟ้า.

หน้าตาเจ้าเสี้ญทุ่งเข่

28 ยูนทุ่งท่านเจ้าเว้าฟ้งความนี้แข้วข่าวแปถมี้, เจ้าเสี้ญเอาท่านเป็โถ,ท่านใช่ทน แท่งท่านซา โทโขนั้นโป้เท็งพู ท่าวโพ้. 29 เม่ท่านเจ้าทาง๑ท่าวโพ้ซึ่นั้น, มี่ลิ๑หน้า ตาท่านเจ้าขึ้นโป้เถุ่งนุ่งลี้ ก่อนเถ้น. 30 เถุ่นั้นมีขอ๑ท่านโอ้โททีบท่านเจ้าแม่นท่าน เอ๊ณาซาแท่งท่านโมเณ็. 31 สู้มีแสบแขงแณ๑ท้ามาโทอ้ทท่านเจ้าจุ้โป้วขาเมง ยูม โป้,จุ้เฟ็ถถุ่งเข้ซหนี้เมงเสี้ยูณาเข้ม. 32 ท่านเป็โถทีบคุ่วานเจ้าลี้ณโซนอนโป้, เม่ เขาตาจุ้นแข้วลี้เท็นความทุ่งขงง๑ท่านเจ้า, แท่งเท็นขอ๑ท่านขึ้นซึ่ทอซท่านเจ้า.

33 เมื่อคนท่านนั้น ได้ยินว่า ท่านเจ้าเข้า, ท่านเป็นโทได้ถูกความขู่เจ้าเสียญว่า, ถูกคน, พวกสู้น้อยขู่นี้ล้ก ให้พวกสู้น้อยต้องทำโทษความ ถาม, ถามว่าให้ท่านเจ้า, ถามว่าให้ท่านโมเณ, ถามว่าให้ท่านเอ๊ขี่ ขา, ท่านเป็นโทขัมมั่นคงเข้าหู้ว่า เจ้าเว้า คน. 34 เมื่อท่านเป็นโทถูกทุกเว้า ความนี้ขู่ ขึ้นมีขึ้นถ้ามา เขาทเยมเขาเว้, เถ้าเขาขู่ทยนขึ้นถ้านั้นเขาล้ขึ้าน. 35 มีเขามาแต่ขึ้นถ้านั้นว่า, ท่านสู้นี้ถ้าเป็นขุนเขาถูกสู้เขาเขาทเว้, ให้เถ่ท่าน. 36 เมื่อทเยมเขาเว้านั้นแข้วล้ำเห็นเจ้าเสียญสู้ถ้อว , ข่ามใช้เห็นความล้ำทเยมขู่เถ้นั้นเขาเข้าได้ในอ้ทเขาเห็นนั้นให้สู้ใกพี้.

เจ้าเสียญถ่อยเล็กน้อยสิ้ทเมา

37 มั้ขุนมา ท่านเจ้าแต่ข่ามใช้เขาพู มาแข้ว, เป็นเพ่ได้มาพี้ท่านเจ้า. 38 มีสู้ถูกขว่าทเขาหมู่เป็นเพ่นั้น ได้แนทนั้นว่า, ถูกคน, ข้ถูกแพ้เข้าขุทถูกขว สู้น้อยแล่, เพ่ว่าสู้น้อยมีขุทสู้ถ้อว. 39 ข้ท่านอั่นดู สิ้ถ้าขว เสิดให้เล็กน้อยนั้นแนทนั้น แต่เสิดให้เล็กน้อยล้นล่คน นี้ณา ขาขเสดเต็มเขข มั่ลิ้ล้ทั่นุม, สิเข้าออทข้มน. 40 สู้น้อยได้แล่ข้ขอดข่ามใช้ท่านเจ้าข้ข สิ้นั้นออทข้, ทาทเขาข้ข เข้าได้.

41 ท่านเจ้าเว้าว่า โอ ! ข้าผ่าเข้าเถ่แต่ถ้าขอ่คขอ่อ เขาถ้ถ้ขู่ทัข พี่น้อแต่อ้ถ ใจโจมทัข พี่น้อเต็ใจ, ให้เอาขุทเจ้ามาให้เข้า. 42 เมื่เล็กน้อยนั้นทาเมา, สิได้เสิดให้เล็กน้อยทั้เท้โจมา, ท่านเจ้าขอทสิถ้าขนั้นว่า ให้ขึ้นขโเล็กน้อยนั้นท่อมถ้แข้วโข่เล้นให้อ้าขมน. 43 เป็นเพ่ล้ทาทวานพั้นแผ่นแทนแนนท้าเจ้าพี้า. เมื่เขาถูกทาทวานพั้นใจ วัทเจ้าเสียญเสิดนั้น, ท่านเจ้าเว้าทัข ข่ามใช้เจ้าว่า. 44 พวกท่านทู่าโทเจ้มพวกวัทนี้, เพ่ว่าขุทถูกขผ่มีแผ่นใหญ่ล้วนทเข้. 45 ทาทความนั้นพวกข่ามใช้เข้าหู้แจ้ง, เพ่ได้เข้ท้นความนั้นข้เขาล้เข้าข้ามถามท่านเจ้าความนั้น.

ใผเป็นใหญ่

46 แข้วโผดข่ามใช้ได้ถ้าขทนว่า ใผถ้เป็นใหญ่เณ. 47เจ้าเสียญหู้ความพั้ทเข้ใจเขา, จึ่งให้เล็กน้อยสู้ผมาขึ้นขู่แล่มท่านเจ้า. 48 แข้วท่านเจ้าล้เว้าทัขเขา , ว่าสู้ใกถ้เอาเล็กน้อยสู้นี้ในถ่เขาสู้นั้นล้ได้ท้อนเอาเขา, สู้ใกท้อนเอาเขาสู้นั้นล้ท้อนเจ้า

ฟัา ฮู้ ไจ้6 เขา มา, เพ่ว่า ทะ6 พี6 ท่านฮู้ ใถ เป็น ฮู้ น้อย ขุถ ฮู้ นั่น ถ เป็น ใหญ่ ขุถ.

49 ท่านไซ้ ขนั ถาย ความ ทีัง ท่าน เจ้า ว่า, ฮู้6 ไถ่, พี6 ฮู้ น้อย ไถ้ เห็น ฮู้ ณ ขู้ ฮู้ ท่าน เจ้า ขัง ฮี้ ห้าย ออท , พี6 ฮู้ น้อย ไถ้ ห้าม ฮู้ นั่น เพ่ว่า มนั เข่า ไถ้ เถ้า ซึ่ ทีัง ณุม เขา. 50 ท่าน เจ้า ตอง ท่านไซ้ ขนั ว่า ฑ่า ห้าม มนั เพ่ว่า ฮู้ ใถ เข่า ที่ ไถ่น พี6 ท่าน ลี้ เป็น ฝ่าย ท่าน พี6 แข้ว.

โท ณา มา ขี้ เข่า ไคุม ห้อน เจ้า เสี๊ ณุ

51 น้อน จี้ ฑาม เจ้า เสี๊ ณุ ฮู้ ฮู้ ลัน เม่ เม6 ฟัา ขึ้น พาน, ท่าน เจ้า ใจ้ อ่าว ฮู้ ไจ้ เม6 เสี๊ ขุ ณา เข้ม. 52 ท่าน เจ้า ไถ้ ขอท ข่าม ใฮู้ ไจ้ ท่อน, เม่ ข่าม ใฮู้ ไจ้ แข้ว ลี้ เถ้า ไจ้ ทะ6 ข้าน โท ณา มา ขี้ เพ่ ห้อน เจ6 ไว้ ฑ้า ท่าน เจ้า. 53 เพ่ว่า ท่าน เจ้า ใจ้ อ่าว ฮู้ ไจ้ เม6 เสี๊ ขุ ณา เข้ม, ทาท โท ข้าน นั่น เข่า ไถ้ ไคุม ห้อน ท่าน เจ้า. 54 เม่ ท่าน ฮา ไทไข แท6 ท่านไซ้ ขนั ข่าม ใฮู้ ท่าน เจ้า ไถ้ เห็น เณ6 นั่น, เขา จี้6 ถาย ความ ว่า, ฮู้6 ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า แอ่ ให้ พี6 ฮู้ น้อย แต่ ฮ ให้ ไฟ ไข6 มา แต่ เม6 ฟัา ขึ้น พาน เดาเขาเข่า ? 55 ท่าน เจ้า ไถ้ ไว้ว ไจ้ ห้าม เขา เที6 ขอ6. 56 แข้ว ท่าน เจ้า แท6 ข่าม ใฮู้ ลี้ เถ้า ไจ้ ข้าน อั่น.

ฮู้ อา ขา ฮู้ ไจ้ ท่อย เจ้า เสี๊ ณุ

57 ทะ6 เฮู้ ท่าน เจ้า ทีัง ข่าม ใฮู้ ทา6 ทัว ทา6 ไจ้ นั่น, มี ฮู้ ถาย ณ มา ถาย ความ ว่า, ท่าน เจ้า ฮู้ ไจ้ ทา6 ใถ ฮู้ น้อย ฮู้ ฮ ไจ้ ท่อย. 58 ท่าน เจ้า ตอง ฮู้ นั่น ว่า, เฆา ไน ลี้ มี ขุ, ไนท ลี้ มี ขา6, ทาท ขุท ถาย ณ เข่า มี ข่อน ฮู้ เอ่ย ไคุ ไข6. 59 ท่าน เจ้า ไถ้ เว้า ทีัง ฮู้ ณ ใฆ่ ว่า, ให้ มา ท่อย เขา, ฮู้ นั่น ถาย ความ ตอง ว่า " ฮู้6 ท่าน เจ้า " ฮ ให้ แฉง ฮู้ น้อย ไจ้ ไจ้6 ขา ทาน ท่าน มั้น อ้าย ฮู้ น้อย ท่อน. 60 ท่าน เจ้า ตอง มนั ว่า, วา6 ไว้ ให้ ณ ตาย ฉี6 ทนั. 61 มี ท่าน ณ เว้า ใฆ่ ว่า " ฮู้6 ท่าน เจ้า " ฮู้ น้อย ฮู้ ไจ้ ท่อย ท่านเจ้า ทาท ให้ แฉง ฮู้ น้อย ไจ้ ซ่6 ขา โท เขน ฮ ท่อน. 62 เจ้า เสี๊ ณุ ตอง ฮู้ นั่น ว่า, ฮู้ ใถ เอา มี ณี่ ถี้ ไคุ แข้ว ฑ6 ไว้ว ลัน ฑ6 ฮู้ นั่น เข่า ไขม ถ่า6 แฉ่น เม6 เจ้า ฟัา.

ยูทา 10

1 ยูนทูลพระวัทนั้น, ท่านเจ้าได้แต่งแผนอันโว้เจ็ดขึ้นสู่ใหม่, แข้วให้เขาโปรดท่อน
ท่านเจ้า เป็นหมู่หมื่อยหมู่ขอลสู่ให้โปรดู่ข้านดู่เมลง่อนท่านเจ้าดุโปรนั้น. 2 ท่านเจ้าเว้า
ทีปเขาว่า, เณ้าดุ้ทั่วมีทาย ทาทสู่เจ็ดวัทมีน้อย, เณลงนั้นให้แต่ง้อยอดเจ้านาโข่งสู่
เจ็ดวัทมาทั่วเณ้าท่าน. 3 ให้เอาทนโปร, เขาให้พระท่านโปรเณลงโตขึ้นอยู่แทมพระหมา
โน. 4 ตู่าทักดุ่าวดู้ใดหนึ่งทางขอทขาดทาง. 5 ว่าดุเณ้าโปรเขนดู้ใดให้เว้าท่อนว่า,ความ
ทั่งอานให้ขู่หนึ่งเขนทูลนั้. 6 ขู่ทรงเขนนั้นว่า ทาทมีดู้มีทความทั่งอาน, ความทั่งอาน
ท่านลี้ดุขู่หนึ่งเขา, ว่าทาทเข่ามี ความทั่งอ่านลี้ดุคันทาท่าน. 7 ให้โท่ขึ้งขู่เขนนั้น,
ขู่ทินตามเขามี, เพ่ว่าดู้เจ็ดวัทดุ้ได้ค่าจ้างตู่าพ่าขอทข้เขนนี้เณ้าโปรเขนอั่น. 8 ว่า
ท่านเณ้าโปรเมลงใด, เขาต้อนพระท่านลี้ทินเดู่งเขาดาโว้ให้นั้น. 9 ให้ขึ้นงรดู้เจ็งข้
เป็นหนึ่งเมลงนั้นให้เขาถ้, แต่งงอทเขาว่า, แผนเมลงเจ้าฟ้าได้มาจี้พระท่านแข้ว. 10 ว่า
ท่านเณ้าเมลงใดเขาเข่าต้อน ให้ออทโปรทางทาง แข้วเว้าว่า. 11 ทาตาณุ่นถินเมลงขู
ทิดทินพระทู, พระทูลี้ดุผิดพ่ออท เป็นวัทตี่ใณนให้ขูทู้วัทนี้ว่า, แผนเมลงเจ้าฟ้ามาจี้ขู
แข้ว. 12 พระน้อยงอทพระท่านว่า, ให้ขเมลงใณใดม มีนั้นดุให้ขเข่าท่อนเมลงนี้.

เจ้าเจ็ณเจ้ทาขเมล

13 ขางท้าขทีปเมลงใณขาณั้นแต่งเมลงเจ็ดณาอ๊ดา, เพ่ว่าวัททางขานได้เจ็ดทีปขู
นั้นลี้ได้เจ็ดทีปเมลงทิโขแต่งเมลงณั้ใดน, แผนสูเท็งขอเมลงได้นุ่งเดู่ผ้าขาปาน, หม่าน
เท่าใช่ทรงแต่เท็งแข้วงอทให้ทู้ว่าเขาวางปาปใณ้ขี้ขี้แข้ว,. 14 ทอดมี้ทินวาน, ให้ข
เมลงทิโขแต่งเมลงณั้ใดน ดุเข่าขี้ให้ขู. 15 ทางขู, เมลงทาเป็นาอุมเอ้ข ดุทูเจ้านั้น
พระฟ้าเข่า ? ทาทเจ้าดุลี้ดุ้มโขงแดนสูทาข. 16 ท่านเจ้าได้เว้าทีปข่ามใจ้ว่า ดู้ฟังข
ความพระท่านลี้ฟังเขา, ดู้เข่าต้อนพระท่านลี้เข่าต้อนเขา, แต่งดู้เข่าต้อนเขาลี้เข่าต้อน
เจ้าจ้อมดู้โข่งเขามา.

แผนเจ็ดขี้ปสูคันมา

17 แผนเจ็ดขี้ปสูได้คันมาดาขความขู่ท่านเจ้าว่า, เม่เดู้พระดู้น้อยขู้ดู้ท่านเจ้า
งอทดี้ท้าข มนลี้ฟังความพระดู้น้อย. 18 ท่านเจ้าเว้าทีปเขาว่า,เขาได้เท็นดี้ท้าขโตท

มาแต่ฟ้า แห่งทุกคนที่ฟ้า ห่างไกลเข้ม. 19 ให้ฟัง! เขาถูกให้ล้วนพึ่งท่านทั้งหลายแต่งแต่งดอก,
ให้มีแสงเกิดแสนสกัดดูด ทั้งเป็นมีจิตเชื่อถือให้พึ่งท่านได้. 20 ทุกท่านว่า พึ่ง
ท่านทั้งได้เมื่อมีนทั้งแสนสิ่งถือ ฟังความพึ่งท่าน, ให้เมื่อมีถูกเพื่อว่าจะพึ่งท่านได้
แต้มโจ้ยังเมื่อฟ้าขึ้นฟาน.

21 เดิมนั้นเจ้าเชื่อถือมีความมีนเมื่อใจทั้งเจ้าณนใจ, จึงดูดความจะเจ้าพี่ ยังเป็น
เจ้าเมื่อฟังเมื่อขมดูถูกทาง, ขุดจะมีความจ้อถูกเจ้าพี่ อนเจ้าพี่ใช้ทั้งพึ่งอัดนี้จะพึ่งยังถือ
ทุกทุกทางได้เชื่อให้ยังเป็นได้แอบถือถือ, ดูถูกเจ้าพี่, เจ้าพี่ใจมใจท่อขขูดทาง แนวนั้น.
22 เจ้าพี่เขาได้เอาเดิมณอดคู่แนวให้เขา, เป็นมีใจถือว่า ขุดแม่นยังใจมีที่เจ้าพี่ถือ
แต่งเป็นมีใจถือว่าเจ้าพี่แม่นยังใจ มีที่ขุดถือ แต่งว่ายังขุดทอดจึงถือ. 23 ท่านเจ้าได้
ขึ้นฟ้าโปทาแสนข่ามใจ้ใน ฟังทั้งเขาว่า, ตา ได้เห็นอัดพึ่งท่านได้เชื่อคั้นขุดข่าง.
24 เพื่อว่าเขาทอดพึ่งท่าน, ยังป่าวความเจ้าฟ้าทุกสแต่งปีทุกเจ้า, แต่เห็นแนวพึ่ง
ท่านเห็นขึ้นนี้, ทุกเขาเป็นได้เห็น, ทั้งแต่ได้ในแนวพึ่งท่านได้ในทุกเขาเป็นได้ใน.

ความโกสเมณฑาฬาขึ้นใจถ

25 มีโณณอนจอดแต่งดาขึ้นสขึ้นนั้น ทั้งใจท่านเจ้าดูถูกความว่า, ดูดโณณขึ้นถือดูถ
ดูเชื่อแนวใดจึงถูมีดูโรดูถูกเชื่อ. 26 ท่านเจ้าเว้าว่า, ฟังขาดฟ้าได้ดูนโจ้แนวใด?
ท่านได้ดูทุกแนวใด. 27 ท่านนั้นดูถูกความตองว่า, ให้ถือทเจ้าจอมยังเป็นฟ้าเจ้า ขุดทโรใจ ขุดเท่แทด ขุดความคัดหนี้เจ้า แต่งถือที่นอดขึ้นเมื่อเณณถือมี่เจ้า. 28 ท่านเจ้าเว้าว่า ความท่านตองนั้นแม่นแข้วให้เชื่อแนวนั้น ท่านถูมีดูโรเชื่อ.

29 ทุกท่านนั้นแต่อ้างว่าเจ้าเป็นสทุกยังถือถูกจึงดูถูกความขุดเจ้าเชื่อณว่า, แม่นใจเป็น
ที่นอดถือแพดยังถือ. 30 เจ้าเชื่อณตองว่ามียังดูถูกสโขดมาแต่เมื่อเชื่อขุณาเข้ม, ดูโป
เมื่อเชื่อขึ้โท ดูสเทง, สเทงนั้นได้แท้เอาเดิมนุดแข้วทั้งมนวาดดูมโจ้ณอนตาช. 31
ทุอนแทนมียังสโขดโปทางนั้นเห็นได้เวิ้นโปทางอันจ. 32 มียังสโฆดสเข้วิ ดูเชื่อ
เณณถ้ว, เม่มาทอดข่อนนั้นเห็นแข้วดูเวิ้นโปทางอันจ. 33 ทุกว่ามีโทณาฬาขึ้นสได้ทิวทางมาทอดยังนั้น, เม่เห็นดูอันดูมี่. 34 จึงเอาถ้าฟนขาดให้, เอานี้มนแต่งเท้า

ยูทา 10

ดอกข้าวสาลีนั้น แข้วอุ้มนั้นกั่ โตขึ้นเจ้า เอาโปใหญ่ ขึ้นเขนจุ้แนท เอาใจ ใฉ่ เขึ้นดูมนั.

35 มั้ยูนมา ท่านได้เอา ฉอนฆนเนนท้าว ให้เจ้าเขนจุ้แนท แข้วสอนว่า ให้เอา ใจ ใฉ่ เขึ้นดูสุ้นี้เน้, ว่า ทาท ท่านใช้ง่าส เณโปที่ใด เจ้นัอส ตันมา ฉุขึ้นให้. 36 ทรง ขามฆนี้, ท่านเห็นสุ้ใด เขึ้นพี่น้อนอกสุ้ดุโปเทปนั้น. 37 โณ่ฉอนฆอนแท่นดาสุ้นั้นดาส ความว่า, แม่นสุ้มีใจอั่นดูมี่นั้นถ้ แข้วท่านเจ้า สอนว่า ท่านคี้โปเสีด แนวนั้นเน้.

เจ้าเสี้ญโปสามนาฬมาทูาแท่นนาฬมาขี้อา

38 เม่ท่านเจ้าแท่นข่ามใจ้ออกโป, ท่านเจ้าได้เน้าโปทรงข้านฆ, มีสุ้ทึ่นฆจุ้ มาทูาได้ ต้อนเจ้าเสี้ญเน้าแวเขนเจ้า. 39 นาฬมาทูามีน้อนทึ่นสุ้ฆจุ้มาขี้อา, นาฬมขี้ อาได้มานั่นจั้ทินพั่นความท่านเจ้าสอนฉอน. 40 นาฬมาทูาได้เมาวัททาสแนว, จั่นดาส ความจุ่ท่านเจ้าว่า, จุ้นท่านเจ้า ฉุเข่าหนี้ความจ้นดวา น้อนทึ่นสุ้นัอส ได้วาฬวัทให้สุ้ นัอสเสีด เฆัด ดุ่แนว, จ้ท่านเจ้าสอนมนั ดุ่อสสุ้นัอสแด่. 41 ท่านเจ้าตอสว่า, มาทูา, มาทูาเอ่ส!เจ้าได้ท้อนใจเจุดอม ทาสวัทนั่, 42 ทาทว่าแนวจุ้เส้นนั้นมีแนวถ้ว มาขี้ อา ได้เรทเอาแนวถ้แข้ว ฉุเข่ามีใฉ่ฉุ้นเอาออกโปจ้มนั่ได้.

ยูทา 11

เจ้าเสี้ญสอนฉอนความท่าวโหว้

1 มั้ยูฆ ท่านเจ้าได้ท่าวโหว้ ฉุ่ง่อนฆ, เม่ท่าวโหว้แข้วข่ามใจ้สุ้ฆมาดาส ความว่า, จุ้นท่านเจ้า, จ้ท่านเจ้าสอนความฉอนท่าวโหว้ให้พั่นสุ้นัอสแด่ เณนท่านใช้ทนได้สอน ข่าวใจ้ท่าน. 2 ท่านเจ้าเว้าทั่งเขาว่า, เจุ้ท่าวโหว้ให้เว้าแนวนี้:

"จุ้นเจ้าพี่" จ้ให้ดุ่เขนจั่นนามท่านเจ้าทุ่นหน้ามาตา

จ้ให้เมนหน้าเจ้าพี่มาทั้นหมัน

3 ให้เจุ่นทินพั่นสุ้นัอสดอมมั้

4 ง่าวงาวโณ้สให้พั่นสุ้นัอส

เพ่ว่าพั่นสุ้นัอสง่าวงาวโณ้สให้ดุ่ฆ

ยูทา 11

ผู้เชื่อ ผิด พระ ผู้น้อยนั้น

ห่างไกล พระ ผู้น้อย ไป ขู้วัทยาทคา.

5 ท่านเจ้าเว้าทัง เขาว่า ทุระ พระท่านผู้ใดมีพี่น้องว้าน , แข้ว ขู้ไป หาพี่น้อง
ว้านทามทาง ผิน เว้าว่า, พี่คู่เอย! น้อยห้อยขอนเน้า หนึ่งขามขึ้นแอ่. 6เพ่ว่า พี่คู่น้อยได้
ทิว หาง มา แว ขึ้ง หนึ่ง น้อย, เข่า มี ห้อง ขู่ มนี ทิน. 7 หาง พี่คู่ ผู้ ขู่ทุระ เขน ขู้ ตอย ว่า,
ท่าทุนน้อยท้อน, บัง ขาท ทู แข้ว, ขุท น้อย แท่ง น้อยนอนเพิก แข้ว, น้อยเข่า ตั้นเอาให้
ได้. 8 เขาขอทพระท่านว่า ผู้นั้นขู้เข่า ตั้นเอาให้ หา ตา ว่า ขู้เป็นพี่คู่มนี ลี้ ถิ, ว่า พี่คู่ ผู้
นั้นหาทเข่า แพ่ง เข่า อาย, ลี้ ถามขู่ทิน, มนี ลี้ ขู้ ตั้นเอาให้ แนว เจ้า แอ่ ได้ นั้น. 9 เณง
นั้นเขาขอทพระท่านว่า, ให้ พนี้ห้ หาทขู้ ให้, ให้ พนี้ห้าว หาทขู้ พี้, ให้ พนี้ ต่อย หาท ขู้
ไณ ทู ให้. 10 เพ่ว่าใด พนี้ห้ ลี้ ได้ , ใดพนี้ห้าว ลี้ พี้, ใดพนี้ ต่อย ลี้ ไณ ให้. 11 ทุระพระ
ท่านผู้ใด เป็นอ้าย, ว่า ขุท ห้ ขา หนึ่ง ขู้เข่า เอา ถู ให้ ตวา. 12 ขัว่า ขุท ห้ ไห้ ขู้เข่าเอาแมง ออก
ให้ ตวา. 13 พระท่านเป็นสเข่า ขู้ ผู้เข่า ถิ, ทู ขู้ จิท ตวาม เอาเคู่ ถิ ให้ ขุท เจ้า ทาย เณ นั้น
เข่า จิท ที่ ใด, เจ้าพี่ ขู่ เมง หน้า ขึ้นพาน ขู้ ไห้ เจ้า ณไนให้ ผู้ ห้ หนึ่ง ท่าน เจ้า ทาย ที่ ใด ใพ่.

เจ้าเชื่อณูแท่ง ผิ เข้เอ็มเณ็ปุน

14 ท่านเจ้า ทาง ขัง ผิ เป็น งาท ออก, เม่ ผิ นั้นออก แข้ว ผู้ เป็น งาท ลี้ ขาท ได้, เป็น ไพ่
เท็น เป็น ทาท ทาย. 15 หาท มี สทุระ นั้น เว้าว่า, ผู้นี้ ขัง ผิ ออก ได้ ขอน ผิ เข้เอ็มเณ็ปุน, ผู้
ไทท ผิ เอา ผ้วน ให้ มนี. 16 แผน อั่น ได้ ขู้ ใจท่าน เจ้า, แอ่ เท็น วัท ทาทวาน มา แท่ เมง หน้า
ขึ้นพาน. 17 เจ้าเชื่อณูทู ตวาม ขัง เขา, จิง เว้าทัง เขาว่า, แผ่น ถิน เมง ใด ผิด ทน แง่ง เป็น
จู้ม เป็น ต่าย ลี้ ขุด ขัย ขี้, คู่เขน ใด ผิด ทน ลี้ ขู่ ท่อย ทน เข่า ได้. 18 ว่า หาท ผิ ท้าย ผิด ทน
แง่ง เป็น จู้ม เป็น ต่าย แข้ว แผ่น เมง เขา ขู้ พนี้ ได้ แนว ใด ?. 19 ว่า เขา ห้ ผิ ออก ได้
ท่อย ผ้วน ผิ เข้เอ็มเณ็ปุน, พระ ขุท ทาน พระท่านเรู่ย ขัง ผิ ออก ท่อย ผ้วน ใด ? เพ่ เณง นั้น ถิ
เขา ขู้ เป็น ผู้ ทิน วาน พระท่าน. 20 ว่า หาท เขา ขัง ผิ ออก ท่อย ผ้วน เจ้า ฟ้า, เณง นั้น แผ่น
เมง เจ้า ฟ้า ลี้ มา หอก พระท่านแข้ว.

21 สท้าว แหง มี ฟ้า โอ่ง เผ้า แท่ เขน มนี ขู่, เคู่ เณง มนี ลี้ เข่า ห้ ได้. 22 หาท มี ผู้

ท้าว แทง เณ มนมา ที่ ในน แพ้ มน ฮู้ นัน ลี้ จึง ฉี ฉี เอา ฟ้า ใต้ มน ได้ เพื่ง นัน ใจ ลี้ แข้ว ฉี แบ่ง ขึน เอา เจ้ง ณอง จัท เอา ใจ นัน.

23 ฮู้ ใด เป่า ฮู้ ทาง เขา ลี้ ที่ ในน เขา, ฮู้ ใด เป่า เณ้า ทัง เขา ลี้ เขีน ฮู้ เสีด ให้ แท้ท ณาท ณาช ใจ. 24 เม่ ฉี ท้าช ได้ ออท ฮ้ ฮู้ ใด แข้ว, ฉี นัน ปัจ ใจ ป่อน ฮ้าน เพ่ ฮ่าว ฮี้ง แทง, ทาท เป่า พี้ มน จึ่ง เว้า ว่า ทู ฉี ลัน ใจ เขน ทู ป่อน ทู ออท มา นัน. 25 เม่ มน มา ทอด ลี้ เท็น เขน นัน เป่า แฮ้ว ทวาด ถิ แข้ว. 26 เม่ นัน มน จึ่ง ใจ ท้อน เอา ฉี อั่น เจ็ด ใต ที่ม ท้าช เณ มน ใหม่, แข้ว ได้ เณ้า ใจ ฮู้ ท้น ทาม ใจ้ ท้าช ฮ้ ทาม ท่อน.

27 เม่ ท่าน เจ้า เว้า พ้ง ความ นัน , มี ฮู้ ทู้ง ณ ทั้ง ทจ ฒ่ เขีน ใพ่ ฉาช ความ ฮุ่ ท่าน เจ้า ว่า, ฮู้ ทู้ง ฮู้ พาออท ท่าน แท่ง ขึ้ง ฉ ท่าน นัน ลี้ ม่จน เม่ง. 28 ท่าน เจ้า ทอง ว่า, พ้ง ฮ ได้ ใน ความ เจ้า ฟ้า ปอท ฮอน แข้ว เสีด ท่อช ขจ ทาง นัน แวน ม่จน เม่ง ทาช เณ นัน.

พ้ง ฮ อ่จช แอ่ เท็น วัท ทาท ฐาน

29 เม่ เขีน ใพ่ ใฟ่ม ทน ทาช ที่ม, ท่าน เจ้า แอ้ แน่ง เว้า ว่า, ฟาง นี้ เขีน ฟาง ฮ ท้าช อ่จช แอ่ เท็น วัท ทาท ฐาน, ทาท ฉี เป่า เสีด ให้ เขา เท็น มี ที่ ความ ทาท ฐาน ท่าน ใช นา. 30 เพ่ ว่า ท่าน ใช นา เขีน วัท ทนาช ทาท ฐาน ให้ ใจ เม่ง มี นา เว้ แนว ใด, ขุท ฉาช ฮ ลี้ เขีน วัท ทนาช ทาท ฐาน แนว นัน. 31 พา ปจ ทาง เฉ่ง ให้ ฉี ที่น นั้น ท่าว ให้ช ใช่ ฮ ฟาง นี้ มี้ ทิน วาน เพ่ ว่า พา ปจ ได้ ทิ้ว ทาง ทุท ท่าง มา แต่ เม่ง ณอง พา, เพ่ ฉี ทั้ง ความ ทุท ทอน ปจ ณา ใจ ใมน ท่าว, ให้ เง่ง! แนวใหญ่ เณ ปจ ณา ใจ ใมน ลี้ ฮู้ นี้. 32 ใจ เม่ง มี นา เว้ ฉี จัน นั้น ทจ มี้ ทิน วาน ทัง ฮ ฟาง นี้ แข้ว ฉี ท่าว ให้ช ใช่ เขา, เพ่ ว่า ใจ เม่ง มี นา เว้ ได้ วาง ฟาง ใน้ช ท่อช ความ ท่าน ใช นา ฟ้าว, ให้ เง่ง! แนว ใหญ่ เณ ท่าน ใช นา ลี้ ฮู้ นี้.

มี่ ลิ่ง เจ้า เสีณ ทุ่ง เท่

33 เป่า มี ฮู้ ใด เม่ ใต้ แขน แข้ว ฉี ที้ง ใว้ ป่อน ฟ้ง จัง ท้ว่า เอา ใจ มา ทเม ใว้, ทาท เว้ช ที้ง ใว้ ป่อน ฉ้าน แขน, เพ่ ว่า ฮ เท็ง ทาช เณ้า มา ฉี ได้ เท็น ทุ่ง. 34 ทา ท่าน เขีน แขน ทุ่ง ให้ มี่ ลิ่ง เม่ ทา ท่าน ฮี้ง ใช ถิ, มี่ ลิ่ง เท็ง ท่า ลี้ ฮี้ง ใช ถิ, ว่า ทา นัน เป่า ฮี้ง ใช ถิ มี่ ลิ่ง ท่าน ลี้ มัด มจ. 35 เพ่ เณ้ง นัน ฮู้ ท้ม ให้ ถิ, ฮ้าน ว่า ความ ฮี้ง ใช ฮู้ ทั้ง มี่ ลิ่ง ท่าน มัด มจ. 36 ว่า มี่ ลิ่ง ท่าน เท็ง

เพื่อจะให้เขาเป็นที่ยอมรับ ดังที่ถูกเขียนไว้ในคำของท่านเปาโลผู้รับใช้ของเราทั้งหลายนั้นด้วย.

เจ้าเชื่อในเจ้าพระเยซูคริสตเจ้าแท้แน่นอนหรือ

37 เมื่อท่านเจ้าทูลเล่านี้แล้ว มีพวกพี่น้องชายได้ทูลถามท่านเจ้าโดยทันทีว่า, ท่านเจ้าดีใจแล้วหรือ? 38 พวกพี่น้องชายนั้นเมื่อเห็นท่านเจ้าเป็นคนที่ต้องมีท่อนทันทีเป็นท่อนที่ถูกแล้ว มีน้ำตาตกลงดุจ. 39 ท่านเจ้าได้เป็นเจ้าพี่ใหญ่เล่าทูลท่านนั้นว่า, พี่น้องพี่น้องเอ๋ย! เจ้าเรียกข้าดุจดังแทนแพทในที่ทางนอก, ทางทางทรงเจ้ามีที่วัดด้าวดุจเอาแท้ความอดทน. 40 โอ! พี่ดุจเอ๋ย! ได้ถึงเชื่อทางนอกดีถึงเชื่อทางทรงเป็นแม่นอา. 41 พี่ท่านเอาเดุจมีชื่อที่ทรงดุจแทนให้พี่ตกนี่, แข้วดูแนวดุจแพทในให้ท่าน.

42 ขาดข้าวทั่วพี่ท่านแต่นพี่น้องเอ๋ยเพื่อพี่ท่านได้แป่งทอมอิ่มทอมใจ, แท้ดูแนวทอมออกเป็นขึ้นเพื่น, เอาเพื่นคุณดาวโหว้เจ้าฟ้า, ทางขู่ได้เว้นจ้วัดนี้ในใจนี้แท้ความเจ้าฟ้าอกแพ้นั่น,แม่นพี่ความนี้ดีพี่ท่านดุ้เชื่อแนวอันนั่นดีเป็นให้วาง. 43 ขาดข้าวทั่วพี่ท่านแต่นพี่น้องเอ๋ยเพื่อพี่ท่านมีกนี่ป่อนมีหน้ามีตาหนึ่งเขนญุมแท้มีกให้พี่นั่งหน้าที่ตาป่อนพี่ญุมนุม. 44 ขาดข้าวทั่วพี่ท่าน, เพื่อพี่ท่านเป็นเดี่ยวป่อนดีดนอนดีแนวเป่าเห็น, แข้วพี่เห็นทาดตู่ทาดป่อนนั่นเขาดีเป็นขู่ว่ามีจ้ง.

45 คริสตเจ้าได้ถามความขู่ท่านเจ้าว่า "ดูดคริส" อนท่านเจ้าเว้าแนวนั่นเป็นวัดดูดาดพี่ได้ทนี้ขี้ตวา. 46 ท่านเจ้าตอบเขาว่าขาดข้าวดุมีทั่วพี่ท่านแพ้กทนี, พี่คริสตเจ้าเอ๋ยเพื่อพี่ท่านเอาเดุ้ดนิกเป็นแพ้กได้มาวาดใจ่ป่าพี่, เพื่นพี่ท่านนี้วมีถ้วดีเป็นนี่. 47 ขาดข้าวทั่วพี่ท่านเพื่อว่าพี่ท่านเชื่อญุมดีได้ป่าวความเจ้าฟ้า, แม่นแต่นนั่นด, เป็นปู่พี่ท่านได้ถ้าเขาจ้. 48 เพื่เดี่ยวนั่นพี่ท่านเป็นจี้ดแท้มีกท่อยขดทางเป็นปู่พี่ท่านเชื่อดีข้อนว่าเขาได้ถ้าพี่ได้ป่าวความเจ้าฟ้า, แข้วพี่ท่านได้ญุดญุมดี. 49 ข้อนเดี่ยวนั่นความทุกทอนเจ้าฟ้าจี้ดเว้าว่า, เขาดุมีโจ่ดได้ป่าวความเจ้าฟ้าแท้ดข่ามใจ้โจ่ทาเขา, มีพี่ดุมีดุ้ถ้าถ้ามีพี่ดุมีดุ้โถ่มนาง. 50 เพื่พี่ปาดนี้ดุได้ตอบวัดแล้นใจข้อนเขาดได้ป่าวความเจ้าฟ้าโทอกแต่ที่เป็นเมดขุม. 51 แต่เขาดข้าอาเป็นทันทอดเขาดข้าถ้าถ้าข้าดา, ดุถ้าถ้าป่าดทาดทีโหว้เถ้แท้เขนญุมเถ้ดขี้นั่น. เขา

ยูทา 11

วอทพัง ท่านว่า, ลาวงนี้ ๆ ๆ ให้ลาเขด นั้น.

52 ขาง ข้าวทั้งพัง ท่าน ใณ ขอนจอง เอ๊ด เพ่พัง ท่าน เอา ณ ณวา ใณ เณ้า วาท ๆ เขน ทุท ขอนใจ้, พัง ท่าน ลี้ เข่า เณ้า ใจ้, พัง ลา ทาง ๆ เณ้า ใจ้ พัง ท่าน ลี้ ท้น ณวาง ใว้. 53 เม่ ท่าน เจ้า ได้ ออท ๆ ว่อน ท้น แข้ว, พัง ใณ ขอนจอง แท่ง แดน ฟา ๆ ณาด ที่ง ใททเจ้ แท่ง เณ้น ความ ท่าน เจ้า แข้ว ดาม ความ ทาด แนว. 54เพ่ แอ่ ปิด เอา ความ ฉีก ออท ขึ้ง ใขง ท่านเจ้า.

ยูทา 12

ติด เต็นให้ ๆ้ลา ข้า ณ่ใจ จาน

1 เจ๊ นั้น เขิน ใพ่ เท้า ใอ่ม ทน ทาด ฟน ลา จ้าว อ้ง อ้ ๆ่ ทน, ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทั้ง ข่าม ใจ้ ท่อน ว่า, ให้ ๆ้เจ้ แปัง แดน ลาฟา ๆ ณาด, แนว ลาข้า ณ่ใจ จาน . 2 ทาท ลี้ เข่า มี อน ใด ปัง ใว้ ๆ เข่า ใณ ข้ ว่า อน ขัง ณใน ๆ เข่า ให้ ๆ้ เท็น. 3 เพ่ เณ้ง นั้น อน ใด ท่าน เว้า ๆ่ ว่อน มัด ๆ ได้ ใน ๆ่ ว่อน ๆ่ง, อน ใด ท่าน ณัง ทน ๆ่ ทใง ท้อง ๆ เข้าว ๆ่ เท็ง ๆ้ง ตา เขน.

ๆ้ เขา ๆ้ ข้าน

4 พี่ น้อง เอ๊ด ! เขา วอท พัง ท่านว่า, ๆ่า ข้าน ๆ้ ณ้าได้ ที่ มี ลิง แข้ว ขุน มา ๆ เขีด ข้ง เข่าได้. 5 ทาท เขา ๆ ติดเต็นให้ พัง ท่าน ๆ้ ว่า ๆ้ ข้าน ๆ้ ใด, ให้ ข้าน เจ้า ฟ้า ๆ้ ณ้าแข้ว ๆ้ง มี แดง ๆ้ม ใขง ว่อน ขาง ใณ้ด ให้ วิ วาด แม่น แท้, เขา วอท พัง ท่านว่า, ให้ ข้าน เจ้า ฟ้า นั้น ด. 6 ในท ขอท ท้า ใต เขา ณาด ของ ฟน เข่า แม่น อา ? ตา ว่า ในท ใต ถ้ว เจ้า ฟ้า ลี้ เข่า ข้ม ได้. 7 ใดม ๆ้ ทใง ท่าน ลี้ ได้ นั้ง ใว้ ๆ่ เข้ม แข้ว, เณ้ง นั้น ๆ่า ข้าน พัง ท่าน ลี้ มี ค่า เณ ในท ขอท ทาด ใต.

ใดม ท้อน เอา เจ้า ๆา ขิด

8 เขา วอท พัง ท่านว่า, ๆ้ ใด ใดม ท้อนเอา เขา ที่ ฟ้า แดน ลา, ขุท ๆาด ลาลี้ ๆ ใดม ท้อน เอา ๆ้ นั้น ที่ ฟ้า พัง แดน เจ้า ฟ้า แง้ท ทน. 9 ทาท ๆ้ ใด ๆ้ง ข้ เขา ที่ ฟ้า แดน ลา, ขุท ๆาด ลา ลี้ ๆ ๆ้ง ข้ ๆ้ นั้น ที่ ฟ้า พัง แดน แง้ท ทน. 10 ๆ้ ใด ท่าว ความ ณิด ณิน แท่ง ที่ ใณ้น ทั้ง ขุท ๆาด ลา ๆ ข้าง ให้ ได้, ทาท ๆ้ ใด ท่าว ความ ดุ ง่าด เจ้า ณใน ใx, ๆ เข่า ข้าง ให้ ๆ้ นั้น ได้. 11 เม่ เขา ๆ เอา พัง ท่านใจ้ ณ้อง ฟ้า แดน ณุม ขึ้ง เขน ณุม ว่า ณ้อง ฟ้า ท้าว ทวาน อ่านตา, ตา เขา

ดอม ว่าจุ แท้ แนว ใดข้อจุ เว้าแนวใด. 12 เพื่อว่าเจ้า นั้น เจ้าณูน ใจ จุ ของ ท่านว่าจุ เว้าแนวใด.

ความโทด้าชน่าชสะ ข้อจ้า

13 มีผู้ ละ หนึ่งทูดเสียน โพ่นั้น โด้ ดาช ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ว่า ดู้ดโดน ซ ท่าน เจ้า ของ พี่ ดาช ผู้ ณ้อช แม่ด ว่น มูน มีด ณอด อ้าช พ้ด ผู้ ณ้อช ให้ ผู้ ณ้อช แด่. 14 ท่าน เจ้า ตอง ว่า ท่าน เอ้ช ใช โด้ แต่ด เขา เป็น ผู้ ทิน วาน ข้อ ว่า เป็น ผู้ แม่ด ว่น มูน มีด ให้ ท่าน . 15 แข้ว ท่าน เจ้า ของ พ้ด เขา ว่า, ให้ ตั้ ตู่า จ้ท เพิ้ม เอา เดู้ด ณอด อน ใด, เพื่อว่า ดู่ เข้ช สะ เข่าชู้ ทั้ง เดู้ด ณอด อน เจ้า ข้อด มี ถ้ โด้ ท่า ใด.

16 ท่าน เจ้า จึ่ดโท ความ ด้าช น่าช ให้ เขา ฟัด ว่า, สะ ข้อด ผู้ ณ มี ถ้น โข ถ้น นา โด้ เณ้าม่าท ฟาท ท้ ทาช. 17 สะ ข้อด ผู้ นั้น ขึ้ ขึ้นดใจ ผู้ ถ้ว ว่า, ณ้อช จุ เชื่ด แนว ใด, เณ้า ม่าท ฟาท ท้ ทาช เข่า มี ข่อน โว้ เดู้ด ณ้อช. 18 ณ้อช ขึ่ ว่า, จุ แข่ พ้ด เข้า ณ้อช ซ แข้ว จุ ต้ด นั้น ใหม่ ให้ ใหญ่ เณ เท่า ณ้อช จุ โข่ม เณ้า ทั้ง เดู้ด ณอด ณ้อช เท็ด เฟิ้ด โว้ ข่อน นั้น. 19 แข้ว ณ้อช จุ เว้า ทั้ง เจ้า มี่ ว่า, สะ โซ ถ้ มี เณ้า ณอด โข่ม โว้ ให้ม ทาช ขึ้, ให้ ชู้ ซุท ซ่าด ขาด ใจ, ทิน แท่ด ม่ณน เม็ด.

20 ทาท เจ้า ฟ้า โด้ เว้า ทั้ง ผู้ นั้น ว่า, โอ ! สะ ตู้า เอ้ช ทูด ต้น มั้ นี้ มีด ณูน เจ้า จุ ออท ซ้ มี่ ต้ด โข, แข้ว เดู้ด ณอด เท็ดเฟิ้ด อน ท่าน ซ้อน โข่ม โว้ นั้น จุ เป็น ณอด ใช. 21 แข้ว ท่าน เจ้า ค้ มีณน ความ ว่า, สะ ซ้อนโข่ม จ้ท ข้อด มี โว้ เจ้า ทาท เข่า ข้อด มี ทั้ง เจ้า ฟ้า ค้ เป็น แนว นั้น ถ้.

จ้ท เดา ดอม

22 แข้ว ท่าน เจ้า โด้ เว้า ทั้ง ข่าม ใจ้ ว่า, เพื่ เณ้ด นั้น เขา ของ พ้ด ท่านว่า,ตู่าเดา ดอม ขึ้ด ดู่ เข้ช เจ้าว่า จุ ทิน ซ้ด แท่ด มี่ ต้ด เจ้า จุ นุ่ด ซ้ด. 23 ดู่ เข้ สะ มี ค่า เณ เดู้ด ทิน, มี่ ต้ด มี ค่า เณ เดู้ด นุ่ด . 24 ให้ เข้ด พ้ด โต ทา, มน เข่า โด้ ขอ่าน, เข่า โด้ ทื่อ, เข่ามี เข้า, แท่ด เข่า มี ข่อน มั้น เดู้ด, ทาท ว่า เจ้า ฟ้า ตู้ด จั้ด มน โว้, พ้ด ท่านมี ค่า เณ โนท แท่ด ทา ทาช. 25 มี ใช ทูด พ้ด ท่าน มี ความ เดู้า ดอม นั้น จุ เชื่ด ให้ ดู่ เข้ สะ ชั่น ต้ม ค่า ซอท ออท ค่า วา โด้. 26 ว่า ทาท จ้ท น้อช ตู้ด เชื่ด เข่า โด้, ท่าน ตู้ด เดา ดอม จ้ท อั่น เชื่ด ซ้ด. 27 ให้ เข้ด ของ ว่า มน โข้ด นั้น แนว ใด มน เข่า โด้ เชื่ด จ้ท มน เข่า โด้ เณ็น ด้าช, ทาท เขา ของ พ้ด ท่าน ว่า, ทาตา ข้ เณ้า โข โมน ข้อด มี เดู้ด ณอด ดู่ แนว ทั้ง เดู้ด นุ่ด ดูน ตาม ทาท ค้ เข่า ดู่น ท่ ดูด ของ ถ.

28 ตา ว่า เจ้าฟ้า ชื่อด

แต่ใช้ทำอย่างไรเล่า แนวนั้น, ท่านทั้งหลายมีนี้ แข็งมีบุทธิ์ดีมีใจเท่าใหญ่, โอ! ฝรั่งเอ๋ยเอ๋ย, ท่านเจ้าจะเป็นอยู่ได้แต่ใช้ท่านทาสเณนั้นอา? 29 ใช้ท่านทั่ว ณันมาใจเดา ถอมว่าจะทันจริงหรือว่าทันนี้จริง. 30 เพ่ว่าฝรั่งเป็นความเจ้าฟ้าขอนอนท่าแต่นกินข้าวทาเดินเดินเพิ่มนี้, เจ้าพี่ใช้ท่านคิดทุ่มแข็ง ท่านแต่ได้ใช้เดินนั้น. 31 เณนั้นให้ข้าวทาแต่นเมนเจ้าฟ้า, แข็งเจ้าฟ้าจะตั้มใช้เดินนี้ให้.

32 ดูเจ้าชี่น้อยเอ๋ย! ทั่วชีนเพ่เจ้าพี่ใช้ท่านไหมใจจะชาวแต่นเมนให้ใช้ท่าน. 33 ให้ณาชเดินต่อเดินเพิ่มใช้ท่านมี นั้น แข็งชาชเนนให้ใช้ฝรั่งคิดณี่, ให้เชิดไดเนเป็นทุ่เท่าโว้เป็นต่อเจ้า ให้ถูกมีโว้ท่าเมนฟ้าเป็นทุ่เพิ่ม, ฝรั่งทเป็นเป็นโปแสมได้, ไตมอดคิดเป็นจอนได้. 34 เพ่ว่าอัทถูกมีชุ่งอนใดใจท่านคิดชุ่งอนทั้น.

ฝรั่งเขนทั้อนเรื่องค้า

35 ให้นุ่งเดินจ้นวาดแต่ใช้แขนโว้. 36 ใช้ท่านให้เป็นเณนฝรั่งเขนตอนทั้อนใณเจ้าโปทินเทชถอมา, เม่ใณมาต่อชปากทุเรา ใณให้ทั้งปาด. 37 ใช้ฝรั่งเขนทาดตอนค้าใณเรา เม่ใณมาพี้เราคิดเมื่อใจ, เขาขอนใช้ท่านความนี้ว่า, ใณนั้นจะแท้เร้โว้, แข็งให้ใช้ฝรั่งเขนนี่ดาน แข็งท่านจะใช้เรา. 38 ว่าทาทใณมาทามทาดันถูกว่าน้อนทุ่ดได้เห็นฝรั่งเขนเข้าชุ่งแนวนั้นเราคิดเมื่อใจ. 39 ให้ใช้ท่านทุ่แนวนี้, ว่าทาทเจ้าเขนทุ่ท่อนฝรั่งจะมาจั่งเดินใด, มนคิดจะเข้าเป่าให้ฝรั่งเณ้าเขนได้. 40 ใช้ท่านคิดแจ้งทน, ให้จ้นวาดโว้เพ่ว่าขุทดาชฝรั่งมาเดินใช้ท่านเป่าหนี้ทอดนั้น.

ฝรั่งเขนชุ่งใจณี่แต่ใจจาน

41 ท่านเป็นไตได้ดาชความจุ่ท่านเจ้าว่า, ท่านเจ้าได้ไปความด้าชณ่าชนี้ขอนใช้ชุ่น้อยทั่วว่าขอนดู่ฝรั่ง. 42 ท่านเจ้าว่า, ใชเป็นฝรั่งเขนนี้ใจใจณี่แต่ใช้ทุกเขนได้ใณแต่ให้เป็นไทกดูใช้ฝรั่งเขนท่าน, ดาเพ้ฟานแขวงดาชให้แม่นเดิ. 43 เม่ใณมาพี้ฝรั่งเขนทาดเชิดแนวนั้นฝรั่งเขนคิดเมื่อใจ. 44 เขาขอนใช้ท่านความนี้ว่า, ใณจะแต่งชุ่นั้นให้เป็นเดินต่อท่าน. 45 ทาทชุ่นั้นนี้ว่า, ใณเขาจะนานมาแข็งทั้งทีทนท่าทุ่ดท่าชาชเห็นทินเท้าเมา. 46 ใณใช้ฝรั่งเขนนั้นจะมาบี้มนเป่าต่อค้าแต่ดเจ้มนเป่าทุ่, ใณจะด่ามนเป็น

จอง เพื่อ แข้ว ๆ ให้ เณ้า ทั่ง พื่อ ฮ เง่า เจ๋. 47 ฮ เขน ทู้ จั๊ท ใจ โณ ทาท เง่า โก้ ฐ้น ฐาง โว้ แท่ง เง่า โก้ เสิ ท่อง ใจ โณ นั่น, ๆ ๆ โม้ ทอง ทั่ง ทาง ขาด. 48 ทาท ฉู้ เง่า ทู้ แนว โณ มัท แข้ว โก้ เสิ แนว ๆ โม้ ทอง ทั่ง ๆ ๆ ทั่ง น้อง, ฉู้ ใด โก้ ทาง ๆ ๆ ๆาม เอา พื่อ ฉู้ นั่น ทาง, ฉู้ โก้ ฟาท โว้ ทาง เขา ๆ ๆาม เอา พื่อ ฉู้ นั่น ทาง.

เจ้า เชื่ ญ เสิ ให้ ฉิ ท น

49 เขา โก้ เอา โฟ มา ค่วง ใจ่ แฉ่น ๆ เน เม่ง ยุม, ว่า โฟ นี้ โฟ้ แข้ว ๆ โก้ ขาง ใจ. 50 เขา ๆ เสิ ขั่ง ที มา แนว ณ, เขา โณ้ ใจ ทาง ท้น อัท นี้ ๆ โก้ น่อง ๆ ขาง โณ้ ง. 51 พื่อ ท่าน ทั่ ว่า เขา เอา ความ ที่ อาน มา ๆ เม่ง ยุม เง่า ? เขา ง่อท พื่อ ท่าน ว่า เง่า แม่น แนว นั่น, ทาท ๆ เสิ ให้ ฉิ ท น. 52 เพ่ ว่า แต่ นี้ โง่ ท้า ท้า ฮ ฐ่ เขน ถ้ว ๆ ฉิ ท น แข่ง เจ้น ขาม ทั่ ง ของ ข้ ว่า ของ ทั่ ง ขาม. 53 ฉู้ เจ้น อ้าง ๆ ฉิ ท ทั่ ง ยุท ๆาง, ยุท ๆาง ๆ ฉิ ท ทั่ ง อ้าง, เอ็ม ๆ ฉิ ท ทั่ ง ยุท ๆู้ ง, ยุท ๆู้ ง ๆ ฉิ ท ทั่ ง เอ็ม, แม่ ง่า ๆ ฉิ ท ทั่ ง ยุท ให้, ยุท ให้ ๆ ฉิ ท ทั่ ง แม่ ง่า.

เจ่ง มจ เจ่ง ๆาม

54 ท่าน เจ้า โก้ เว้า ทั่ง เจ้น โฟ่ ใฟ่ ว่า, เม่ พื่อ ท่าน เท็ น เฉิ ทาง เพื่อ ๆา เว็ น โทท, พื่อ ท่าน ฉั เว้า ว่า ๆ มี โขม แท่ง โฉน, แข้ว ฉั เจ้น แนว นั่น แท้. 55 เม่ พื่อ ท่าน เท็ น โขม พ็ ด มา ทาง เพื่อ ให้ พื่อ ท่าน ทู้ ว่า ๆ ท้อน เอ้า, แข้ว ฉั เจ้น แนว นั่น. 56 โอ๊ ! ฮ ท้า นี่ ใจ จาน เอ่ง, พื่อ ท่าน ทู้ จั๊ท เจ่ง มจ เจ่ง ๆาม ถ้น ท้า, เจ้น แนว ใด พื่อ ท่าน เจ่ง อัท ง่าง นี้ เง่า โก้.

ให้ ฉั น ถิ ทั่ง ฐ่ เจ้น ความ

57 เจ้น แนว ใด พื่อ ท่าน จั่ง เง่า ทิ น วาน เอา ว่า อน ใด แม่ น. 58 เพ่ ว่า เม่ ท่าน ทั่ง ฐ่ เจ้น ความ เอา ทน โง่ ทา แฉ่น ทิ น วาน ง่อน เขน ทิ น วาน, ให้ ฉั น ถิ พื่อ ทน ทั่ง ฐ่ เจ้น ความ เจ้า เม่ เจ๋ ๆู้ ฐ่ ทาง ทาง. ฐ้าน ว่า ฐ่ เจ้น ความ ๆ เอา ท่าน โง่ ทา แฉ่น ทิ น วาน, แฉ่น ทิ น วาน ๆ ฐาว ท่าน ให้ ทวาน แทอท, แข้ว ทวาน แทอท ๆ ข่ง ท่าน โว้ เขน ทู้. 59 เขา ง่อท พื่อ ท่าน ว่า, ท่าน ๆ เง่า โก้ ออท ทู้ ท้น ว่า ท่าน ๆ โก้ ง่ง เน้ เพื่ ก ฐ่ ข้ ทอง แกง.

ยูทา 13

ว่าเป่าวาจะจ้างให้ไปถือตาย

1 เรื่องนี้มีสาวคนหนึ่งได้โทรศัพท์อ่านทูลว่า ข้าพเจ้าหญิงชายให้ท่านเจ้าฟังเถิด, เอาเขาเขาสวาทกันเรื่องหรือเปล่า เมื่อเรื่องเขาหรือเปล่านั้น. 2 ท่านเจ้าเว้าว่า, พี่น้องท่านหนี้ว่า หญิงชายเจ้าแสนนั้นเป็นสาวให้ไปเถิดหญิงชายเจ้าแสนอื่นอ่า, เพ่ว่าเขาได้จีบให้แนวนั้น. 3 เขาบอกพี่น้องท่านว่า, เป่าแม่นแนวนั้น, ว่าพี่น้องท่านคู่สาวทางเป่าวาจะบางให้ไปถือตายเถิดถ้วนหนึ่งเพิ่มคู่สา. 4 ข้อว่าท้าคอยกันใจอานได้เคิ่นทีบเขาทายจับแบ่งสานั้น, พี่น้องท่านหนี้ว่าเขาเป็นสาสิดเถิดสาแสนอื่นซู้หนึ่งเมงเสียบูณา เจ้มเป่า ? 5 เขาบอกพี่น้องท่านว่า เป่าแม่นแนวนั้นท่าใด, ว่าทางพี่น้องท่านเพิ่มคู่สาเป่าวาจะบางให้ไปถือตายโปงแป้กหนี.

ความโทด้าชณ่าชท้เด่เป่าเป็นพาท

6 ท่านเจ้าได้โทบางจะว่า, ซู้ญมีท้เด่ญซู้หนึ่งจะนพาทอีกมนี, เมื่มาข่าวพาทหนึ่งท้เด่ค้เป่ามี. 7 ท่านจึ่งบอกสาเสียดจะนพาทอีกนั้นว่า, เจ้งดู ! น้อยมาข่าวพาทเด่หนึ่งท้นี้ได้ขามปีแข้วเป่ามี, ให้ขี้ดึมจ้, ถือเอาโว้เข้มูนข้าเสียดจ้ง. 8 ทางสาเสียดจะนหอยว่า ดึงท่านจ้วางมนโว้นี้ปีญท่อน น้อยถือดูกข่าวดินตุ้มเอาญุ่นใจ่. 9 เมื่หน้ามนเป็นพาทค้ดิ, ว่าเป่าเป็นพาทแข้ว ทูงมาท่านจึ่งขี้จ้.

เจ้าเสียญุ่นปนจุ้ทูงทูงโลด

10 ท่านเจ้าได้บอกจอนหนึ้งเขนญุ่มทจง มี้ดีเป่าเสียดอัท. 11เรื่องนี้มีจุ้ทูงญถ้ท้เมาซู้เสียดให้มนเจ้งได้จ้งแบ่งปีแข้ว, เป็นทูงทูงโลดเป่าชันนี้ได้. 12 เมื่ท่านเจ้าเท็นจึ่งแนทมนมา, บอกว่า น้องทูงเอ้งเจ้าได้น้อยจ้อัทเจ้งโจ้แข้ว. 13 ท่านเจ้าได้ฮีดมีใจ่จุ้ทูงนั้น, เรื่องนี้โทมนค้ชันนี้ได้, มนค้ท่าวจ้องทูงเจ้าพี่า.

14 ท่านซู้โททเขนญุ่มได้บุดโหญ่, เพ่ว่าเจ้าเสียญุ่นได้ปันปจุ้เจ้งสาเป็นทจง มี้ดีเป่าเสียดอัท, ท่านจึ่งเว้าทีบเป็นโพ่ว่า, มีโททมี้ดึเสียดอัท, ทจงโททมี้นี้ให้มาปันปจัทเจ้งโจ้ ทางว่าทู่มามี้ดีเป่าเสียดอัท. 15 แข้วเจ้าเสียญุ่ทอบท่านซู้โททเขนญุ่มว่า พี่น้องสาหน้านี้ใจจ้านเอ้ย พี่น้องท่านเป่าได้แท้ยย ข้อว่าจ้เจ้าจุ้งออนคอทปีนนี้ทจง มี้ดีเป่าเสียดอัทอ่า. 16 ซู้ทูงนี้เป็นบุทหานท่านอีบาทาม, ถ้ข้าชได้ซุทมนโว้ได้ถือแบ่งปี

แข้ว, เข่า โขมดี้ ดี ให้ มนั ณ้อย ข้ ทะ16 มี้ ดี เข่าเสีด อัท อ่า. 17 เม่ ท่าน เจ้า เว้า ความ นี้ แข้ว, แต่น ที่ โณ่น ทีง ท่าน เจ้า ดี้ หน้า เข้าย, ทาท ว่า เสีน โพ่ มี ความ มะนเม16 หนึ่16 อัท ทุาท ฐาน ท่าน เจ้า โด้ เสีด นั่น.

ความ โท ด้าย ณ่าย แท่น ฮัท ทาด แท่6 เดี้ แข้6

18 ท่าน เจ้า เว้า ใหม่, แต่น เม16 เจ้า ฟ้า แงท อน ใด? แท่6 เขา ดี แวด แหน่ ทีง อน ใด. 19 แงท เณ16 แท่น ฮัท ทาด ง มน เอา โง หว่าน ใข่ ขะน มน เดี แท่ท 6อท นั้น เสีน โท้น แข้ว โนท มา เสีด ทาง ฮู หนึ่16 ที่6 ท้าน นั่น. 20 ท่าน เจ้า เว้า ใหม่ ว่า, เขา ดี แวด แหน่ เม16 เจ้า ฟ้า ทีง อน ใด? 21 แงท เณ16 เดี แข้6 ฮู ทู16 ง เอา มา ควา ใข่ แข้6 ทู16 ง งาว เสีด ให้ แข้6 นั่น โง6 นั้น เหมัด.

งาท ทู ทีง แคง

22 ท่าน เจ้า โด้ โง ดอม ข้าน ดอม เม16 งอท ขอน เสีน โพ่ แข้ว ดี้ ทัว ทาง โง เม16 เสี ยูณา เข้ม. 23 มี ฮู ง ดาย ความ ขู่ ท่าน เจ้า ว่า, ดี6 ท่าน เจ้า ฮู ดี ณ้อย ข้ งาง โณ้ย นั่น มี น้อย ง โดุย อ่า ? ท่าน เจ้า ตอง ว่า. 24 ให้ เอา ใจ ใข่ แณ่6 ทน เณ้า ทาง งาท ทู ดัง แคง, เขา งอท พ6 ท่าน ว่า, ทาย ง ดี โท่ แขง แณ่6 ใจ เณ้า โง, ทาท ดี้ เข่า เณ้า โด้. 25 เดี ใด เจ้า เขน ที่น ทีง งาท ทู แข้ว, พ6 ท่าน ฮัน ฮู ทาง นอท ที้6 โทท ท่อย งาท ทู ว่า ดี6 ท่าน ข โณ ให้ พ6 ณ้อย แด่, เม่ นั่น เจ้า เขน ดี ตอง พ6 ท่าน ว่า, เขา เข่า โด้ ขู้ จัท ว่า เจ้า ยูง ท่า ใด มา. 26 แข้ว พ6 ท่าน ดี เว้า ว่า, พ6 ณ้อย โด้ ทัน เณ้า ทัน นี้ ทีง ท่าน แท่6 ท่าน โด้ งอท ขอน ตาม ทาง ขอท ขะ16 ทาง หนึ่6 ข้าน เม16 พ6 ณ้อย. 27 ทาง เจ้า เขน นั่น ดี เว้า ใหม่ ว่า, ณ้อย เข่า ขู้ จัท ว่า เจ้า ยูง ท่า ใด มา, พ6 ท่าน เหมัด ฐู่ ง เสีน ง เข่า ขู้ ฮู เข่า ถ้, ให้ ฟ่าย ออท โง ข้ ณ้อย.

28 เม่ พ6 ท่าน เท้น ท่าน อัง ขา ทาม, อี ณาท, ฮา โจง ทีง พ6 ฮู งาว ความ หนึ่6 แต่น เม16 เจ้า ฟ้า, ทาท พ6 ท่าน ดุ โง ขัง ออท โง ทาง นอท, งอน นั่น ดี มี แณท โท้ แท่6 โณง แณ้ว . 29 ดี มี ง มา แท่ ทาง ตา เว้น ออท, ทาง ตา เว้น โทท, ทาง เขน แท่6 ทาง ใท้ มา นี่6 ขี่ ฟาน หนึ่6 แต่น เม16 เจ้า ฟ้า. 30 ให้ เข่6 ! ฮู เสีน งาย ดี ทาย เสีน โทท, ฮู เสีน โทท ดี โทท เสีน ฟ่าย.

เจ้า เสี ณ ข้ ใจ ให้ เม16 เสี ยูณา เข้ม

31 เดี นั่น มี แต่น ฟา ขี ณาย มา ดาย ความ ขู่ ท่าน เจ้า ว่า, ข ท่าน เจ้า ออท โง ข้ งอน นี้, เพ่

ปรเชื่อโรคแต่ก่อนท่านเจ้าอ้า. 32 ท่านเจ้าตอบเขาว่า ให้โปรดอทฟาในโตนั้นว่า, มื้นี้
มื้ปุทเขาทุกจะขับออกแต่งปีนปรให้ถ้าเรื้อ แข้วมื้ดุ่ขามเขาจึ่งดุแข้วอัทเขา. 33 แนว
ใดค้ำถ้า, เขาดุทึวทางโปรมื้นี้, มื้ปุท, มื้ขัง, เพ่ว่าตุ้ปาวความเจ้าฟ้าเป่าทอนจรปก่าตุ้
นอกเมงเสียบุกาเจ้ม. 34 โอ! เสียบุกาเจ้ม, เสียบุกาเจ้มเอ๋ย ท่านโถ้ก่าตุ้ปาวความ
เจ้าฟ้าแต่งเอาต่อนด่านทินเขาใจ่แดนสเจ้าฟ้าใดุ้มาทาจุ, เขาใส่มอนทิ้เท่แข้ว
เข้, ว่าดุวาแดนอ้อมทอดเอาบุทพึงท่านโว้ เดนโท่แม่โถ้ทุ้มโท่มเอาบุทมนโว้ท้อง
ปัท ทาทพึงท่านเป่าดุ้ว. 35 ให้เบ่ง! เขนโขง้เขาพึงท่านดุเข้างวางเป่า, เขาปอทพึง
ท่านว่า, พึงท่านดุเป่าเห็นเขาแข้ว, ท้นขอดทาม พึงท่านออทโลปเว้าว่า, จ้ ให้ท่านเจ้า
ตุ้ต่างหน้าเจ้าฟ้าโขงมาเป็นทุทแอ่นแท่นสี.

ยูทา 14

เจ้าเสียญุปีนปรตุ้เจ้งสเป็น

1 เม่ท่านเจ้าโถ้เก้าโปรทรงเขนตุ้ใหญ่สฟาจ๊ณาช, เพ่ทินเก้ามื้สีเป่าเสีดอัท, เขา
พาทนเบ่งเจ้าเสียญุ. 2 เจ๊นั้นมีตุ้ดาชสเป็นเว้งปุมใส่ตุ่ที่หน้าท่านเจ้า. 3 ท่านเจ้าดาม
แดนโดนขอนจองแต่งแดนฟาจ๊ณาช, ว่าทาทเขาปีนปรเว้งทรงมื้สีเป่าเสีดอัทดุ้ดัก
จองแต่งดาเข้เป่า. 4 เขาท่ามตุ่, ท่านเจ้าโถ้ปีนปรตุ้นั้นถ้แข้วให้มนออทโป. 5 ท่าน
เจ้าเว้าทีปเขาว่า, ตุ้ใดทรงพึงท่านมีบุทเข้ว่าชรโทนญุมที่ง ดุเป่าจ๊นฟ้าวขาทนั้นทรง
มื้สีเป่าเสีดอัทเป่า? 6 ทาทเขาเป่าจ๊ามตอปความนี้ทีปท่านเจ้าโถ้.

ปอทขอน: เจ้าเขนแต่งแดนทมาจ๊าม

7 ท่านเจ้าเห็นแดนสเมีชมานั้น, ใดมนค้ำเขทเอาป่อนนี่ง มีหน้า มีตา, ท่านเจ้าจึ่ง
โทความถ้าชก่าชให้เขาฟัง ว่า. 8 เม่ตุ้ใดเมีชท่านโปรทินเทชดอง. ทู่าโปรนี่งป่อนมี
หน้า มีตา จ๊านว่าเจ้าเขนโถ้เมีชตุ้มีหน้า มีตาเดนท่านใหม่. 9 แข้วเจ้าเขนตุ้เมีชท่าน
เท็งของนั้นดุมาเว้าทีปท่านว่า, ป่อนนี้ ให้ท่านตุ้นี้นี่ง แข้วท่านดุทู้าชโปรนี่งป่อนที่
แนวนั้นดุหน้าเข้าช. 10 ว่าทาทเขาเมีชท่านค้ำให้โปรนี่งป่อนที่, เพ่ว่าเม่เจ้าเขนมาเว้า

ทั้งท่านว่า, พี่คุ่เอ๋ย ! เมื่อนั้นมานี่แล้วอนจูนี้ แข้วท่านจึงได้หน้าได้ตาที่หน้าแดนสนี่แต่พานเนื้าถ้วทนั้นนั้น. 11 เพ่ว่าผู้ใดก็เจ้านั้นจึงจึงโณ่มโจ้ผู้ใดท่านมี่โจ้จึงก็นั้น.

12 แข้วท่านเจ้าได้เว้าทั้งเจ้าเขนผู้เมื่อท่านเจ้านั้นว่า, เมื่เจ้าท่านตั้งพานเมื่อทินจั้งนั้อยถ้วว่าใหญ่ลี้ถ้ ก่าเมื่อที่พี่คุ่, นั้อยพี่, พี่นั้อย, ถ้วว่าพี่นั้อยข้านใจ้เขนจั้ผู้ถ้งมีจ้านว่าเขาจึงเมื่อท่าน เพ่เป็นวัทเมื่อตอง. 13 เมื่ท่านตั้งพานทินจั้งนั้นให้เมื่อ สคดนี่ สจ้ถ่าง , สณาท้าน, สตาวอด. 14แข้วท่านจึงได้ความทองฟาชขุนเพ่เขาเข่ามีอนใดตองขุนจูนท่านเพ่ว่าเจ้าฟ้าจึงตองท่านเมื่เจ้สถ้ผู้ญตาชแข้วลันมาเขา.

ความโทด้าชณ่าชตั้งพานทินจั้งใหญ่

15ผู้ญนี่งถ่พานนั้น, เมื่ได้ใน แนวนี้จั่งดาชความจุ่ท่านเจ้าว่า,ผู้จึทินพานจั้งแต่นเมงเจ้าฟ้าลี้จุทจ่าง. 16 ท่านเจ้าตองผู้นั้นว่า, มีผู้ญตั้งพานทินจั้งใหญ่ แข้วได้เมื่อทาชสมา. 17 เมื่ทอดเจ้ทินจั้งแข้ว, ท่านได้ใจ้สเขนโจ่เต็นผู้เมื่อ นั้นว่า, จู้งท่านผู้นั้อยจ่เมื่อ เพ่ชู่อนจนจั่งถ่งเข้ง แข้ว. 18 แต่นได้เมื่อลี้เว้าว่า จ่ข้างให้ท่อน. ผู้ญเว้าว่านั้อยได้นั้นาเจ้, นั้อยจึงโจ่เงิงนา นั้น, นั้อยจ่ข้างท่อน. 19 ผู้ญเว้าว่านั้อยได้นั้งงเจ้ ท้าคุ่ เจ้ นั้อยถาง จึงแองงเนั้น, นั้อยจ่ข้างท่อน. 20 ผู้ญใหม่เว้าว่านั้อยที่งจุ้อมเทอถองแข้วนี้, เถงนั้นนั้อยจั่งเข่าได้โจ่.

21 สเขนนั้นได้ลันมาโทความนั้นจุ่ท้าวทวานเจ้า ท้าวทวานนั้นขุดใหญ่ทาชจั่งจอทสเขนนั้นว่า ให้ออกโจ่ตามทางนั้อย ทางใหญ่ทจงเมง, แข้วเอาสคดนี่ สจ้ถ่างสตาวอด, แท่งสณาท้านมา . 22 แข้วสเขนลี้มาจอทว่า, จู้งท่านความท่านจอทนั้นนั้อยเสร็ดเหม็ดแข้ว, ทาทว่าท้องถูงจุ้แต่นได้ตั้มใหม่. 23 แข้วท้าวทวานได้จอทสเขนนั้นว่า, ให้ออกโจ่ทางทูงทางนั้อยนอกเมง เอาเขาม่าให้เต็มเขนเขา. 24 เขาจอทพั้งท่านว่า, แต่นสได้เมื่อนั้น, เข่ามีผู้ใดได้ชิมเจ้งทินเขาจ้กสจ.

ผู้โจมด่างเป็นข่ามใจ้

25 มีเสียนโพ่เป็นพั้งได้โจ่ท่อยท่านเจ้า, ท่านเจ้าได้ไว้วาทูงเว้าทั้งเขา. 26 ว่าผู้ใดมาท่อยเขาผู้นั้นจู้ถกเขาเต็ม อ้าชเอ็ม,ขุกมี,นั้อยพี่ ดาชทู้งแท่งมี่เจ้า, ผู้นั้นลี้จั่ง

เป็นข่มใจเขาได้. 27 ผู้ใดเป็นได้แปทมีวาแผนเจ้ามาท่อยเขา ผู้นั้นจะเป็นข่มใจเขาเป็นได้. 28 ผู้ใดทรงพึงท่านเมื่อจะเสิดหอย จะเป็นนั่งหนักค่าเสิดจ้ท่อนอา, ว่าจะมีเงินพอเสิดให้แข้วหรือเป็น? 29 ข้านว่าเมื่อได้ที่ท่างเสิดพื้นนั้นแข้วจะเป็นแข้ว, เมื่พึงสเห็นลี้จะทานหน้า. 30 เขาจะเว้าว่า ผู้นี้ตึงที่ท่างทาทเป็นเสิดแข้ว.

31 หรือว่ามีปีผู้ใดจะเอาโทนกั่งปีที่ในนทึงปีผู้อื่น, จะเป็นได้นั่งหนักเปิงท่อนว่าเจ้ามีโทนกั่งจ้ปพนสจะที่ในนทึงปีผู้ที่โทนกั่งนาวพนสมาทึงนั้นได้หรือเป็น?32 ว่าทาททึงเป็นได้, เมื่เจ้ตูงผู้ทุทนปีจะโจ้งผู้ท่างหน้าปีโจ้งวานความตึงอาน. 33 แนวนั้นก็ ถ้สทรงพึงท่านเป็นได้วาง ถ้อนขนจ้งแนวเจ้ามีผู้นั้นจะเป็นข่มใจเขาเป็นได้. 34 เทเป็นเผอกิ, ทาทเทนั้นจึดจ้างแข้วจะเสิดให้เลิมเขาได้แนวใด. 35 จะจ้เป็นถุ้นใจ่กินลี้เป็นได้, จะควาใจ่ทอกถุ้นจ้ดเพ่เสิดถุ้นลี้เป็นได้, มีที่ลี้มจ้ ใดมีทุให้ฟังเอา.

ยูทา 15

ความโทด้าสถ่าสโทษจ้

1 ที่มาแผนสเทึปทิวชแท่งแผนสใจจานเถ้ามาจึเพ่จะฟังท่านเจ้า. 2 ทางแผนสฟาจ้ถ่าสแท่งแผนจถ้ขอนวอนโต่ว่า, ผู้นี้ท้อนสใจจานทินผู้ท่อยเขา. 3 ท่านเจ้าจึงโทความด้าสถ่านี้ให้เขาฟังว่า. 4 ผู้ใดทรงพึงท่านมีชี่ท้อยโท, เมื่โทงจ้โปี, ท่านจะเป็นวางเท้าจ้ปเท้าโทนั้นได้ทางปี่า, แข้วโปีข่าวโทจ้นั้นท้นได้อ่า? 5 เมื่ข่าวได้แข้วลี้มีนเมึง, ถูใจ่ป่าแปทมา. 6 เมื่มาทอดเทนแข้ว ท่านแผนทพี่น้องข้านใจ้เทนจึมาพ้อมหน้าที่ตาทนแข้วเว้าทึปเขาว่า, น้อยมีนเมึงทูาย เพ่ว่าน้อยข่าวได้โทชี่น้อยจ้โปีนั้น, จพี่น้องมีนเมึงท่อยน้อย. 7 เผึงนั้นก็เทาปอทพึงท่านว่า, จะมีความจุ้นโจ่มมีนเมึงชี่เมึงฟ้าชืนพาน เพ่ว่าได้เห็นหน้าสปาปผู้ถ วางปาปไม้ย, ทูายเผึงความมีนเมึงทึปเท้าจ้ปเท้าสเป็นสทุ้ผู้ถ เป็นมีปาปไม้ยจ้ง.

ความโทด้าสถ่าสเงินท้าวจ้

8 หรือว่าผู้ทึงใดมีเงินจ้ปท้าว, เมื่ท้าวถ จ้มนลี้จะโท้แขนแผ้ว เทนโผ้นข่าวทาท้น

ได้. 9 เมื่อข่าวได้แข้วสั่งแก่ทพี่น้อง ข้านใช้เขนจี้มาพ้อมหน้าหนีตาทน, แข้วสั่งเว้าทั่ง
เขาว่า น้อยมีนเมืองทาย เพื่น้อยข่าวได้เงินท้าวงวัยใช้แข้วนั่น. 10 เณ้งนั่นก็, เขา
ปอทพี้งท่านว่า, พี้งแดน เจ้าฟ้าสั่งคุ้มีนเมืองทั่งสาปาปเนื่ยสู้งได้วาง ปาปเนื่ย.

ความโทด้ายน่ายยูทจี้

11 ท่านเจ้าเว้าว่า, มีพี่โทงมียูทขอยดูาย. 12 ตู้นี้อยเว้าทั่งอ้ายว่า, อ้ายเอ้ยจ้อ้าย
แข่งนี่เงินสี่เดู้ณอยอนใกเป็นณอยยูทนั่น ให้ยูทจ้, ตู้เป็นอ้ายสี่ได้แข่งเดู้ณอย
นั่นให้ยูทเท็งขอย. 13 ทู้งมาขอยขามมี้ ตู้นี้อยได้ณายเดู้ณอยนั่น ได้เงินแข้ว
พ่ายจ้เขนส่วางณุ่นโปท่างเมง เสี่งจ่ายทินตู้เณ้งสาทอมี. 14 เมื่อได้เสี่งจ่ายเงินเฟ็ก
แข้ว เมงนั่นจู้ทามอัดยาทใหม่ มนสี่ขึ้นเป็นสาคดโท้. 15 มนจี้งโปจ้ตู้หนี้งตู้งโทเมง
นั่น, แข้วตู้นั่นสี่ให้มนโปจี้งหมู่หนี้งโท่งนา. 16 มนหนี้แอ่ทินผักดุ่โหมู่ทินนั่นให้อิ่ม
ทาทเป่ามีใดเอาให้มนทิน. 17 เมื่มนหนี้ได้จี้งเว้าว่า, สาจ้างเสี่ดวัทให้อ้ายทุสี่มีทาย
สา, เขาทู้งมีเดู้ทินจ้าวเทุเณ้พาง ปาดทุจู้มาตายอัดตู้จ้งนี้. 18 ทุจู้ตันเมื่ทาอ้าย
ทุแข้วจู้เว้าทั่งอ้ายว่า, อ้ายเอ้ยยูทได้เสี่ดผิดเจ้าฟ้าแท่งผิดอ้ายแข้ว. 19 อ่ายเป่า
จี้แก่ทยูทเป็นยูทแข้ว ยูทจ้เป็นสาจ้างอ้ายโดย. 20 มนหนี้ได้เณ้งนั่นแข้วขึ้นที่น
นั้นตันเมื่ทาอ้ายมน, ทจี้งเจู้มนทู้งตู้ทุทเขน ตู้เป็นอ้ายสี่เท็นสี่อันดุจี้งแขนโป
ทอดสี่จู้งมนสี่ขึ้อนอกยูท. 21 ตู้เป็นยูทเว้าว่า, อ้ายเอ้ย! ยูทเสี่ดผิดอ้ายทั่งผิดเจ้า
ฟ้าแข้วเป่าจี้แก่ทยูทว่าเป็นยูทอ้ายแข้ว. 22 ทาท ตู้เป็นอ้ายได้แก่ทใจ่สาเขนว่า,
เอาเดู้งนุ่งดูนิงามมานุ่งให้ยูทน้อย, เอาแหวนมีขอดใจ่มี, เอาทายมาท้ให้. 23
แข้วโปเอาเจ็ทามโทพี้มาฆ่าทินจี้งทน ให้ตุ่นโดูมเมงม่เน. 24 เพื่ยูทน้อยตู้นี้ทาย
แข้วได้ตันมาเขา, จ้โปแข้วสี่ได้เท็นทนใหม่, แข้วเขาสี่เอาทนตุ่นโดูมพานทินจี้ง.

25 ทาง ยูทดูายโทททู้งตู้โทงนา, เมื่หญ่านามาน้อนจู้ทอดเขนแข้ว มนได้ใน เขง
ปี เขงแคน ณีปแก่. 26 มนจี้งแก่ทสาเขนตู้งมาดูามว่า, เขาเสี่ดจ้งเข้? 27 สาเขน
นั่นปอทท่านว่า, น้อยดูาย ท่านได้ตันมาแข้ว, อ้ายท่านได้เอาเจ็ทามโทพี้มาฆ่าท้อน
ยูทตันมาน้อยขางท้าย. 28 ทาง ตู้เป็นพี่สี่ดุดเป่าเณ้าเขน ตู้เป็นอ้ายจี้งออทโปอ้อน

เขาเห็นมา. 29 ทางทมนได้เว้าทีป อ้าซว่า, ให้เป็นอ้าซ! ยูทได้เชื่อวัทให้อ้าซเณ็นสเหนได้ทั้งปีแข้ว, ยูทเป่าได้ณัณ ณันความอ้าซจัท เท่, อ้าซคั้ทูเป่าให้ยูทโทซีณ, เพ่ฉุณ้าทินจั้งทีปพี่น้อง ซู่คู่. 30 ทาทเม่ยูทอ้าซซู้นั้นได้ใช้งาซเดู่ณอเเณ็นคีอ้าซ อั้นซู้ทูเณาซมี่ นันนได้ตันมา, อ้าซทูเได้ณ้าเรทามโทพีท้อนเม็เมน. 31 อ้าซได้ตอบยูทว่า, ยูทเอ๋ซ! ยูทได้ซู่ทีปอ้าซ, เดู่ณอเอ้าซเท็เเพ็ณนั้เป็นณอเยูท. 32 ทาทเขาจั้มีเนเม็เ, เพ่น้อง ซู้นั้ตาซแข้วได้ตันมาเขา, มนจั๊แข้วทูเข่าวได้ใพ่.

ยูทา 16

ซู้โททดูวัทซั้อซทูท

1 เจ้าเชื่ณูเว้าทีปข่ามใจ้ว่าสเขี่เซู้ณ มีสดูเดู่ณอเเณ็นคีณอเเจ้า มีซู้ตั้นจุ่ท่านซู้เขี่นั้นว่า, ซู้ดูวัทนั้นได้ใช้งาซเณ็นคีณอเท่านจั๊. 2 ท่านซู้เขี่จั้เแณทซู้ดูวัทนั้นมาเว้าว่า, ณ้อซได้ในวัทเจ้านั้นเป็นแนวใด? ให้ที่เใจ้xานวัท เจ้านั้นเพ่เจ้าจุ้เป่าได้เชื่อวัทแข้ว. 3 ท่านซู้ดูวัทจั้เขี่ว่า ทูจุ้เชื่อแนวใดน, เพ่ว่าท่านซู้เขี่นั้จุ้เอาทูออทวัทจั๊แข้ว, ทูจุ้ณูณินฟนได้มีตั้เป่ามีแขเ, จุ้จั๊ทินตั้ณ้าเข้าเข่า. 4 ใจ้ทูขี่ได้แข้วว่าจุ้เชื่อแนวใด, เม่เดู่ทูได้ออทวัทแข้วทูจั้มีพี่น้องซู่คู่ท้อนเอาทูใปซู้เขนเขา. 5 มนจั้เแณทพีเสเป็นเนี้ท่านซู้เขี่มาเพ็ณดู่สแข้วดามซู้จุ่ณว่า, มีเป็นเนี้ใณทูที่ใด? 6 ซู้นันตอบว่า, เป็นเนี้นี้มนเข้อซขูเ, ซู้ดูวัทปอทว่า, นี้แม่นใจ้มีเ, นี่เใขเแท้มใจ่ท้าจั๊ปขูเวนจ. 7แข้วดามซู้ตั่ใปว่า, มีเจ้เป็นเนี้ที่ใด? ซู้นี้ตอบว่าเป็นเนี้เณ้าฟนขูเ, ซู้ดูวัทปอทว่านี้แม่นใจ้มีเ ให้แท้มใจ่แปดเข้อซขูเ. 8 แข้วท่านซู้เขี่จ้อเ ซู้ดูวัทใจ้ใลดจ้านว่า, ท่านได้เชื่อวัทแณเ็ความทูทขนเพ่ว่าสแด่นกินเมเขูมปาเเนี้ เขาจุ้ความทูทขนเทาซเณ็สซู่ทาเทุ่เแจ้เจ่าเใพ่.

9 เขาปอทพีเท่านว่า, เชื่อให้เจ้ามีพี่น้องซู่คู่ทาเเป็นใลดจ้านเพ่ว่าเป็นนันจั๊ใปแข้ว, เขาจุ้ได้ต้อนเอาพีเท่านมีป่อนกินซู่ดาดเจ้ซ. 10 ซู้ณันนี้ทีปเดู่ณอเเจ้ทน้อซตั้ณันนี้ทีปเดู่ณอเทาซ, ซู้เป่าณันนี้ทีปเดู่ณอเเจ้ทน้อซตั้เป่าณันนี้ทีปเดู่ณอเทาซแปทนั. 11 เพ่เณเเนั้นว่าทางทพีเท่านเป่าเป็นสนี้ทีปเดู่ณอเเป็นคีแข้วใดจุ้ซาวเป็นคี

มีค่าให้พี่น้องท่าน. 12 แต่ว่าพี่น้องท่านเอ๋ย เป็นสิ่งที่ทั้งเจ้าและคนสิ้นใดจะช่วยเจ้าและคนให้ท่าน. 13 เอ๋ย มีผู้ใดจะเป็นน้องชายของท้าวข้าวของโลกโก้, เพื่อจะจูงโลกผู้นี้โปรดท้าวผู้นั้น, ท่านจะเป็นน้องชายเจ้าเจ้าฟ้าแต่งน้องเป็นพี่อมทนเอ๋ยโก้.

ฮอยแต่งดาแต่งแต้นเมงเจ้าฟ้า

14 พี่น้องสนิทข้าคนชายเป็นสิมทเป็นสี้, เมื่อโก้เป็นความนั้นแล้วคี้เว้าทาจานทรหน้าท่านเจ้า. 15 ทาทท่านเจ้าเว้าทั้งเขาว่า, พี่น้องท่านอ้างว่าเป็นสิทู้ผู้ถี่หน้าสเท็จทูชทาทเจ้าฟ้าทู้ใจพี่น้องเพื่อว่าอนใดสนั้งหน้าท้ตานั้นคี้เป็นแนวให้เจ้าฟ้าจูง. 16ฮอยแต่งดาโมเณ็แต่งความจูนผู้ข้าวความเจ้าฟ้าโก้จูนทอดข้างท่านโซ่ทนแต่นั้นมาเขาข้าวณ่าวใจเทงแต้นเมงเจ้าฟ้า, แล้วแต้นสจุ้งทนเณ็าแต้นเมงนั้น. 17 ฟ้าถ้นจุถ้งจ้วโปงชายทาทฮอยแต่งดาเจ้าฟ้าเอ๋ยว่าณอดบความถ้วคี้จุเอ๋ยจ้โปงโก้. 18 ผู้ใดวางมีเจ้าแล้วโปงเอามีใหม่คี้ผิดจ้ทถิ้นจู้, ผู้ใดเอาทู้งแม่ท้างแนวนั้นมาเป็นมีคี้ผิดจ้ทถิ้นจู้แปกทน.

ผู้ท่งแต่งผู้ณ่

19 มีสท่งผู้บ่นนู้งเจ้งจนงาม ค่าแพงทาชทินชู้โจมเจ้งจู่มี้. 20 มีสณ่ผู้บ่นจู้ขาณ่าโจ มีปากปาดเต็มโต, เขาทามมาวางโว้ปากทูเทนสท่ง. 21 ขาณ่าโจแต่ทินเจ้งโตทข้โจงพานสท่งนั้นให้อิ่ม, แล้วนอทนั้นหมาทู้งมาข้ปากปาดมน. 22 เท็งมาสณ่นั้นตาชแต้นแจนคี้มาท้อนเอามนโปงชู้แต้งจ้างท่านอ๊ปขาทาม, ขุนมาสท่งคี้ตาชเขาเอาโปงผิง. 23 เมื่อชู้แถนตาชคี้ใณ่ปางมี่ทาช, สท่งนั้นโก้แทนหน้านั้นเท็นท่านอ๊ปขาทามชู้จี้แต่งเท็นข้าขาณ่าโจชู้แต้งจ้าง. 24 แล้วผู้ท่งนั้นแณทนั้นว่า, อ๊ปขาทามอ้าชเอ๋ช! จ้อ๊นดูมี่ขุทแอ่, ให้ใช้ข้าขาณ่าโจเอานั้วมีจู่มนี้มาชาดใจ้ขึ้นขุทชาคใณ่, เพื่อว่าขุทปางมี่ณ่ใจชู้ขึ้งแปวโฟนี้.

25 ท่านอ๊ปขาทามตอปว่า, ขุทเอ๋ช! ให้เจ้าขี้ทอดเมื่อจู่เจ้าทู้งสเจ้าโก้เจู่งณอดอนถ้, ขาณ่าโจโก้เจู่งณอดเอ๋าถ้, ปิดนี้ขาณ่าโจโก้ชู้เนาเชิน, เจ้าถ่โก้ปางมี่ณ่ใจ. 26 นอทนั้นทู้งมีแทวณ้นป่างทาดณุมเทาใหม่. เพื่อเอ๋าให้พี่น้องชู้ฟากนี้ณ้ามโปงฟากนั้นทาณุมเจ้า, แต่งเอ๋าให้เขาณ้ามฟากนั้นมาทาพี่น้องโก้. 27 สท่งนั้นเว้า

ว่า อ้ายเอ๋ย ว่าเณ็จนั้นยูทแต่ง้อดอก อ้าย เห็จข้า ขา ณ่าเจ้า จึงเขนอ้ายยูท. 28 เพ่ว่า ยูท มีอ้ายนั้อจ้า ฝ, ให้ขา ณ่าเจ้า จึงงอทเขา, เพ่ข้านเขา เณ้า มา ง่อนงาง มี่ณ่ใจ้นี้เณ็จ ถ้ว.

29 อ๊งขา ทาม ตอง ว่า, อ้าย นั้อจ เจ้า มี ท่าน ไม่เณ็แท่จ ฉู้ ง่าว ความ เจ้า ฟ้าง่อท แข้ว,ให้ เขา ฟ็จ แฉนนั้น. 30 ฉู้ ท่จ ตอง ว่า อ้าย อ๊งขา ทาม เอ๋ย ! ฟ็จ แฉนนั้นเง่า ท่ ใด, ว่า ทาท มี ฉู้ ฝ ตาย ล้นจึงทา เขา, เขา ค้ ฉู้ วาจ งางไม้ย ง้. 31 องขา ทาม ตอง ว่า, ว่า ทาท เขาเง่า ฟ็จ ไม่เณ็แท่จ ฉู้ ง่าว ความ เจ้า ฟ้าแข้ว ท่า ตา มี ฉู้ ตาย ล้น มาเขาค้ฉู้เง่า ฟ็จ แง่ท ทน.

ยูทา 17

งาง ไม้ย เงิ้นว้ท ข้าย ฟ็ท ทน่า

1 เจ้าเชิ้ญ เว้าทิ้งง่าม ใจ้ ว่า, ว้ท งาง ไม้ย ทาท ฉู้ ฉู้ มี นั้น , ว้ทขาจ ข้าย ฉู้มี ทิ้ง ฉู้ เชิ้ด งาง ไม้ย. 2 ว่าฉู้ใดพาพ็จ เด็ท นั้อย เชิ้ด งางไม้ย ให้เอา ท้อน ด่าน ใหญ่ ดู่ย เณ้า ฉุท ใง่ ค้ ฉู้ นั้น โจ้ม โจ้จ นี้ เงิ้ง้ ค้ แวน ถ้. 3 เณ็จ นั้นให้ ตอง ฉู้ ว่า พี่ นั้อจ เจ้าเชิ้ด งางให้ ติด เท็น มน, ว่า ทาท มน ง่อน ใจ้ ค้ ง่าจ ฉิ้ด ให้ มน. 4 ว่ามน เชิ้ด ฉิ้ด เจ้า มั้ ฝ เจ็ด เท่ แข้ว มาทาเจ้าเท็จ เจ็ด เท่ เว้า ว่า น้อย ฉู้ ง่อน ใจ้ เจ้า ค้ ง่าจ ให้ มน. 5 ทาจง่าม ใจ้ ได้ ดาย ความ ซู่ ท่าน เจ้า ว่า, ง้ ให้ พ็จ ฉู้ น้อย เดู่ ทาย เณ็นี้. 6 เจ้า จ้อม ฉู้ เงิ้น ฟ้า ตอง ว่า, ว่าพ็จ ท่าน เดู่ ท่ แท่น ฉิ้ท ทาด , ท่าน ฉู้ งอท ท ฟาท มอนนี้ โท่นเท็จ ทาท จึงงุ้ท ฉู้ นี้ เงิ้ มน ค้ ฉู้ ฟ็จ ความ ท่าน.

ท้า ว้ท ฉู้ ใจ้ ฝ เขน

7 ทจ็จ พ็จ ท่านใด มี ฝ เขน จึงใจ้ นา ท้ ว่า จ้จ ง่ เม่ ฝ เขน นั้น ท่ามา นา มา. ใด ฉู้ งอท ฝ เขน นั้นว่า ฟ้าว มาเณ้า พาน ทิน เณ้า. 8 ฉู้ เง่า งอท ฝ เขน นั้น ดา พาน แงจ แท่จ นุ่จ เง้ ท้น อ่จ ให้ น้อย ท่อน น้อย ทิน แข้ว เจ้าจ่จ ทิน. 9ฉู้ เงิ้น ท้าว ทวาน เง่าจ้ ว่าได้ ง่อน ฝ เขนเพ่ว่ามน เชิ้ดท่อยความ งอท. 10 พ็จ ท่าน ค้ เณ็จ ถ้ว , เม่ พ็จ ท่านได้ เชิ้ด ดู่ อน ขน ง้จ ท่อย ความได้ งอทนั้น, ให้ พ็จ ท่าน เว้า ว่า พ็จ ฉู้ น้อย เงิ้น ฉู้ ใจ้ ฝ ขอย ฝ เง่า มี ค่า ง่จ, เพ่ พ็จ ฉู้ น้อยได้ เชิ้ด ท่อย ท้า ว้ท พ็จ ฉู้ น้อย ท่ นั้น.

ยูทา 17

เจ้าเสียญชีนปรึกษาเรื่องเพื่อน

11 เจ้าเสียญได้ทิ้ว ทางไปเมืองเสียยูณาเข็ม, ท่านเจ้าได้ทาง ไปทางที่ณามาขึ้ แท่ง
ที่ยูาขึ้เข็. 12 เมื่ท่านเจ้าเณ้าไปบ้านณ ได้พี้ชู้ดูาง ปรึกษาเรื่องเพื่อนชื่นชู้ลัท. 13 แต่น
เขา แณทนั้นว่า, เสียญชู้เป็นไณ ใจเขง ร้อทแพ่งอื่นเหุ่งเขงหน้าพี่ชู้นั้อง แต่นา. 14
เมื่เจ้าเสียญเห็นเขาคี้เว้าทึ่งเขาว่า, ให้เอาทนไปหาพี่ชมแงเงิ่ง ดุ, เมื่เขาหุ่งออกไป
ร้ง่อนนั้น เขาคี้ทู้ว่าลิแข้ว. 15 แต่นนั้นมีชู้ณ เมื่ทู้ว่าเจ้าลิแข้ว ชื่นคันมาท่าว ความ
ร้องทู่เจ้าฟ้าเขงแทง. 16 แข้ว ให้มไขงทินไข้เจ้าเสียญ ท่าว ความได้ ข้อนท่านเจ้า, ชู้
นั้นเป็นโทณามาข้. 17 เจ้าเสียญดูามชู้นั้นว่า, เขาได้ดู่อง ปรึกษาลิเพื่ก แต่นเท้าณนั้น
ไปทางใด ? 18 เข่าเห็นชู้ใดคันมาร้องทู่เจ้าฟ้า, มีที่ณต่างเมืองชู้นี้. 19 แข้วเจ้าเสี
ญบอกชู้นั้นว่า, ที่นนั้น ! ออกไป เจ้าเดู่เสีดให้เจ้าลิแข้ว.

วัทเมืองฟ้าดู้ไขงมา

20 เมื่แต่นฟาข้ณาช ได้ดู้ดูามท่าน เจ้าว่า, แต่นเมืองเจ้าฟ้าดู้มาทอดทามใด? ท่าน
เจ้าตอบเขาว่า แต่นเมืองเจ้าฟ้าเข่ามาให้เห็นได้. 21 แข้วเข่าดู้เข่าเว้าว่า ให้เงิ่ง! ชู้
นี้ทู้ว่าชู้ทึ่น เพื่ว่าแต่นเมืองเจ้าฟ้าชู้ข่างทางพี่ท่าน. 22 ท่านเจ้าเว้าทึ่งแต่นข่ามใดู้
ว่า, ดู้มีทามณ พี่ท่านดู้เห็นมั้งทดูาง ปรึกษาดู้เข่าได้เห็น. 23 เข่าดู้เว้าทึ่งพี่ท่าน
ว่า มาเงิ่งท่าพี้ ไปเงิ่งท่าพี้น, ทู่าไปท่องเข่า. 24 เพื่ว่าดู้เป็นเณ็งฟ้าขาขาง เท้ม, เมื่
ขาขางออกแต่ณองฟ้าเพื่ณ ณ ทุ่งร้องไปทอดเพื่ณ ณ, มั้งทดูาง ปรึกษาคี้ดู้เป็นแนวนั้นได้.

25 ท่อนนั้นท่านเจ้าดู้ขาง มีณ่ใจทูาง แนว, ปรึกษาดู้นี้ดู้เข่าต้อนท่านเจ้า. 26 ขาง ปรึกษา
ท่านไนเอ้เป็นมาแนวใด, ขางทดูาง ปรึกษาคี้ดู้เป็นแนวนั้นได้. 27 เขาได้ทินเณ้า ทินเท้า
ได้เทง ดอง เป็นดีมีทน ท้นทอด มั้ท่านไนเอ้เณ้าเท ทูง, แข้วนั้มาดู้ไม เขาตาง
เพื่ก. 28 ขางท่านไขดคี้แขกทน, เขาได้ ทินเณ้า ทินเท้า, ได้นี้ได้ณาช, ได้ขุท ได้
ไขง ได้ที่ท่างข้างเขน. 29 มั้ท่านไขดได้ออกร้เมืองไณ่ไดนไป, ไฟแท่งทุกไทท ไขง
มาแต่เมืองฟ้า เดาเขาตาง เพื่ก. 30 มั้งทดูาง ปรึกษามาคี้ดู้เป็นแนวนั้น.

31 ทุงมั้นั้น ชู้ชู่เห็งไทตาเขน มีเดู่งณองชู่ทุงเขนคี้เข่าให้ไขงมาเอาเดู่งณอง

นั้น, ผู้ซึ่งใหญ่นา คือเขาให้คนมาเขนแขวนคอ. 32 ให้หนีออกมีท่านใดนั้น. 33 ว่าผู้ใดอดอยู่เรียงเจ้า ผู้นั้นจะจะอยู่เรียง ผู้ใดจึงจะอยู่เรียง ผู้นั้นจะได้อยู่เรียงนั้นอยจะปางใน้ช. 34 เขาปอกพี่ท่านว่า, ทรงคนนั้นมีผู้ชายหอยสจะนอนซึ่งเสงถึงคน, จะเอาผู้ชายใบจะวางผู้ชายไว้. 35 มีผู้ทูงหอยสจะนรกแข้งซึ่งท่อยคน, จะเอาผู้ชายใบจะวางผู้ชายไว้. 36 มีผู้ชายหอยสซึ่งท่าใหญ่นา, จะเอาผู้ชายใบจะวางผู้ชายไว้. 37 แข้วแดนข่ามใจ้ชาย ความชามท่านเจ้าว่า, ชูเจ้าฟ้า ความนี้จะเป็นนั้นป่อนใด? เจ้าเสียญูทองเขาว่า, ณอนสตาชซึ่งป่อนใดพี่ทาจะซึ่งป่อนนั้น.

ยูทา 18

ความโทด้าชน่าชแม่หม้าชทิปโณวานความ

1 ท่านเจ้าได้โทความด้าชน่าชวาชใช้เขาฟัง, เพ่ปอทอนเขาว่าจี้ท่าวโหว้ซึ่งเข้า ให้อ่อนแทงอ่อนใจ. 2 ท่านเจ้าเว้าว่า, หนึ่งเมงมีโณวานความผู้ชายเข่าเหนี้จี้เจ้าฟ้าแท่งเข่านีปหน้าท้ตาส. 3เมงนั้นมีแม่หม้าชผู้ชายหม่นมาทาโณวานความผู้นั้น, ข้วานวัทถ้านั้นให้น้อยข้ทิปคู่เป็นความ. 4 โณวานความผู้นั้นแท่แขวทเข่าแอ่เสีดท่อยทาทขุนมาหนี่เหนี้ใจ, ตาว่าน้อยเข่าเหนี้จี้เจ้าฟ้าแท่งเข่านีปหน้าท้ตาสคี้ถ้า. 5 ทาทแม่หม้าชผู้นี้มาทุททรนใจน้อย, น้อยจะเสีดถ้านี้ทิปมน, จี้านว่ามนจะมาซึ่งเข้งเข้เสีดให้น้อยชาทใจ. 6 แข้วเจ้าฟ้าเว้าว่า, ให้หนึ่งโณวานความผู้เข่าถ้าเว้า. 7 แดนสเจ้าฟ้าได้เขทโว้แดนทาท่านเจ้าท่าเว้นท่าคนนั้นตาว่าเจ้าฟ้าจะอ้กใจโจ้มเข้งเข้ทิปวัทเขาคี้ถ้าท่านเจ้าจะเข่ามีความถ้านี้ที่เขาอ่า? 8 เขาปอกพี่ท่านว่า, ท่านเจ้าจะให้ความถ้านี้ที่เขาทงเข่านจี้นี้ ตาเคนั้นเม่ขุทชาชสมาจะเห็นความเจ่ซึ่งหนึ่งเมงขุมเข้เข่า?

โทความด้าชน่าชสฟาขี้ณาชแท่งสเทิปทิวช

9 มีสว่าเจ้าเป็นสขู้ผู้ถ้าแข้วดูเข่าชผู้อ่น, ท่านเจ้าได้โทความด้าชน่าชวาชนี้ว่า. 10 มีผู้ชายหอยสนั้นโปท่าวโหว้หนึ่งเขนโหว้เขา. ผู้ชายเป็นสฟาขี้ณาช, ผู้ชายเป็นสเทิปทิวช. 11 สฟาขี้ณาชผู้นั้นซึ่นหนี่หนึ่งทงใจเจ้าท่าวโหว้ว่า, ข้โหว้เขา เจ้าฟ้า, ผู้น้อย

ข้ามีความได้ยินเรื่องพี่น้องเขาแบ่งกันอย่างไร, ผู้น้องเขาแบ่งกันอย่างไรนี้. 12 ทีหลังเขาก็มีผู้น้องคนเขาทั้งหลายมาพร้อมกัน, เขาก็ถามถึงเขาด้วยผู้นี้. 13 ทีนี้ผู้เที่ยวทั้งนั้นยืนขึ้นทูลท่านเขาว่าด้วยแทนพี่น้องนั้นได้โดยเอกท่านว่า, ข้าท่านโดยเจ้าพี่น้องผู้น้องผู้เป็นคนหนึ่งด้วยกันนี้. 14 เขาตอบพี่นายว่า, ผู้นี้ก็เป็นมนุษย์คนโดยเจ้าพี่น้องมนุษย์ผู้ก็เกรงว่าผู้ใดก็เจ้าพี่นั้นจะจำไม่ได้ ทางผู้ใดท่านใจโดยจะจำนั้น.

เจ้าเยี่ยมทอดพระเนตรให้เด็กน้อย

15 ในนายทูตอันแต่ก่อนมาทางท่านเจ้า, เพื่อให้ท่านเจ้าได้มีใจเมตตาพี่ยามใจเห็นก็ห้ามไว้. 16 ทางท่านเจ้าแนะเขามาทางเจ้าว่า, ปล่อยให้เด็กน้อยมาทางเขาก่าห้ามเขา, เพื่อว่าแผ่นเมตตาเจ้าพี่เป็นแบบนี้. 17 ให้จำไว้ว่าผู้ใดเข้าโดยเอาแผ่นเมตตาเจ้าพี่เหมือนเด็กน้อย, ผู้นั้นจะเข้าแผ่นเมตตาเจ้าพี่เข้าได้ยินเท่.

ผู้ดูดูหมิ่น

18 มีท้าวทวานายชื่อผู้ยกจูงดูมท่านเจ้าว่า, จูงโดยใจเขาผู้น้องจะเชื่อแนวใดจึงจะมีจุดดูดเจ็ด. 19 ท่านเจ้าตอบว่า, เป็นข้อท่านจึงแนะเขา, "โดยใจเขา," เข้ามีใจใจเขามีที่เจ้าพี่ผู้ดัว. 20 ท่านทูความเจ้าพี่ตอบขอนแข้วอ่า, ก่าดื่นจูงผู้มีท่าน ก่าเข้าย ก่าจัก ก่าเป็นจึงแข้วพาเขา, ให้ทอดอ้างอิงเจ้า. 21 ผู้นั้นดูดความตอบว่า, พี่ความตอบขอนนี้ ผู้น้องได้เชื่อท่อยแต่ก่อนมา.

22 เมื่อเจ้าเยี่ยมได้ในเมืองนั้นจึงเล่าทั้งท่านว่า, ท่านก่อเข้าได้เชื่อแนวย, นั้นคือให้ท่านนาย เดือนท่านมีนั้นปนชายให้ยกดีแข้วท่านจะมีชู้เมืองพี่ชื่นพาน,แข้วให้มาท่อยเขา. 23 เมื่อผู้นั้นได้ในคือทันใจทูดเพื่อว่าเจ้าเป็นยกก่อมีทูด. 24 เมื่อเจ้าเยี่ยมเห็นท่านใจเจ้าทูดจึงเล่าว่า, ผู้ก่อมีจะเข้าเมืองพี่คือขาดแท้. 25 **ยกก่อมีจะเข้าเมืองพี่ขาดเมืองโดยขาทั้งจะขอดให้นเมือง.** 26 แผ่นยได้ในจึงเล่าว่า, ว่าแนวนั้นใดจะปล่อยได้. 27 เจ้าเยี่ยมตอบเขาว่า, อนผู้ยเชื่อเข้าได้ เจ้าพี่เชื่อได้. 28 ท่านเจ้า

โท ดาย ความว่า, ให้เร่งดู ! พึงผู้น้อยได้โปรดขาเทนข้าวมาท่อยท่านเจ้า.

29 เจ้าเสียญเว้าทั่งเราว่า, ว่าผู้ใดได้โปรดขา เทนข้าว มี, พี่น้อง, อ้าย เอ๊ม, ให้ว่า ยุทเท้า เพ่ทอ่ยขยงทาง แต่นเมง เจ้าฟ้า. 30 ดู่ง เร่ยงปางนี้ ได้ทายที่, ดู่งเร่ยงหน้าได้ มีดู่งดาด เร่ย

เจ้าเสียญเว้าทอดวัททายเจ้ามี่เท่ดู่ขาม

31 เจ้าเสียญได้เอาฮ้ปของ ผู้ข่ามใช้โปท่อย ได้เว้าทั่งเรา ว่า, ญุ่มเทาทาง นั้นเม่เมง เสียยุ ณา เจ้ม, ดู่ณอด ความพึงผู้ข่าว ความเจ้าฟ้าได้ดูนโว้ ทอดวัทยุท ดาย ฮนั่น ได้เป็นแท้. 32 เพ่ว่า เรา ได้ข่าว ยุท ดาย ฮ ให้ ฮ ต่างหนี, เรา ได้เว้าฮ้ดขงท่านเจ้า ได้เว้าความ ทูาป ดา, โด่มนี้ ณา ขาย ใฮ่ท่านเจ้า. 33 เรา ได้ทั่งแข้วได้ณ้า ท่านเจ้า ฮ้ ทาทว่า ได้ขามมี้ท่านเจ้า ได้ ดันเป็นฮ เข่า. 34 ทาง แต่นข่ามใช้ เข่า ได้เณ้า โมทในใจพึง ความนั่นฮ้ท ณอด, เพ่ว่า พึงความนั่นได้ปึงขั่งฮ้ เรา, เรา จี่ง เข่า ทู้ หนี้ ความท่านเจ้า เว้านั่น.

เจ้าเสียญปั่นปงฮ ตาปอดซู่เมงเสี่ยโท

35 เม่ท่านเจ้าได้มาจี้เมง เสี่ยโท, มีฮ ตาปอด ผู้ ญเป็นฮ ทินฮ้ซู่แคมทาง. 36 เม่ ผู้นั่นได้ ใน เรง แต่นฮ ต่างทายโป มนขึ้นดามเรา ว่า แม่นฮ้ง. 37 เรา ปอท มนว่า แม่นเจ้าเสียญโท เมง นา ณาเจ้ด ทายโป. 38 ฮ ตา ปอด นั่นได้ แณท นั้นว่า เสียญยุท ดาย ท่านดา วิด เอ๊ย ฮ้ ทอท แพง ผู้น้อยแด่นา. 39 ผู้ ต่างโปท่อนได้ ปอท มนท่เม, มนเท่ง แณท เรง แทง นั้นใฟ่, ยุท ดาย ท่านดา วิด เอ๊ย, ฮ้ อั่นดู มี่ ผู้น้อยแด่นา. 40 ท่านเจ้าได้ ซี้ง ซู่ ปอท เรา เอา ผู้ ตา ปอด มา ทาท่านเจ้า, เม่มา จี้แข้วท่านเจ้าดามมนว่า. 41 เจ้าแอ่ให้ เทา ดู่อยฮ้ง, ผู้นั่นดาย ความ ตอปว่า ดู้ง ท่านเจ้าฮ้อั่นดู ผู้น้อย, ดู่อยให้ ผู้น้อยเห็นทู่ง. 42 เจ้าเสียญได้เว้าทั่ง ผู้ ตา ปอด นั่นว่า, " ให้เห็นทู่ง " เพ่ว่า เจ้าเดู่ เสีดให้เจ้า ถ้ เณ้ง เท่า. 43 เดู่นั่นผู้ ตา ปอด ลี้ เห็นทู่ง. มนได้โปท่อยท่านเจ้า แข้วฮ้อง ตู่ เจ้าฟ้า, เม่ แต่นฮ ได้ เห็นแนวนั่นลี้ เอา ทนฮ้อง ตู่ เจ้าฟ้า.

ท่านณ์ทณายแอ่เห็นเจ้าเสียญ

1 เจ้าเสี่ยนูเห็นาโปรเมธเสี่ยิ โท แข้วโด้ทาชเมธโป. 2 ข่อนนั้น มีชู้ดูาชบจู้ณิทณาช
เป็นโททบ่เท็ปทิวชเอธมี. 3 ท่านณิทณาชแอ่เท็นเจ้าเสี่ยนูเป็นชู้แนวใด ทาทเข่าเท็น
เพ่ว่าแชนบ่เอื่ทูาช เพ่ว่าท่านเป็นบ่น้อชบ่ที่. 4 ท่านณิทณาชจี้ธแข่นจ้ดหน้าโป
นั้นก็โม้ นูทาโม จี้ธจุเท็นท่านเจ้าทาชโปทาธนั้น. 5 เม่เจ้าเสี่ยนูมา ทอดข่อนนั้น
ท่านเจ้าแทนหน้านั้นเปธท่านณิทณาช แข้วเว้าว่า, ท่านณิทณาชเอ่ช! ให้โขธมาวน เพ่
ว่ามี้นี้เขาจุโด้แวจี้ธชู้เขนท่าน. 6 ท่านณิทณาชลี้ข้นหน้าวโขธมามู่ขนเมธโดมท้อน
ท่านเจ้า. 7 เม่แชนบ่เท็นเณธนั้นลี้เอาทนโจ้มว่า, เป็นข่ธนี, ท่านชู้นี้จี้ธเห็นาโปแว่จี้ธ
หมี้ธเขนบ่ใจจาน.

8 ท่านณิทณาชลี้ทั่นนั้นดูาชความ ขู่ท่านเจ้าว่า, จู้ธท่านเจ้า, เดู่ธณอธชู้ณ้อชจุแป่ธ
ปนให้บ่ลัก ณี่ดู่อธบ, ว่าชู้ณ้อชโด้เข้มเอาเดู่ธณอธชู้ใด,ชู้ณ้อชจุโขธค้นให้ข้ที่. 9 เจ้า
เสี่ยนูเว้าว่า, มี้นี้ความณ้อชข้ปาปโณ้ชโด้มาทอดเขนดาธนี้ เพ่ว่าชู้นี้ลี้เป็นบุททาน
อ้ปาขาทาม. 10 เพ่ว่าบุทดูาชบ่มาเพ่ข่าวทาแท่ธดู่อชชู้โขธโปแข้วนั้นให้ณ้อชขาธท้าช.

โทความด้าชณ่าชเธ็นท้าว

11 เม่แชนบ่โด้ธินเณธนั้น, ท่านจี้ธเจ้าโทความด้าชณ่าชให้เขาพี่ธที่มวาชบใพ่,
เพ่ว่าท่านเจ้าโด้มาจี้เมธเสี่ยบุณาเข้มแข้ว, เขาหนี้ว่าแชนเมธเจ้าพี่ำจุมาให้เท็นทโธ
ข่านจี้นี้. 12 เณธนั้นท่านเจ้าจี้ธว่า, มีท้าวทวานชู้บออทโปเมธท่าธโท เพ่โปทิป
ล้วนเป็นปโธแข้วจุล้นมาเขน. 13 ท่อนออทโปท่านโด้แณทบ่เขนท่านข้ปบ่มา
ทาเอาเธ็นให้เขาบ่ท้าวแข้วปอทว่า, ให้เอาเธ็นนี้โปค้าณาชท้นว่าณ้อชล้นมา.
14เป็นโพ่จุธท่านชู้นั้น, เขาจี้ธโข่ธชู้ทาธหน้าโปปอทท่านว่า พี่ธณ้อชเข่าแอ่ให้ท่าน
ชู้นี้เป็นปโธพี่ธณ้อช. 15 เม่ท่านโด้จิทเป็นปโธล้นมาแข้ว, ท่านจี้ธแณทเอาพี่ธบเขน
ท่านโด้เอาเธ็นให้เขาโว้นั้นมาเพ่แอ่ขู้ว่าแชนเขาใช่มนโด้ค้าณาชโด้หมี้ำน้อชทูาช
ที่ใด. 16 ชู้จุบเณ้ามาดูาชว่า, จู้ธท่านเธ็นท่านท้าวบโด้หมี้ำข้ปท้าว. 17 ท่านจี้ธ
เว้าทิปชู้นั้นว่า ณิแข้ว, เจ้าเป็นบ่เขนณิ, เพ่ว่าเจ้าเป็นบ่ณี่ทิปเดู่ธเข็ทน้อช เขาจุให้
เจ้าเณ้แท่ธข้ปเมธ. 18 ชู้จุขอธมาดูาชว่า, จู้ธท่านเธ็นท่านท้าวบโด้หมี้ำท้าท้าว.

19 ท่านจึงเว้าทีปัสนั้นแปกทนว่า เขาอุใช้เจ้าเณีแต่งห้าเมง.

20 ฝเขนสัญญใหม่มาถาดว่า ดูง ท่านนี้ถเงนท่านห้าวญสัญนัอดเอาณนโมนที่จิ้ว. 21 สัญนัอดขึ้นท่านเพ่ว่าท่านเป็นฝท้าแณง ท่านเจ้ดเท็ปเอาแนวท่านเข้าจิ้ออกแขง แต่งเจ้ดทิ้วอนท่านเข้าจิ้ปุท. 22 ท่านจึงเว้าทีปมนว่า, ข้าฝเขนเข้าถิเอ้ด, ทุอุใจ่ให้ความเว้า มัง, มัง ทุเข้า, ทุเป็นฝท้าแณงเจ้ดเอาแนวทุเข้าจิ้ออกแขงแต่งทิ้วแนวทุเข้าจิ้ปุท. 23 เป็นแนวใถมังจี้งเข้าเอาเงนทุถาทจิ้วเขนณเงน เม่เอุทุคันมาทุอุจิ้เงนโทนแต่งเงนฟ้า. 24 แข้วท่านปอกสัญญจิ้นชู้ทันว่า, ให้เอาเงนห้าวญ ฟั้งมนจิปจ๋แข้วเอาให้สัญมีจ๋ปห้าว. 25 ทาทแฉนนันเว้าทีปท่านว่า, ดูง ท่าน, สัญนันมีจ๋ปห้าวแข้ว. 26 นัอดปอกพัง ท่านว่า, สัญมีชู้แข้วอุทั่มแท่นให้สัญนันใหม่, สัญเข้ามีทาตามนมีแข้วคี้อุเอาออกจิปจ๋สัญนัน. 27 พังสัญณิดดูงเข้าแต่ให้นัอดเป็นปจิเขาน้นเอาเขามานี้ณ้าจ๋ที่ฟ้านัอด.

ทู่งฟ้ามาตาเม่เอุเณ้าเมงทุจิง

28 เม่เจ้าเชี่ญจิ้เว้าความนันแข้วท่านเจ้าจิ้จิปเมงเชี่ยุณาเข็มท่อนเขา. 29 เม่ท่านเจ้าจิ้มาจั๊ข้านเขิดตาเอ๊แต่งข้านเขิดงานี้ พุฆาทที่, ท่านเจ้าจิ้ใจ้ของฝจิป. 30 ปอกเขาให้เณ้าจิปทจิงข้านชู้ที่ฟ้านี้เม่เณ้าจิปทอดแข้วอุเห็นจ๋นัอดโตญสุทจิ้วเข้าเห็มีใฉณี้จ๋ทเท่, แท้จู้งมานี้. 31 ว่ามีใฉถาม แท้มนเชิดจ๋ง, ให้ปอกว่าเจ้าวาจิ้ดแต่จิ้. 32 ข่ามใจ้สัญจิปนันคี้เห็นเป็นเณ้งความท่านเจ้าจิ้เว้าทีปเขาแท้. 33 เอุเขาทาง แท้เอุทจ๋นัอดนัน, แฉนเจ้าจ๋จิ้ถามว่าเป็นจ๋งจี้งแท้เอุทจ๋นัน. 34 เขาตอปว่าเจ้าวาจิ้ดแต่จิ้. 35 แข้วเขาจู้งจ๋นันมาให้เจ้าเชี่ญ เอาเจ้เขาปาดเห็งทู้งมน, จี้งเม็ปท่านเจ้าฟั้นณี้. 36 เม่ท่านเจ้าทาง ณี้จิปเป็นจิพ่จิ้แท้เจ้ปุทาง.

37 เม่ท่านเจ้าจิ้มาจั๊เมงเชี่ยุณาเข็ม แคมทาง โขงจิปพุท ฆาทที่, แฉนข่ามใจ้เอาทนม่ขนเม็งจ้องกู เจ้าฟ้าเขงแขง เพ่ว่าอัททาทวานเขาจิ้เห็นนันนี้จิ้เว้าว่า: 38 จ๋ปจิเจ้าสัญมาตางฟ้าเจ้าฟ้าเป็นทุทแอ่นแท่นคี้, ให้มีความตั้งอานชู้เมงฟ้าขึ้นฟานแท่งมีความทู่งฟ้ามาตาป่อนคว้นขู้ง. 39 แฉนฟ้าขี้ณาชณานฝทจิงฟู่พังเป็นจิพ่นัน

ได้ถาวความจุ่ท่านเจ้าว่า, ดูเถิด! ห้ามแต่นข่ามใช้ท่านเจ้าทรมนนั้นแต่. 40 ท่านเจ้าตอบเขาว่า, เขาจอนพึ่งท่านว่า ทาตาเขาทรมนนั้น ต่อนด่านคี้ดีแต่นั้น. 41 เมื่ท่านเจ้าได้มาจี้ตี่เห็นเมืองแข้วคี้นี้ตาออกเพื่อนดูเมืองนั้น. 42 แข้วเว้าว่าโอ! เมืองเสี้ยูนาเข้ม, มี้นี้แต่ให้ท่านทู้อนใดใช้ความตึงอาน ทากว่าขึดนี้, อนนั้นได้ขึงขังตาท่านแข้ว. 43 เพื่ว่าเดี๋ดีมาทอดท่านนั้น คี้แม่นเดี๋ดี้ดีดดูเดี๋ขึ้านดูอ้อมท้นท่านไว้ดู่ด้าน. 44 แข้วเขาดีดีงัวท่านเห็นท่าพึ่งยุทดี่ขึ้นท่านโขงพึ่งถิน, ท้อนด่านเตึงโดนทนเขานั้น เขาดีเข่าวางไว้ข่อนนั้นเพื่ว่าท่านเข่าทู้เดี๋เจ้าพึ่าดีมาดู่อดท่าน.

เจ้าเสี้ญูโข่งเขนโขว้เขา

45 แข้วเจ้าเสี้ญูเน้าโข่งเขนโขว้เขาได้ขึงดี่นี้ฝ่ณาดี่ขึ้นทดเขนโขว้เขานั้นออกจี้. 46 แข้วเว้าทึงเขาว่า, มีความดูนไว้ขึ้นพึงขาดพึ่าว่า เขนโขว้เขาณอดเขาเขึ้นข่อนท่าวโขว้. ทากจุมาเสีดเขึ้นข่อนฝ่งท. 47 ท่านเจ้าได้จอนจอนเขาขึ้นเขนโขว้เขาดู่มี้ ทากแต่นฆ่ใหญ่แต่นโณ่จอนวอดแท่พึ่งทวานเสี้น ทาขดนน้าท่านเจ้าจี้. 48 ทากเขาเข่ามีขดนดีเสีดได้, เพื่ว่าพึ่งเสี้นโพ่ดี่แต่งเอาใจใจ่ขึ้งความท่านเจ้าจอนจอน.

แต่งตั้นเจ้าเสี้ญู

1 มี้ฝ่เจ้าเสี้ญูทาดจอนจอนเสี้นโพ่แท่งข่าวณ่าวใจเขงขึ้นทดเขนโขว้เขา, มีแต่นฆ่ใหญ่, แต่นโณ่จอนวอดแท่งดี่เข้าฝ่แท่มาทาท่านเจ้า. 2 ถาวความว่า, จี้ท่านจอนพึ่งณ้อต, ท่านมีแต่งอนใดจึ่งเสีดพึ่งจัทนี้ได้, แม่นใดให้แต่งท่าน. 3 ท่านเจ้าตอบเขาว่า เขาดีถามพึ่งท่านจีทความฝแงทนี, ให้จอนเขา. 4 จัทท่านโซ่ทนี ขึ้งที่มานั้นมาแท่เจ้าพึ่าขึ้ว่ามาแท่ฝ่. 5 เขาจึ่งโจ่วานทนี ว่าณุ่มเขาดีตอบว่า มาแท่เจ้าพึ่ามนคี้ดีถามณุ่มเขาว่า เขึ้นเณงใดพึ่งท่านจึ่งเข่าเดู่ท่านโซ่ทนี. 6 เขาดีว่ามาแท่ฝ่, เสี้นโพ่เห็งท่าดีทินเขึ้ว ต่อนด่านใจ่ณุ่มเขา เพื่พึ่งเขาเดู่ท่านโซ่ทนเขึ้นดี่ข่าวความเจ้าพึ่า. 7 เขาจึ่งถาวความตอบว่า, เข่าทู้จัทมาแท่ท่าใด. 8 ท่านเจ้าจึ่งตอบเขาว่า เขา

ลี้ ฤๅ เป็า ปอท พึง ท่าน แปท ทน ว่า เขา เชื่อ วัท นี้ ขึ้อน แสป อน ใด.

โท ความ ด้าย น่าย ส จึ้าง ลิน ขน

9 ท่าน เจ้า ทึ่ง โทท โท ความ ด้าย น่าย ให้ เชื่น โพ่ พึ่งว่า, มี ลู้ ดาย ส เชื่อ ขนพาท อีก ให้ ส จึ้าง ลิน ขน เชื่อ แข้ว ท่าน โด้ ทึ่ว ทาง ออท โป ต่าง เมง ฮู้ เท็ง นาน. 10 เม่ ทอดทาม ลิ แข้น แข้ว ท่าน จึ่ง ใช้ ส เขน ลู้ ส โป ทา ส จึ้าง ลิน ขน เพ่ เขาฤๅ เอา เพื่น ท่าน นั่น ให้ ส เขน. แสน จึ้าง ลิน ขน โด้ ทึ่ง ส เขน นั่น แข้ว ขึ่ง โป มี เป็า. 11 แข้ว เจ้า ขน จึ่ง ให้ ส เขน ลู้ ส โป ใพ่, แสน จึ้าง ลิน ขน โด้ ทึ่ง ส เขน ลู้ นั่น แข้ว ทู่ง เชื่อ ให้ ฉ หน้า ฉ ตา ขึ่ง มน ลิน เม่ มี เป็า. 12 ทาง เจ้า ขน โด้ โข่ง ส เขน ลู้ ลู่ ขาม โป ใพ่ แสน จึ้าง ลิน ขน โด้ ทึ่ง มน เจึ้ง แข้ว ฉุ้ม ออท นอท ขน โป. 13 ทาง เจ้า ขน พาท อีก จึ่ง เว้า ว่า ฉ้อย ฤๅ เชื่อ แนว ใด นี, ฉ้อย ฤๅ ให้ ขุท ดาย ฉอท ฉ้อย โป มี เท่ แสน จึ้าง ลิน ขน ฤๅ นึ่ง หน้า ท้ ตา. 14 ทาท แสน จึ้าง ลิน ขน เท็น ขุท ดาย เจ้า ขน จึ่ง โข วาน ทน ว่า, ลู้ นี้ ล เป็นเจ้า ขน, เขา ฉ้า มน ฉ ฮุน มึง ฉอง มน ฤๅ เป็น ฉอง ฉุ่ม เขา. 15 เขา จึ่ง เอาทน ฉุ้ม มน ออท นอท ขน แข้ว ฉ้า ฉ , เม่ เป็น แนว นั่น เจ้า ขน ฤๅ เชื่อ แนว ใด ทึ่งแสน นั่น. 16 ท่าน ฤๅ มา ฉ้า แสน จึ้าง ลิน ขน นั่น ฉ แข้ว ฤๅ เอา ขน พาท อีก นั่น ให้ ลู้ อั่น จึ้าง เม่ แสน ส โด้ ใน ลี้ เว้า ว่า ฉ ทู่า ให้ เป็น แนว นั่น. 17 ท่าน เจ้า โด้ เป็งเขาแข้ว เว้าว่า, เฉง นั่น ความ แท้มโจ้ หนึ่ง พึ่ง ขาง ฟ้า นั่น หนึ่ ฉน ฤๅ เป็น แนวใด?

ท่อน ด่าน ท้าย ดู่าง ที่ โด้ ฉุ้ม ฉ นั่น

ขึ้น ทาย เป็น ท่อน ด่าน ฮุน ฟั่นแท่น

18 ลู้ ใด โข้ม ทึ่ง ด่านนี้ ฤๅ แทท ออท เป็น ท่อน, ว่าด่านนั่น โทท ทึ่ง ลู้ ใด ลู้ นั่น ฤๅ แทท มุ่น โป.

วัท ฉ เป็นทิวย

19 แสน ฒ ทุง แท่ง โณ ขอน 3อง ทู่ ว่า ท่าน เจ้า โด้ โท ความ ด้าย น่าย นั่น ณ ณิน เขา, เขา จึ่ง แอ่ ปิด ท่าน เจ้า ทุง เฉ่ นั่น ทาท เขา ข้าน เชื่น โพ่. 20 เขา จึ่ง ฉ่อม เป็ง ท่าน เจ้า แท่ง โข่ง ส ปอม มี่ เฉง ส ลิ โป นี้ ปเอาความ, เพ่ แอ่ ปิด เอาความ ฉิด ท่าน เจ้า, แข้ว ฤๅ ข้าว ให้ อ่าน ทา ลู้ มี แสป. 21 แสน นั่น จึ่ง ดาย ความ ทึ่ง ท่าน เจ้าว่า, ฉู่ง โณ พึ่ง ลู้ ฉ้อย ทู่ ว่า ท่าน เว้า แท่ง ปอท ขอน ที่ ความ ลิ เป็าเขท หน้า ลู้ ใด, มี ที่ปอท ขอน ขุง ทาง เจ้า ฟ้า แนว ลิ นี้. 22 วัท พึ่ง

ดู้นั้นอยู่ห้ทวยให้ปรุใหญ่นั้น มนั้ดิกวอด แต่ด ดาทั้ เป่า ? 23 ท่านเจ้าทู้ใจ่โลด จ่านเรา แข้ว,
จึ่ด เว้าว่า. 24 ให้ เอา เงินเข้าว นั้นมา ให้ เขา เขึ่ด, ทุ่น แอ้ด แต่ด ดู้ ดู้ หนึ่ด เงินนั้นแม่น ผอด
ใด ? เรา ตอบว่า ผอด เขอนปรุ. 25 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เราว่า เผด นั้น อนใด เป็น ผอด
ปรุ ลี้ โรด ลันให้ ปรุ อนใด เป็น ผอด เจ้า ฟ้า ลี้ โรด ลันให้ เจ้า ฟ้า. 26 แต่น นั้น ดู้ ปิด เอา
ความ ดิก ที่ หน้า เป็นโฟ่ ลี่เป่า โด้ ฟ้ด เรา ลี้ ดู้ว ทั้ง ความ ท่าน เจ้า ตอบ จึ่ด เอา ทนท่ใม ดู้.

วิ้ทตาย ลันมา เขา

27แต่น ผ่า ดู ทาย ผ่านฟ มา ทาท่าน เจ้า, เพ่ แต่น นี้ เดู้ว่า ตาย แข้ว เป่าลันมาเขา.
28 เรา ดูาย ความ ทั้งท่าน เจ้า ว่า, ดู้ด โผ ท่าน ไม เผ็ โด้ แต้ม ข้ โว้ ว่า ทาท พี่ ดูาย ตาย
มีเป่าเขื่ มีบุท ลี้ ให้ น้อด ดูาย เอา พี่ ให้ เป็นมี เพ่ ข้ง เดู้ ขาย พี่ ดูาย เจ้า. 29 ทาด ฟ มี เจ็ด พี่
อ้าย น้อด ดูาย พี่ ดูาย โทท เอา มี แข้ว ตาย โป่ ตู้ด เป่า เขื่ มีบุท. 30 แข้ว ดู้ ดู้ ขอด เอา ดู้ ตู้ด
นั้น. 31 ดู้ ดู้ ขาม ลี้ เอา ตู้ด นั้น, เขื่ด เจ็ด ฟ ลี้ เอา ดู้ ตู้ด นั้น ผ่าด ถ้ว แข้ว ตาย โป่ เพ็ดตู้ด
เป่า เขื่ มีบุท. 32 ตู้ด มา ดู้ ตู้ด นั้น ลี้ ตาย โป่. 33 ผ่าด นั้น ทอด มี้ ลันมา เขา ดู้ ตู้ด นั้น ดู้ เป็น
มี ดู้ ใด ? เพ่ ว่า ตู้ด นั้น โด้ เป็น มี เขื่ด เจ็ด ดูาย แข้ว.

34 เจ้าเซี่ ญ เว้า ทั้งเรา ว่า, ฟ เมด บุม นี้ โด้ เทย ดอด เป็น ดุ เป็น มี ทน. 35 แต่น นั้น โขม
ดู้ ทอด ดู่ เข้ย ฟ่าย หน้าแต่ด โขม ดู้ ลันมี ดู่ เข้ย นั้น, เป่า มี เทย ดอดเป็น ดุ มี ทน แข้ว. 36
ข้อน ว่า เรา ดู เป่า ตาย เขาแข้ว เรา ดู เป็น ผ่าด ฟ้ดแดน, เป็น บุท เจ้า ฟ้า โขม เป็น ฟ ตาย ลัน
มาเป่า. 37 ฟ ตาย ดู ถ้ด ให้ ลัน มานั้น ท่านไม่เผ็ ตู้ด เชื่ด ให้ ทู้ เขื่นโฟ่โฟ้ ขา ทุม โม้ โด้
แผท เจ้า ฟ้า ว่า เป็น เจ้า ฟ้า ท่าน อั้ ขา ทาม, เจ้า ฟ้า ท่าน อู้ ผ่าท, แต่ด เจ้า ฟ้า ท่าน
ฮาโจ้ง. 38 เจ้า ฟ้า เป่า โด้ เป็น เจ้า ฟ้า ฟ ตาย, เป็น เจ้า ฟ้า ฟ ตู้ด, ดู่ ฟ มี ดู่ เข้ย ทั้ง เจ้า
ฟ้า. 39 ฟ้ด โผ ขอนจอด มี ฟ โด้ ดูาย ความ ทั้งท่าน เจ้า ว่า, ดู้ด โผ, ความ โผ เว้า นั้น แม่น
แข้ว. 40 เพ่ เรา เป่า ข้าม ดูาม ท่าน เจ้า ความ ใด ใฟ่ แข้ว.

โท ทอด เดู้ ขาย เม่ ขาด เจ้า เจ้า จูา ขิด

41 ท่าน เจ้า ดูาม เราว่า, ฟ เขื่ด ทูาย เว้าว่า, เจ้าจูาขิด เป็น เดู้ ขายท่าน ดาอิดนั้น เป็น โด้
แนว ใด ?. 42 เพ่ ว่า เจ้า มี่ ปรุ ดา อิด ตู้ด เว้า โว้ หนึ่ด พี้ง ขาด ฟ้า วาย ผ่ั้ง ข้อด ตู้ ว่า:

ยูทา 20

เจ้าพี่เอ้าทั้งเจ้าพี่ชื่อว่า
ให้นี่แพ้แผวเขา
43 ท้นว่าเขาจุ่โน่มชื่อดูแท่น
ให้ชู่ท้อแพ้นทินท่าน

44 เมื่อจุ่ดาวิดทูแนทเจ้าวาขิดว่าชื่อเป็นเจ้าพี่ แข้วเจ้าวาขิดจุ่เป็นเจ้าจาชอจุ่ดาวิดจุ่ดีแนวใด. 45 เมื่อแต่นอ ดาแพ้ชู่นั้นท่านเจ้าเอ้าทั้งแต่นข่ามใจ้ว่า. 46 ให้ชื่พี่จุ่นจอนวอแ, ชื่มีทนุ่แจ้เอ้ทู่าแจ่งมา, แต่ให้อ นั้งหน้าท้ตาข่อนอกนุ่มนุ่ม มีทนี่แข่อนมีหน้ามีตาหนี้แขนจุ่ทั้วเขา แท่แข่อนทินฟานทินจี้แ. 47 เขาทันทินดู่จุ่เขนแม่หม้าชแน้แท่าวจุ่ทั้วให้เท่แจ่เอ้แต่นนี้ชื่โท้ชทนั้น.

ยูทา 21

แม่หม้าชดู่อชเป็นเขนจุ่ทั้วเขา

1 เมื่อเจ้าเชื่นุ่แทนหน้านั้นชื่ลิเท็นอ ท่อแโดทเป็นใจ่เท้าเท้าเป็น. 2 ท่านเจ้าเท็นแม่หม้าชลิดนี่ชื่ชุ่ยเอาเป็นจอแจุ่ทอแแกแโดทใจ่เท้านั้น. 3 ท่านเจ้าเอ้าว่าเขาข่อทพี่แท่นความนี้, แม่หม้าชลิดนี่ชื่นี้โดทเป็นทาชเนชื่อั่น. 4 เพ่ว่าแต่นอั่นนั้น จุ่ดีเอาเป็นเนโจ้แจ่ชเขาม่าโดท, ทาทชื่ทู่แนี้จุ่ดีเอาเป็นจี้แมี่ลิดนี่มาใจ่เพ้ด. 5 มีชื่ท่าวจ้อแทู่เขนจุ่ทั้วเขาว่าด่านแท่แจุ่ดูจุ่ทั้วเนี่เจ้าพี่จุ่ดีแท่แแข่แดนแตาม ท่านเจ้าเอ้าว่า. 6 จุ่ดูแนอแพี่แท่านเท็นนี้มีมี้ชจุ่ขาทจ้อพี่แท้อนด่านโจ่นทนชู่นี้จุ่เข่าเนจ้ทท้อน.

ขาแท้าชแท่แจ้ทโน่มนาข

7 เขาดูาชความดูามท่านเจ้าว่า, ดู้แจุ่นจ้ทนี้จุ่เป็นนั้นทูามใด, อนใดจุ่เจ้ดให้ทู่ว่าจ้ทเท็แเพ้ดนี้จุ่เป็นนั้น. 8 ท่านเจ้าทอขเขาว่า, ชื่ให้ถ้ทู่าให้ชื่ใดแข้วพาแพี่แท่านให้ชิดเพ่ว่าจุ่มีทาชอเอาชื่เขามาอ้าแ, เขาจุ่ว่าเขานี้ดีเป็นชื่นั้นเจ่จุ่ดีจี้มาแข้ว พี่แท่านทู่าจุ่ดีจุ่งท่อชเขา. 9 เมื่พี่แท่านจุ่ดีเนจ้ทเขท, จ้ทโท้นท้าวทู่าโททใจ้, เพ่ว่าพี่แจ้ทนี้ชื่มีนั้นท่อน ทาทจ้ทท้าขุดจุ่เข่ามาทอดวนจ้นพี่เาว.

10 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทั้ง เขา ว่า, แต่น ลิน ทั้ง แต่น ลิน, เมง ขึ้ ทั้ง เมง ขึ้ ลุ ทั้ง ทน.
11 แต่น ลิน ลุ เฟน อัก ฮาท แท่ง มี วี้ง ท้าง ฮู่ ง่อน. ลุ มี แนว ฮ้าน ฮ่น แท่ง วัท ทุาทฮาน มา แต่
เมง ฟ้า. 12 ท่อน พ้ง วัท ลุ เจ้น ลั้น เขา ลุ ขึ้ก พ้ง ท่านเจ้ว, ลุ ไล่ม นาง พ้ง ท่าน, ลุ ฮาว พ้ง
ท่านเจ้ว ฟั้ง เขน เจ้ง เขา, เขน ทู, ลุ เอา พ้ง ท่านเจ้ง ลั้อง ฟ้า ขึ้, ลั้อง ฟ้าอ่าน ทา ฮ้อน พ้ง
ท่าน ฮัท เอา ฟ้า เขา. 13 วัท นั้น ลุ มี ลั้น ทั้ง พ้ง ท่าน เพ่ ลุ เจ้น ทาม ลิ ให้ พ้ง ท่านฮ้าว ฝ่าว
ใจ เขง. 14 เฝ้ง นั้น พ้ง ท่านเจ้า ค้า ฮัก อ่าว ว่า ลุ แท้ แนว ใด. 15 เพ่ว่า เขา ลุ ให้ พ้ง ท่าน
ทู ทุท ฮ่ ฝ่ก ลุ้ง พ้ง ท่าน ลุ ฝ่ก ความ เว้า พ้ง ท่านเจ้า ได้. 16 ทาว่า พี่ แม่ พี่ น้อง ทั้ง หมู่ ลู่ ลี้
ทาท ลุ ฮาว ท่าน ให้ เขา แข้ว เขา ลุ ฝ่า ฝ่าน ฮ่ ทง พ้ง ท่านจ้ว. 17 ฮ่ เท็ง ทาฮ ลุ ลู้ง พ้ง ท่าน
ฮ้อน เขา. 18 แม่น ว่า ไล่ม พ้ง ท่านเจ้ม ฮ่ ลี้ ลุ เจ้า จ้. 19 พ้ง ท่าน เอา ใจ ใจ ลี้ ลุ ฮ่อฮ ฮู่ เจ้ง
มี้ง ฝ่น เจ้ว ได้.

เจ้า เจี้ ญ่ ว่า เมง เจี้ ยู ฝ่า เจ้ม ลุ ฮาท จ้ว

20 เจ้ ใด พ้ง ท่านเท็น ไทน ถี่ง มา อ้อม ข้อม เมง เจี้ ยู ฝ่า เจ้ม, เม่ นั้น พ้ง ท่าน ลุ ทู ว่า วัท
ฮาท จ้ว เมง นั้น มาจั้ แข้ว. 21 เจ้ นั้น ฮู่ ฮู่ ที้ง ฮู่ ลาฮ ลี้ ฟ่าฮ เจ้ พู, ฮู่ ฮู่ เมง ลี้ ให้ ออท เจ้, ฮู่ ฮู่ ข้าน นอท ฝ่อท นา ลี้ เจ้า ให้ เฝ้า มา เมง. 22 ฮ้อน ว่า มี้ นั้น เจ้น มี้ ใจ่ ให้ฮ เพ่ ลุ ให้ วัท
ลู่ แนว เจ้น ท่อฮ ฟั้ง ขาง ฟ้า ลุ้น จ้ว. 23 ทง พ้ง มี้ นั้น เจ้น แนว ฮ้าน ทาฮ เจี้ ก ขาง ให้ ฮู่
ทู่ ฮู่ ฟา แท่ง มี ยูท น้อฮ ทู่ เท็ ว่าง ไนม เพ่ ว่า ลุ มี วัท ไล่ ขาง มี่ ทาฮ เท็ง แต่น ลิน เพ่ ว่า เจ้า
ฟ้า ลุ ใจ่ ให้ฮ แต่น นี้. 24 มี ฮ่ ลุ ทาฮ ฮ้อน ไคม ลาง มี ฮ่ ลุ จ้ง จ้ง เจ้น ทู ท่ง ลู่ แต่น ลิน,
ฮ่ ท่าง ฟนั ลุ ลู่ ง่าฮ เมง เจี้ ยู ฝ่า เจ้ม ท้นั ว่า เจ้ จ้าว แท้น ทั้ง เขา ลุ ฮอง ฮอก มี้.

เจ้ เม่ ยูท ฮาฮ ฮ่ มา

25 ลุ เจ้น ทุาท ฮาน ฟั้ง ทาเว้น ลง เฝ้น แท่ง พ้ง ลง ลาว, ลุ มี วัท ขาง มี่ ท่ง แต่น ลิน เมง
ยูม, มี ความ จ้ง เว้ ใจ ใน เข้ง ฟอง นี้ เจี้ ท้อง ทั้ แข้ง. 26 ฮ่ เท็ง ทาฮ ลุ ฮ้าน ทาฮ เมล มอฮ
จ้, เพ่ ฮอง ค้า เจ้ง วัท เจ้น ลั้น ฟั้ง แต่น ลิน, ฮ้อน ว่า แนว มี แฮ่ แฮ่ง แฝ่ง ท้า ฟั้ง เมง ฟ้า
ฮาท นั้ เฟ้น. 27 เจ้ นั้น เขา ลุ เท็ น ยูท ทาฮ ฮ่ มา ท่อฮ ฟั่ง ฮ้า มี ฮู่ ท ใหญ่ ฮ้อน ทง มี ความ ทู่ง
ฟ้า มา ทา. 28 เม่ วัท นี้ ที้ง ไทท เจ้น ลั้น นั้ ให้ พ้ง ท่าน ท้นั ทู ทง ลั้น เพ่ ว่า วัท จ้ ลู่ ขาง

ใน้ชพ้ง ท่านจึมา ทอดแข้ว.

โท ความถ้าชน่าชท์ เถ่ ทนาม

29 ท่าน เจ้า โท ความถ้าชน่าชทั้ง เขา ว่า, ให้ เง้ง ท์ เถ่ ทนาม แท่ง พ้ง ท์ ใม้ อั่น. 30 เม่ มน์ ใง้ง ใง ออท พ้ง ท่านเท็น ลี้ ขู้ ว่า น้อน จึ ทอด ทาม ข้อน แข้ว. 31 แนว นั้น ถ์ พ้ง ท่านลี้ แง้ท ทน์, เม่ เท็น พ้ง อ็ท นั้น ทาง เง้น นั้น ให้ ขู้ ว่า แต่นเมง เจ้า ฟ้า น้อน จึ มา ทอด แข้ว. 32 เขา ง้อท พ้ง ท่าน ความ นี้ ว่า , ส้ ง้าง นี้ จึ เง่า เท็ด เง้ช ใง ท่อน อ็ทเท็ง เฟ็ด จึ เง้น นั้น. 33 ฟ้าถิน จึ ขาช ข้ใช ใง ทาท ความ เขา จึ เง่า ขาช ข้ใช อ็ท เท่.

34 จี้ มี่ ให้ ถิ ฮ้าน ว่า ใจ้ พ้ง ท่าน จึ เมา มใ ใง ทาง ทิน เท้าเมา ศใน แท่ง ข้อนโมท เจา ถอม ทอด จุ่ใเช้ช นี้, แข้ว เจ้ นั้น ลี้ จึ มา ทอด พ้ง ท่านทั้ง. 35 เพ่ ว่า มี้ นั้น จึ ทุอน มา โทท ใง้ ส้ ท่ใ แต่น ถิน เมง ขูม เนง ต่วาง แท เอา ง้า. 36 เนง นั้น จี้ ให้ ถิ ท่าว ใหว้ ชู้ เง้ง เพ่ ให้ พ้ง ท่าน มี แทง น้อช ข้ ขาง ข้าช จึ มี นั้น นั้น แข้ว จี้ง จึ ฮ้น ชู้ ก่ หน้า ขูท ถาช ส้ ใด้. 37เจ้ เท็ง เวิ้น ท่าน เจ้า ใด้ ง้อท ข้อน ชู้ เทน ใหว้ เขา ถู่ มี้ เจ้ เท็ง ล้น ลี้ ออท ใง้ ชู้ พูท ฟาท ที่. 38 ท่น เจ้า เฮ้น ใพ่ ใด้ มา ทา ท่าน เจ้า หั้ง เทน ใหว้ เขา ฟั้ง ความ ท่าน เจ้า ง้อท ข้อน.

ยูทา 22

แต่น โททฟ์ ฟาช น้า เจ้า เฮ้ ญู

1ทาม ทิน เน้า จี้ เง่า มี เจ้ แง้ง แน่ท ว่า มี้ จี้ ขูน ฮูน นั้น จี้ มา แข้ว. 2 พ้ง ฟ์ ทุง แท่ง พ้ง ใน ข้อน ฮอ ข่าว น้า ท่าน เจ้า ทาง ข้ง เพ่ ว่า เขา ฮ้าน เฮ้น ใพ่. 3แข้ว ฉี ข้าช ใด้ เน้า ท้ ข้า ชู้ ถา แน่ท ว่า อ้ ขา ทา ข้ โอถ, มน์ เฮ้น ขาม ใจ้ ฉู้ ญ ทุง ฮ้ง ข้อ ฉู้ ข่าม ใจ้ นั้น. 4 ข้า ชู้ ถา ใด้ ออท ใง้ ใช วาน ทั้ง พ้ง ฟ์ ทุง แท่ง พ้ง ทวาน ทาท เทน ใหว้ เขา ว่าจึ ให้ เขา ง้ด ท่าน เจ้า แนว ใถ. 5 แต่น นั้น ลี้ ถิน ม่ใน, แข้ว ข้ำน ว่า จึ เอา เถิน ให้. 6 ข้า ชู้ ถา ข้ำน เฮ้ด จี้ง ข่าว ขุง จึ ให้ เขา ง้ด ท่าน เจ้า เม่ เจ้ ง่าง ส้.

เจ้า เฮ้ ญู ทิน เน้า มี้ จี้ ขูน ฮูน ทั้ง ข่าม ใจ้

7 ขอด มื้เรา ทิน เก้า จี้ เข่ามิ เจ้ แข้ว เป็น มื้เรา ก้า ซ้ น้อซ ทิน เมง ม่ เนมื้ จี้ ขุน ฐน. 8
ท่าน เจ้า โก้ ใจ้ ท่าน เปิ โต แท่ง ท่าน โซ ขนะ โป้ ขอท เรา ว่า, ใท้ ลา ฟาน เก้า มื้ จี้ ขุนฐน โว้
ใท้ ญุม เขา ทิน. 9 เรา ถาซ ความถาม ท่าน เจ้า ว่า, จุ ใท้ พ้ง ฮู้ น้อซ ลา ฟานเก้า ข่อน ใด.
10 ท่าน เจ้า ขอทเรา ว่า, เม่ ท่าน เห็ง ของ จุ เก้า โป้ทะ เมง นั้น จุ มิ ฮู้ ถาซ ฯ ทั้ว โท นี้ มา พี้
พ้ง ท่าน, แข้ว ใท้ เก้า โป้ทะ เขน ท่อซ ฮู้ มน. 11 ใท้ เว้า ทั้ป เจ้า เขน นั้น ว่า, โณ ขอท ใท้
ถาม, ท้อง ขู้ แณท เขา จุ ทิน มื้ จี้ ขุน ฐน ทั้ป แฉน ข่าม ใจ้ เขา นั้น ฮู้ ข่อน ใด ? 12 เจ้า เขน จุ
ขอท ใท้ พ้ง ท่าน ท้อง ใหญ่ ตุ้น เห็ง โก้ ลา ฟาน โว้ แข้ว. 13 เม่ เรา เห็ง ของ โป้ ลี้ เท็น เณ
ท่าน เจ้า ขอท เรา แท้ แข้ว เรา โก้ ลา ฟาน เก้า มื้ จี้ ขุน ฐน โว้.

เพ้ เก้า เจ้า เฮ็ญ

14 เม่ ขอด เจ้ แข้ว ท่าน เจ้า ลี้ โก้ เก้า นี่ ง่ ฟาน ทั้ป แฉน ข่าม ใจ้. 15 ท่าน เจ้า เว้า
ทั้ป เรา ว่า, เขา ใฉ่ มอน จุ ทิน เก้า มื้ จี้ ขุน ฐน นี้ ทั้ป พ้ง ท่าน ท่อน เขา จุ ขาป มี่ ณี่ ใจ้. 16 ข้อน
เขา ขอท พ้ง ท่านว่า, เขา จุ เข่า ทิน เก้า มื้ จี้ ขุน ฐน นี้ ซ้ทเท่ ท้น ว่า จุ โก้ เป็น ท่อซ ความ โก้
เว้า โว้ ทะ มื้ จี้ ขุน ฐน ฟั้ง แฉ่น เมง เจ้า ฟ้า. 17 ท่าน เจ้า ณี่ โทท ซ โก้ ข้อน เจ้า ฟ้า แข้ว เว้า
ว่า, เอา โทท นี้ ฉาซ ทน ทิน. 18 เพ่ เขา ขอท พ้ง ท่าน ว่า โว้ โป้ ฟ้า เขา จุ เข่า ทิน เท้า นี้ ฟาท
อีก นี้ ท้น ว่า แฉ่น เมง เจ้า ฟ้า จุ โขง มา. 19 แข้ว ท่าน เจ้า ณี่ เก้า จี้ มา ซ โก้ ข้อน เจ้า ฟ้า
แข้ว ปิ ใท้ เรา แข้ว ว่า, นี้ ลี้ แม่น มี่ ลิง เขา โก้ ปั้ ฉ่าซ ใท้ พ้ง ท่าน เฮ็ด แนว นี้ เพ่ จี้ เขา.

20 เม่ ทิน เก้า แข้ว ลี้ ณี่ เอา โทท มา เฮ็ด เณ ถ้ว ทน ทั้ป เว้า ว่า, โททนี้ เป็น ความ จาว
แข้น ใหม่ แม่น ขู้ เขด เขา เพ่ พ้ง ท่าน. 21 ใท้ เป็ง ! ฮู้ จุ ฮ้าน เขา ลี้ ฮู้ ฟั้ง ฟาน เขา นี้. 22
ยุท ถาซ ฯ จุ เฟ้ ถ เซ็ซ เณ เจ้า ฟ้า โก้ โป้ง ความ โว้ แข้ว ทาท ขาง ข้าซ จุ มิ ณี้ น ทั้ป ฮู้ ฮ้าน
ยุท ถาซ ฯ. 23 พ้ง ข่าม ใจ้ ทาท ถาม ทน ว่า, ทะ แฉ่น เรา นั้น แม่น ใฉ่ จุ เฮ็ด แนว นั้น.

ค้าซ ความ ทน ว่า ใฉ่ เป็น ใหญ่

24 แข้ว ทะ โฟด เรา โก้ ฮ้ด ณ้อง ต้อง เรง ทน, ว่า จุ นั้ง ฮู้ ใด เป็น ใหญ่ เณ ใฉ่. 25 ท่าน
เจ้า จี้ง เว้า ทั้ป เรา ว่า, ปิ ฯ ต่าง ฟน มี แฉ่ง เขน ทะ เรา, ฮู้ มี แฉ่ง เขน ทะ เรา นั้น เรา แณท ว่า
ท้าว ทวาน อ่าน ทา. 26 ทาท พ้ง ท่าน เข่า เป็น แนว นั้น. ฮู้ ใด ทะ พ้ง ท่าน เป็น พี่ ใท้ เป็น เณ

น้อย, ผู้ใด เป็นท้าวทวานให้ ผู้นั้นเป็นเลข ๆ ใช้. 27เพ่ว่า ใช่เป็น ผู้ใหญ่, แม่น ผู้นั่ง ฝู่ที่ง
ฟานข้ว่า ผู้ใช้ xอช ผู้นั่ง ฝู่ที่ง ฟาน แม่นอ่า ? ทาท เขา ฝู่ง่าง ทาง พ้ง ท่านเป็นเลข ๆ ใช้.
28 เม่ เจ้าเขาน้อย หน้าฝู่ง่อนทินวานพ้ง ท่านฝู่ทิ้ง เขา. 29 เจ้า พี่เขา ได้ ข้อนเจ้ง แต่น เมงให้
เขา แนวใด, เขา ลี้ ได้ ข้อนเจ้ง แต่น เมง ๆ ไว้ให้ พ้ง ท่านแง่ท ทน. 30 พ้ง ท่านได้ ทินเก้า
ทินนี้ ฝู่ฟาน เขา ที่ง แต่น เมง ฟ้าเขา, แท่ง พ้ง ท่านได้นั่ง ฉ่อง ทินวาน อ้ท พ้ง ฟนี ๆ อ๊ ณ่าขา
เอ็นจ๋ง xอง ข้.

เจ้าเซ็นฉ่อาวไว้ว่าเป็โท ได้ฉี่ง จ๋

31 ณ์ โมน, ณ์ โมน เอ็ช ให้ เง้ง! ผ้ ข้าช ได้ จ๋ พ้ง ท่านไว้ เพ่ ได้ ฉี่ก ขอน พ้ง ท่านเลข ฉี่กเก้า
ทาท. 32 ทาท เขา ได้ ท่าวโหว้ ให้ท่าน เพ่ ว่าความ ท่านเฉ่ จ้ง ได้ เป่า ฉุก จ๋ช, เม่ใด ท่าน
ทาท ค้นมาหา เขาแข้ว ให้ ทุ้มพะใจ พี่ น้อย เจ้า. 33 ท่านเป็โท ถาช ความ ทอง ว่า, ได้ท่าน
ผู้เป็นเจ้า, ผู้น้อช ได้ โป ท่อช ท่านเจ้า ทาทาได้เก้าทุ ข้ ว่า ได้ ทาช ลี้ ก้. 34 ท่านเจ้า เว้า ว่า,
เป็โท, เขา ง่อท ท่านว่า มี้นี้ ก ท่อนโท่ ณน ท่านได้ ได้ จ๋ ว่า เป่า ขู้ จ๊ท ทิ้ง เขา ขอก ขาม เท่.

ทุ่ชเง็น, โถ, ถาง

35 ท่าน เจ้า ได้ ถาม เขา ว่า, เม่ เขา ได้ ใช้ พ้ง ท่านออท โป เป่า มี ทุ่ชเง็น, เป่า มี โถ, ข้
ว่า เป่า มี ทาช นั้น. พ้ง ท่านได้ ณาก แคน จ๋ง แต่ เป่า ? เขา ถาช ความ ทอง ว่า เป่า ได้ ณาก จ๋ง.
36 ท่าน เจ้า เว้า ทิ้ง เขา ว่า, ใช้ ใช่มี ทุ่ชเง็นให้ เอา โป, โถ ลี้ ให้ เอา โป ท่อช, ผู้ใด เป่า มี
ถาง ให้ ณาช เข้ ข้ ณี้ ถาง ถจ ๆ. 37 เขา ง่อท พ้ง ท่านว่า, ความ ได้น ไว้ ที่ง พ้ง ขาง หน้า นั้น
ได้ ได้ เป็นณี้นทิ้ง เขา, เลข ความ ว่า, ท่าน ได้ นั่ง เก้า ทิ้ง ๆ เป่า ขู้ ผู้ เป่า ก้. เพ่ ความ ได้น ไว้ ทิ้ง
อ้ท เขา นั้น ลี้ ได้ เป็นแท้. 38 แข้ว เขา ถาช ความ ขู่ ท่าน เจ้าว่า, ให้ เง้ง ถาง xอง ถจ นี้,
ท่าน เจ้าง่อท เขา ว่า " ได้ แข้ว "

ท่าวโหว้ ฝู่ที่ง xจนเจ๊ก เณ็มา เนี

39 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ออท โป ทา พุ ฒาท ที่ เลข เง้ง เจ้ช พ้ง ง่ามใช้ ลี้ ได้ โป ท่อช. 40
ท่าน เจ้า เว้า ทิ้ง เขาว่า, ให้ เอา ทน ท่าวโหว้ ฝู่ เพ่ ว่า ได้ เป่า ได้ เณ้า อ้ท ขู้ ดุ. 41 ท่าน เจ้า ออท
โป ท่าง เขา ฝ่าว ฉู่ จ ทิน เขว ท่อน ด่าน ขอก, แข้ว เท้า เณา โข่ง ท่าวโหว้. 42 เจ้า พี่เอ็ช ! ว่า

ทาท โรมใจงเจ้าพี่ชั อ ให้ณ้าง โทท งาง มี ณ์ ใจนี้ ทู้าง ออท โจ่ อ ยุท, ทาท แนว ใด ลี้ ก็, อ ทู่า ให้ เป็น ท่อง ความ อ่าว ยุท, ให้ เป็น ท่อง ขาง ใจงเจ้าพี่. 43 แข้ว มี แดน โทน ง มา แต่ เมง ฟ้า ขึ้นฟาน มา ทา ท่าน เจ้า เพ่ ดู่อง ให้ ท่าน เจ้า มี เท่ แทง นั้น. 44 เม่ ซ้อน ทุ่น ทุ่น ใจ ทาง ท่าน เจ้า ลี้ เท่ง ใจ่ ใจ่ ท่าว โทซ้, เท่ ท่าน เจ้า ทาง เป็น เณ็ง เขด ขาด ปุ่ง โขง ลิ้น เป็น มีด ใหญ่. 45 เม่ ท่าว โทซ้ แข้ว ลี้ ต้น นั้น ท่าน เจ้า โด้ ลิ้น มา ทา แดน ข่าม ใจ้ เห็น เขา นอน ซึ่ง แท่ง นั่ว จน โทท โณม. 46 ท่าน เจ้า เว้า ซึ่ง เขา ว่า, เป็น อ่ง จี้ง เอา ทน นอน ซู่ เจ้ ? ให้ เอา ทน ต้น ท่าว โทซ้ เพ่ พ้ง ท่านฉู่ เข่า โด้ เณ้า อ็ท ฉู้ ดุ.

เขา ปิด เจ้า เสี้ ณุ

47เม่ ท่าน เจ้า เว้า ทู้ง เซ้ ยุด ความ, ลี้ มี ฟ เป็น แดน ซึ่ง ข้า ซู่ ดา ฉู้ เป็น ข่าม ใจ้ ท่อง โฟด ฮ้ง ขอ ง ฉู้ ข่าม ใจ้ นั้น อจน มา. ข้า ซู่ ดา เณ้า มา จี้ เพ่ ว่า ฉู่ จุ้ง ท่าน เจ้า. 48 ท่าน เจ้า เว้า ซึ่ง มน ว่า, ซู่ ดา เอ๋ง ! เจ้า ฉู่ ขาว ยุท ดาง ฟ ข้อน จุ้ง อา? 49 แดน ข่าม ใจ้ ฉู้ ซู่ ท่อง ท่าน เจ้า เห็น อ็ท เป็น เณ็ง นั้น เขา ขึ้น ดาง ความ ซู่ ท่าน เจ้า ว่า, ฉู่ ง โณ ฉู่ ให้ พ้ง ฉู้ ณ้อง เอา ดาง มา ฟน อา ? 50 มี ฉู้ ง ทจ พ้ง ข่าม ใจ้ นั้น โด้ ฟน ฟ ณ้อง ฟ ทจ ฉู้ ง ทุ เพ้ง ณวา ณาด. 51 ท่าน เจ้า เว้า ว่า, โดง ! ทู่า เสิด แข้ว ท่าน เจ้า เอา ทุ ฉู้ นั้น ทิด ใจ่ ให้ ก็ เณ็ง เท่า. 52 ท่าน เจ้า เว้า ซึ่ง แดน ฟ ทจ, พ้ง ทวาน เส้า เขน โทซ้ เขา แท่ง ฉู้ เจ้า ฟ แท่ ออท มา ต่ โณ่น ซึ่ง ท่าน เจ้า นั้น ว่า, พ้ง ท่าน เอา ดาง, เอา ท่อน ออท มา เณ็ง ต่ โณ่น ซึ่ง ฟ ทิน จ้ท. 53 เขา ซู่ ซึ่ง พ้ง ท่าน ซึ่ง เขน โทซ้ เขา ดู่ มี้. พ้งท่าน เข่า โด้ ต่ โณ่น เขา, ทาท โจ้ นี้ เป็น เจ้ พ้ง ท่าน แท่ง เป็นเจ้ แดง แท่ง ดาทาง มีด.

ท่าน เปี โต ดู่ ง จ้ เจ้า เสี้ ณุ

54 เม่ เขา ปิด ท่าน เจ้า โด้ แข้ว ลี้ เอา โจ่ ทาเขน ฟ ทจ ใหญ่, ท่านเปี โต โจ่ ท่อง ทาท ซู่ ทุท ท่าง. 55 เม่ เขา ก็ง โฟ ซู่ ทาง เส็น เดา เอา ทน นั่ง ฉิ้ง โฟ ท่าน เปี โตลี้ นั่ง ท่อง เขา. 56 มี ฉู้ ทู้ง ง เป็น ฟ ใจ้ เห็น ท่าน เปี โต นั่ง ฉิ้ง โฟ ซู่ มน ปิท ตา เป็ง แข้ว เว้า ว่า, ฉู้ นี้ แอ่ ซู่ ซึ่ง เสี้ ณุ. 57 ทาท ว่า ท่านเปี โต ดู่ ง จ้, นาง เอ๋ง ! ณ้อง เข่า โด้ ซู้ ซึ่ง ฉู้ นั้น. 58 โดง ง มี ฉู้ ดาง ง มา เว้า ว่า, มี้ง ลี้ เป็น โฟด นั้น เณ็ง ก็ว. ท่าน เปี โต ตอง ว่า, ท่าน เว้า นั้น เข่า แม่น

น้อย. 59 ฝูงมาข้าวคู่ใจเจ้าญใหม่ มีสุ้ชาญญมา เว้าท้าว่าแถง แม่นแท้ ถ้, สุ้นี้เจ้าชฺชฺทั้ง เสียญฺ เพ่ว่ามนเป็นใจเมงวาขี้เจ้แพ้ทนั.

60 ท่านเป็ใต ตอบว่า, ท่านเอ๋ย ! ความท่านเว้านั้นน้อยเป่าหู้, เจ้าท่านเป็ใตเว้า ตู้ง เป่าเชื่อฺจุถ ความ ใจ่ใถ้ถนั นั้น. 61 แข้วเจ้า จึมสุ้เป็นพี้าใถ้เป็งท่านเป็ใต, ท่านลี้ หนี้ขอถ ความเจ้าพี้าใถ้เว้าทั้งเจ้าว่า, มี้นี้ท่อนใจ่ถนั ท่านจุ้คู่ง ฮ้เขา ขอถขาม เท่. 62 แข้วท่านเป็ใตออกใจ้ทาง นอกแถกใช้กั่ โถมใจ้ทาชฺ. 63 พี้งสฺแนง เจ้าเสียญฺนั้นใถ้ หู้ หูนี้ทั้งทิท่านเจ้า. 64เขา เอาฉ้าชมีถ ตา ท่าน เจ้า แข้ว ถาม ท่านเจ้าว่าใถ้ทั้งมี้ง ? แซ่งเป็ง. 65 เขา เว้า ความ หูาง ถา ทาชแนวใฮ้ท่านเจ้า.

โฮ้งเจ้าเสียญฺใจ้ทาแถนทินวาน

66 ทั่นเจ่า, พี้ง สุ้เจ้า สฺแท่, ฆ่ ทุใจ แท่ง พี้งใถ้ขอนจอง มา ญฺม ทนั, แข้วเขาเอา ท่านเจ้าเน้าใจ้ทาแถนทินวาน. 67 เขา เว้าว่า, มี้งเป็นเจ้าจาขีถเป่า? ใท้ขอนเขา. ทาท ท่านเจ้า ตอบว่า, ทา ตาเขาขอนพี้งท่าน, พี้งท่านลี้จุ้เป่าเจ่เขา. 68 แท่งเขาถามพี้งท่านพี้งท่านลี้จุ้เป่าตอบเขา. 69 ทาท แท่นี้ใจ้หน้า ยฺท ถาชสฺจุ้นี่งเพี้งณวา เจ้าพี้าสุ้แซ่งใหญ่ ล้วนทุใจ. 70 จุ่สฺเขาจี้งถามว่า, เถงนั้นมี้งเป็นยฺท ถาชเจ้าพี้าเป่า ? ท่านเจ้าตอบเขาว่า, พี้งท่านเว้านั้นแม่นแข้ว. 71 แข้วเขาเว้าว่า, ญฺมเขาจุ้ถ้า เอาจี้งท่าใถใหม่, เพ่ว่าญฺมเขาใถ้ยินทั้งวาทมนเว้าแข้ว.

ยฺทา 23

เอาเจ้าเสียญฺใจ้ทาอ่านฎาปี้ขาถ

1 แถนสฺขาทญฺมเท็งเพี้ถใถ้ทั่นนั้นเอาเจ้าเสียญฺใจ้ทาอ่านฎาปี้ขาถ. 2 แข้วเขาใถ้ตี้งใททลี้นท่าวท่านเจ้าว่า พี้งน้อยใถ้ปิถสุ้นี้ เพ่ว่ามนพาทุนอุนเป็นใจ่เขาใท้เสีถสิถ, มนท้ามเป่าใท้ฮ้ทิวชใท้ปุใหญ่ นอกนั้นตู้งเว้าว่ามนเป็นเจ้าจาขีถปุสุ้ญ. 3 อ่านฎาปี้ขาถจี้งถามเจ้าเสียญฺว่า, ท่านเป็นปุใหนสฺขัวข้เป่า ? ท่านเจ้าตอบว่า, เป็นเถงท่านเว้านั้นแข้ว. 4 อ่านฎาปี้ขาถจี้งเว้าทั้งพี้งฆ่ ทุใจแท่งเป็นใจ่ว่า, สุ้นี้

น้อย เป่าเห็นมีจ้อ ผิด. 5 ทาทพี่เขาเพ่งแนท นั้น ผู้นี้ได้เดู่เดู่ เป็นโพ่เผิดข้าย แท่ง
ลอทจอนเขา ขึ้ง ก็ง ผู้ลาย, แต่ ก็ง ฐาขี้ เจ้ เท้า ทอด ล่อนนี้.

เอา เจ้า เยี่ญโจ่ทา ปิ เพื่ โจด

6 เม่อ่านทาปีขาดได้ ยินเขาเว้า ตั่ ฐาขี้ เจ้ จี่ ถามว่า, ผู้นี้ เป็นโทฐาขี้เจ้อ่า ? 7เม่
ขู่ว่า ท่านเจ้า เป็นสผู้ ลินเมง ปิ เพื่ โจด แท่ง ลา, จี่ เอา ท่านเจ้าโจ่ทา ปิ เพื่ โจด. เดู่
นั้นปิ เพื่ โจด ทู่ง ผู้เมง เยี่ขุ ณาเจ้ม. 8 เม่ปิ เพื่ โจด เห็นท่านเจ้า ลี้ มีความม่ใจน เมง
ทาย, ข้อนว่า ท่านแอ่เห็นท่านเจ้า แต่เห็ง แข้ว, เพ่ได้ ยินทอด วัทท่านเจ้า จี่ ใช่ มอนว่า
ฉี่ได้เห็นท่านเจ้า เผิด วัททาทฐาน. 9 เณ็ง นั้น ปิ เพื่ โจด จี่ ถาม ท่านเจ้า ทาย ความ,
ทาทว่า ท่านเจ้า เป่าได้ ทอป จ้ท ความ. 10 แฉนพี่ ทุ่ง แท่ง แฉนโณ่ ลอนฐอง ขึ้น นั้น
ลี้นท่านเจ้า เอา แท้ เอา ว่า. 11 ปิ เพื่ โจด แท่ง ก็ง ท่านได้ ดู ง่าย ทู้ ทูน เอาเข้ ผิน ดูน
มานู่ง ให้ ท่านเจ้า, แข้ว เอา ท่านเจ้า ลันโจ่ทา อ่านทาปีขาด. 12 อ่านทาปีขาดแท่ง ปิ
เพื่ โจด, แต่เท่า มา ทู่ง ณิด ดู่ง ทน, โจ้ ท่านเท็ง ลอง ลันอี ทน.

เจ้า เยี่ญฉี่ วาน ให้ ย เดู่ ตาย

13 อ่านทาปีขาด ได้ ลอท พี่ ทุ่ง, ท้าว ทวานอ่านทาแท่ง เป็นโพ่ ให้ มา ญุ่ม ทน.
14 แข้ว เว้า ทีป เขา ว่า, พี่ ท่านได้ ปิด ผู้นี้ มา ทา น้อย ลี้นว่า เป็น ผู้ เจ่ง เดู เป็นโพ่ เผิด
ผิดทาท น้อย จ้ป เอา ความ ถาม เอา ฉ้อย ก่ หน้า พี่ ท่านแข้ว, เป่า เห็น ผู้นี้ มี อนใด ผิด เณ็ง
ความพี่ ท่านได้ ลี้น นั้น. 15 ปิ เพื่ โจด ลี้ เป่า เห็น อนใด ผิด เพ่แนว นั้น ท่านจี่ ได้ เอา
ผู้นี้ ลันมา ทา น้อยใพ่. ผู้นี้ เป่าได้เผิด ผิด จ้ ฉี่ ให้ ย เดู่ ตาย. 16 เณ็ง นั้น ญุ่ม เขา ทีป ที
มน แข้ว ป่อย มนโป่. 17เพ่ว่า มี้ เมง ขุน นั้น อ่านทาปีขาด เจ่ย ป่อย สทุ ผู้ ท่อย ความ
เป็นโพ่แด่ จ้.

18 ทาท แฉน สนั้น เอา ทน แนท นี้ ว่า, เอา มนโป่ ณ้า จ้ ! แข้ว ป่อย ข้า ขา ขาขา ให้ พี่
น้อย. 19 อนข้า ขา ขา ขา นั้น ผู้ ทุ ข้อนว่า ผิด เผิด ข้าย ให้ ข้าน เมง แท่ง ณ้า สท. 20 ทุ่ง
ใจ อ่านทาปีขาด แท้ แอ่ ป่อย เจ้า เยี่ญ ท่านเว้า ทีป เขาใพ่. 21 ทาท เขา ได้ แนท นี้ น
ว่า ด่าง โว้ ! ด่าง โว้ ! พี่ง โม้ วาแนน. 22 อ่านทาปีขาด จี่ เว้า ทีป เขา เท่ ฉี่ ขาม ว่า, ด่าง

ไว้เสียดายนี้, ผู้นี้ได้เสียดายนี้ผิดๆ? น้องสาวเข้าเห็นผิดอนใด ก็ให้สาดตาย เป็นเหตุนั้นเม่
เขาทั้งมนแข้วป่วยมนไป. 23 แต่นี้ยาเอาทนแทนนั้น, แต่ให้ดูแลท่านเจ้าไว้หั้นแล
ไม้วาแทน, เขาแทนทุกสิ่งสินแพ้. 24 แข้วอ่านทูลปัญญาดจึงทันวานให้เสียนไพ่ท่อสา
ความเขา. 25 ท่านจึงป่วยผู้เขาแต่ง่นั้น. แม่นผู้ผู้ทุเสียดท้าสให้ข้านเมงแท่งน้าย,
แข้วท่านได้ข่าวท่านเจ้าให้เขาตามใจเขาก็เสียด.

ดูแลเจ้าเสียญไว้หั้นแล้วไม้วาแทน

26 เม่เขาเอาเจ้าเสียญออนไป, เขาได้ปิดข้าน้ำไม่นยาทีเจ้นี้, มนมาแต่ข้านนอก.
แข้วเขาเอาไม้วาแทนให้มนแปทท่อสทูแลเจ้าเสียญไป. 27เสียนไพ่ได้ไปท่อสท่านเจ้า
แต่นผู้ทูแลสิ่งไปท่อสเขาอีนดูท่านเจ้าได้โทษเอ้ทแทนไท้. 28 ท่านเจ้าได้แขงเปิง
ทาแลทูแลแข้วเว้าทั้งเขาว่า พี่น้อแผู้ทูแลเมงอ้ณาขาเอ็นเอ๊สา ทู่าไท้อีนดูมี่เขาให้อีนดู
มี่เจ้าแท่งขุนเท้าพี่ท่าน. 29 ให้เปิง! มีมี้ขเขาก็เว้าว่า, พี่แลผู้ทูแลนั้นเข่าเรู้สามีขุน, เข่า
เรู้สออนขุน, เข่าเรู้สขี้งขุนสิ่งก็เป็นยาไร้ก้. 30 เก็นั้นเข่าก็เว้าทั้งพี่แลปอมพูว่า, ให้เดุ่น
ไข่งมาทั้งพี่แน้อสแท่งเว้าทั้งพูเนีมว่าให้ปิงขั้งพี่แน้อส. 31 ว่าเขาทาทเสียดทั้งทีไม้
ทูแลแนวนี้ แข้วเม่เดุทีไม้ตาสแท่วก็เป็นแนวใด.

32 มีขอแยทินขุทเขาได้ปิดมาแปททนเพ่ก็น้าพ้อมเจ้าเสียญ. 33 มาทอดป่อนข
แทนว่าทเดุทท้อนเขาได้ดูแลท่านเจ้าไว้หั้นแล้วไม้วาแทน พ้อมทั้งขอแยขุทนั้น. ผู้ข
ผู้เพี้งณวา, ผู้ข ผู้เพี้งน้าส. 34 เจ้าเสียญท่าวไหว้ว่า, ง่เจ้าพี่ผ่าง ให้สให้เขาเพ่ว่าเขา
เข่าขู้ว่าเขาเสียดง่ง, แข้วเขาเอาง้ท่านเจ้าไปไจ้แป่ปนทน. 35 เก็นั้นเสียนไพ่สิ่งสิน
เปิง พี่ท้าวทวานยาชีวท่าวความจ้ดขเสสท่านเจ้าว่า, มนทูแลดุ่อสผู้อ้นได้, ให้เปิง! ว่า
มนเป็นเจ้าวูาขิดผู้เจ้าฟ้าได้เขทไว้แท้ให้มนดุ่อสมน.

36 แต่นก็แล้สิ่งได้เว้าจ้ดขเสสแปททน เขาได้เอาเท้าไข้มมาดาสไหว้ท่านเจ้า. 37
แข้วเว้าว่า, ว่าท่านเป็นปไยาชีวให้ดุ่อสมี่เจ้า. 38 ผู้เท็งทไท่านเจ้ามีแป้น เขาแท้ม
ง้ไง่ว่า "ผู้นี้เป็นปไยาชีว" 39 ผู้ทินขุทดูแลผู้ทาแลง้าแลนั้น ได้เว้าดูเง่สท่านเจ้าว่า,
ท่านเป็นเจ้าวูาขิดข้เข่า? ให้ดุ่อสเจ้ามี่แท่งดุ่อสพี่แน้อส. 40 ทาทผู้ข ได้ท้ามว่า, มีแ

เป็นข้านเจ้าพี่น้องอย่างเพื่อว่ามีแต่ลี้ลู้ให้ชนทั้งหนึ่ง. 41 ญมเขาใจมาจึงเป็นให้ชนแท้, ใจมทั้งวัทเขาได้เสียดนั้น ทาทท่านผู้นี้เป็นได้เสียดจ้ง ผิด. 42 แข้วผู้นั้นดูาชความจุ่ท่านเจ้าว่า, เดู่ใดท่านมาเป็นปีจ้ทูาข้มผู้ณ้อยแด่. 43 เจ้าเสียญเว้าว่า, เขาขึ้นปาวทั้งท่านว่ามั้นนี้ท่านจุ่ได้ชู่ทั้งเขาขึ้นแรมแต่พี่น้า.

เจ้าเสียญเพิ่มเข้ง

44 เดู่นั้นข้าวจ้งขอแดู่, พี่น้ามีดมีท่ทีแต่นกินทั้นทอดขามเดู่เท็แต่ลี้. 45 แขแต่ตาเว็นลี้มีด, ผ้ามานชู่เขนโขง้เขาลี้จิทเป็นขอแต่ผิน. 46 เจ้าเสียญได้แณทโท้เขแต่แขแต่นั้นว่า, เจ้าพี่เอ้ย! ขุทจ้ดาทมีแณนขุทโว้ทั้งมีเจ้าพี่ เม่ท่านเจ้าท่าวความนี้แข้วลี้เพิ่มเข้งโป. 47 เม่ทวานกี่แต่เท็นวัทเป็นนั้นนั้นลี้จ้อแต่ทู่เจ้าพี่น้าว่า, แม่นแท้ถ้ท่านผู้นี้เป็นสกิ. 48 แณนสมาเท้าโขมเข้งวัททาทวานได้เป็นนั้นนั้นลี้เอาทนโตงเอ้ทจ้ใจ้แข้วผิน โป. 49 แณนสขู้จิททั้งท่านเจ้าแท่แณนผู้ทู้แต่ได้มาท่อยท่านเจ้าแท่ที้แต่วาขี้เข้นั้น ชั้นชู่ทุทเข้แต่วัทนี้.

โจทมั้นณอนเจ้าเสียญโว้ลู้ด่าน

50 มีผู้ดูาชณลู้โจ่เณ็ง, ท่านเป็นสขู้ผู้กิ, เป็นสมีหน้ามีตา เพื่อว่าท่านเสียดวัทชู่หนึ่งแต่เขนทินวาน. 51 ท่านผู้นี้เป็นใจมใจ้วัทเขาทินวาน, ท่านเป็นสข้านอาขี้มาทูาชข้านสขิว, แข้วท่านทู่แต่เป็นผู้ชอแต่ด้าแณ่นเมแต่เจ้าพี่น้า. 52 ท่านเณ็นโป้ทาอ่านทูาข้ขาดลี้เอาณอนท่านเจ้า. 53 เม่ท่านเอาณอนใจแต่แข้ว, เอาผ้าข้านดอยแข้วเอาโป้โว้ลู้ด่านจ้อทขุโว้เป็นเจ้าเท้ได้โจทมั้นณอนใดลี้ทเท่. 54 มั้นนั้นเป็นมั้วันวาแต่ณ้อนดู้ทอดมั้ลี้เป็นเสียดวัทแข้ว. 55 แณนผู้ทู้แต่มาท่อยท่านเจ้าแท่ที้แต่วาขี้เข้นั้นลี้ได้โป้ท่อยท่านโจ่เณ็ง, เขาได้เท็นลู้ด่านเท็นเขาวาแต่ณอนท่านเจ้าโว้. 56 แข้วเขาผ้นเม่วันวาแต่เดู่แต่ทอมแท่แต่นี้ปอททอม, มั้ลี้เป็นเสียดวัทเขาลี้ชี้แต่วัททอยวอแต่แต่ดา.

เจ้าเสียญผ้นเป็นสข

1 ตั้นเจ้า มีจุ้ญ พ้ง ฮู้ ทู้ง ได้ เอา เจ่ง ทอมอน เขาวันวาง ไว้ นันไป จุ้ ด่าน. 2 เขา เห็น ต่อน ด่าน นันที้ง ออก ฮ้ ทาง เน้า จุ้ แข้ว. 3 เม่ เขา เน้า ไป ทาง จุ้เข่า เห็น ฝอน เจ้าเสี้ ญุ. 4 เขา หนี้ ทู้ง ทาวใจ้ ที้ง อ้ทเป็น มา นัน ข้ เข่า แข ฮ้ มี ขอ ดาย นุ้ง เจ่ง ดูน จาว เด้น ตา ขึ้น ฮู้แคม เขา. 5 แฝน ฮู้ ทู้ง นัน ข้าน ให้ม หน้า ไข ลิน, ขอ ดาย นัน ดาม เขา ว่า, พ้ง นาง ข่าว ฮ ทู้ง ที้ง ฟู่ ฮ ตาย เสีด ฮ้ ? 6 ท่าน เจ้า เข่า ได้ ฮู้นี้, ท่าน เจ้า ได้ ค้น เป็น ฮ แข้ว, ให้ หนี้ ทอด ความ ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทีป พ้ง ท่าน เม่ เจ่ ท่าน เจ้า ฮู้ ที้งวาข เข้ นัน. 7 ยูท ดาย ฮ จุ้ ข้าว ให้ มี ฮ ปาป ไน้ย, จุ้ จุ้ ด่าง ไว้ ที้ง ไม้ วา แฝน แข้ว ทาง ขาม มี้ จุ้ ค้น เป็น ฮ.

8 พ้ง ฮู้ ทู้ง นัน หนี้ ทอด ความ ท่าน เจ้า เว้า. 9 เม่ เขา ออก ฮ้ จุ้ ด่าน ค้น เม่ แข้ว เขา ได้ ปอก พ้ง ข่าม ใจ้ ฮ้ป เอ็ด ฮ นัน เพ็ด ฉู่ แนว แข้ว ปอก ฮ อ้น แอ่. 10 พ้ง ฮู้ ทู้ง ได้ ปอก ข่าม ใจ้ นัน มี นาง มา ข้ อา มีท ลา ขา, นางไป ขอน นา, นาง มา ข้ อาเอ็ม ท่าน ขา โท ไปแท่ง ฮู้ ทู้ง อ้น ฮู้ท่อย เขา. 11 ทาท แฝน ข่าม ใจ้ เข่า เจ่ พ้ง ฮู้ ทู้ง นัน เขา หนี้ ว่า ปาท ทาย ขาย ความ. 12 ทาท ว่า ท่าน เป็ โท ได้ แขน ไป ทา จุ้ ด่าน, เม่ ทอด แข้ว ให้ม ไข เห็น ที่ ฝ้า ดอย จี้ง แขน ค้น เม่ ใจ้ ค้ ทาท วาน ทาย เม่ ได้ เห็น พ้ง อ้ท เป็น มา นัน.

ที้ว ทาง ไป ข้าน เอ็ม มา อุด

13 มี้ ถ้ว ทน นัน มี ขอ ฮ ท่อย ขาง ทาง เจ้า เสี้ ญุ ที้ว ทาง ไป ข้าน เอ็ม มา อุด, ฮู้ ทุ้ ทาม เสี้ ขุ ญา เข้ม ข้าว ฮ้ป เอ็ด โท. 14 เขา เห็ง ขอ ได้ โอ้ โท ทน ทอด อ้ทเป็น มา นัน. 15 เม่ เขา โอ้ โท ดาม ทน นัน ท่าน เจ้า ได้ ฟ่าง ไป จี้ เขา, ได้ ที้ว ทาง ไป ท่อย เขา. 16 ได้ ป้ง ตา เขา ไว้ แข้ว เพ่ เข่า ให้ เขา จี้ ท่าน เจ้า. 17 ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, เจ่ มา ท่อย ทาง นัน พ้ง ท่าน ได้ โอ้ โท ทน อ้ท ฮ้, เขา ค้ ข้น ขึ้ง หน้า เข้า ฮู้. 18 ฮู้ ฮ จุ้ ทา ไข ข่า ได้ จุ้ง ดาม ท่าน เจ้า ว่า, พ้ง แฝท ท่าง เมง มา ขึ้ง ฮู้ เมง เสี้ ขุ ญา เข้ม, มี ท ท่าน ฮู้ ถ้ว อ่า เข่า ขู้ อ้ทเป็น มา ที้ มี ขู้ง นัน ?

19 ท่าน เจ้า ดาม เขา ว่า, อ้ทใด ? เขา ดาย ความ ตอป ว่า, ค้ แม่น อ้ทเจ้า เสี้ ญุ โท นา ญา เข้ด อ้าง ว่า เป็น ฮู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า ว่า มี แฝป ใหญ่ ปาท เว้า ที่ หน้าเจ้า ฟ้าแท่ง ที่ หน้า เป็น โพ่. 20 ฮู้ โทท ฟ่ แท่ง ท้าว ทวาน ญุ่ม เขา ได้ มอปข่าว ท่าน ให้ เขาทิน วาน ใช่ ให้ป เจ่ง ตาย. จุ้ ด่าง ไว้ ที้ง ไม้ วา แฝน.

21 ญุ่ม เขาเจ่ ว่า, จุ้ แม่น ฮู้ นี้ ถ, จุ้ ได่ ฮ อ้ ขา ขา เอ็น

นอกเขตนั้นใหม่ แต่อัทนันเป็นมา มั้นี้ลิเป็นมั้ดู่ความแข้ว. 22 ทุกคนมีเขา มีสู่ทู้ก ล
ได้โปรดอดกู้ด่าน แต่เจ้าเขาได้เสิดให้คนมีเขาทุกใจ. 23 เขาเป่าเห็นคนนอนท่านเจ้า.
เขาได้ลันมาบอกว่า ได้เห็นแขน, แขนนั้นบอกว่า ท่านเจ้าลันเป็นล. 24 ล ซู่ท่อส
คนมีเขาได้โปรดอดกู้ด่าน, แข้วได้เห็นเคล้ สู่ทู้ก นั้นเว้าแท้ ทาทเขาเป่าเห็นท่านเจ้า.

25 เจ้าเสิดคนได้เว้าทั้งหอก ล นั้นว่า, โอ ! ล ผู้ใจใจโอดอ่าว หนั้ก ขาก เจ้า ฟัก ความ
เว้าสู่ป่าว ความเจ้าฟ้าได้ท่าว ไว้นั้น. 26 เจ้าวาจิด ทาทคู่ดู้ปาปมี่ณี่ใจเคล้นั้น แข้ว
คู่ได้ ทรม ความทุ่ก หน้ามา หั้ก เจ้าฟ้าเป่าแม่นอ่า ? 27 ท่านเจ้าจี้ก แท้ ความขาก ฟ้า
เท็ก เหมิด แหมทอดเจ้ามี่นั้นให้เขาฟื้ก, แต่ท่านโมเณี ทอดฟัก สู่ป่าว ความเจ้าฟ้า.

28 เม่เขามาจี้ป้านเขาคู่โปรนั้น ท่านเจ้าเสิดเคล้คู่ทาสโป. 29 เขาเท็กขอกจี้ก แต่
ข ท่านเจ้าว่า, ข เมิสท่านมาแว่ ซี้ก หนั้ก ฟัก ณ้อส เพ่ว่าลี่ ทาส แข้ว, เคล้นั้นท่านเจ้าจี้ก
ได้แว่ซี้ก ซู่หนั้ก เขา. 30 เม่นี่ก ทินเณ้า ท่อสเขา, ท่านเจ้าเอาเณ้าจี้มา ข ได้ ซ่อนเจ้าฟ้า
แข้วปิดให้เขา. 31 เคู่นั้นตาเขาซึ่นมีนเท็นทุ่ก จี้ท่านเจ้าได้, ทาทว่าท่านเจ้าได้
โปรวาเขาโปรแข้ว. 32 เขาโอ้ทนว่า, เม่ท่านเจ้าเว้าทั้งเขาท่อสทาก ทั้งได้แท้ ความ
ขาก ฟ้าให้เขาฟื้กนั้น ใจคนมีเขาข้อนเคล้โฟโขนแม่นอ่า ? 33 เคู่นั้นเขาเท็กหอกได้
ลันโปรเมก เจี้ยงคนา เจ้ม, เขาได้พี้ข่ามใจ้ ฮ้ป เอ็ก ล นั้น คนมีทนทั้ง พี่นอก อั่น. 34 โอ้โท
ทนว่า, เจ้าจอมสู่เป็นฟ้าได้ลันมาแท้ ให้ท่านณีโมนเท็น. 35 หอก ล นั้น ได้โทอัทเป็น
มาท่อสทาก, เม่เขาจี้เจ้าฟ้าได้นั้น ลิเคู่ท่านเจ้าปิดเณ้าจี้.

เจ้าเสิดให้ข่ามใจ้เท็น

36 เม่เขาเท็กหอกทาก โทอัทเป็นมาให้เขาฟื้ก เคู่นั้นเจ้าฟ้าได้ยืนซู่ปาก ทาก เขาเว้า
ว่า " ให้ฟัก ท่าน มีความทั่ก อาน " 37เขายืนตั่นดู้ก หนี้ว่าเขาเท็นลี้. 38 ท่านเจ้าเว้า
ทั้งเขาว่า ฟัก ท่านโททใจยืนฮ้ก, เป็นเคล้ใจ ฟนฟัก ท่านจี้ก เท่ก เก. 39 ให้เป็กมีแท่ก
ทินเขา แม่นเขาด, ให้คู่เป็กโทเขา เพ่ว่าลี้เป่ามีเนั้ฟื้ก เป่ามีลูทเคล้ฟัก ท่านเท็นเขา
เป็นเคล้ไว้นี้. 40 เม่ท่านเจ้าเว้าความนั้นแข้วลี้ให้เขาเป็กมีแท่กทิน. 41 เขาทู้กเป่า
เท็เคู่เพ่ว่าเขาทู้กเม็กม่ขน เท็กทาทใจทาส, ท่านเจ้าจี้กถามเขาว่า, ซู่นี้ฟัก ท่านมีฮ้ก

ทินแอ่?. 42 เขาเอาปาปิ้งต่อนญมาถวายท่านเจ้า. 43 ท่านเจ้าสี้ทินที่หน้าเขา.

44 ท่านเจ้าได้เว้าทึงเขาว่า, นี้ถ้าความเขาได้ปอท พึงท่านโว้, พึงความแต้มจุ้นโว้ทอดเขาเม่เจ๊เขาทู้งชู่ท่อย พึงท่าน. ทั้งพึงจองแต่งถาโม เณ็, พึงขาง ฟ้าชู้ปาว ความเจ้าฟ้าแต่ง พึงความณ็ปง ข้องทู้เจ้าฟ้าจุ้เป็นเณ็งนั้น. 45เม่นั้นท่านเจ้าได้เปิดให้เขาเณ้าใฝทในใจ ความขาง ฟ้า. 46 ท่านเจ้าเว้าทึงเขาว่า, มี ความแต้มโว้แนว นี้, เจ้าจูาจิดจุ้ใน้ปาปมี่ณ็ใจแข้วจุ้ลันมาเป็นญมี้จุ่ขาม. 47แต่งจุ้จุ้ปาวจุ่เจ้าฟ้าท่โแต่นถินให้วาง ข้ปาป ใน้ช ต้อนเอาวัทปาง ปาปใน้ช ทั้งโททแต่เมง เชี่ยุณาเข็มโป. 48 พึงท่านเป็นจี้งให้วัทนี้. 49ให้เป็ง ! เขาจุ้ใช้งอนเจ้าพี่เขาได้จาวแท้นโว้นั้นมาทาพึงท่านทาท ว่าพึงท่านจุ้ได้จุ้าชู่ทโงเมงท้นว่าพึงท่านได้แต่ปแทงแณ็งท้ามาแต่เมงใน.

เจ้าเชี่ณุลันจุ่เมงฟ้าขึ้นฟาน

50 ท่านเจ้าเอาเขาออทโป ข้านเป็กๆา นี้, แข้วใทู้งมีนั้นทอปฟาชขุนให้เขา. 51 เม่ทอปฟาชขุนให้เขาชู่นั้น, ท่านเจ้าได้โปวขาเขานั้นจุ่เมงฟ้าขึ้นฟาน. 52 เขาเอาทนโท้เขาท่านเจ้าแข้วลันโปเมงเชี่ยุณาเข็ม, มีความม่โนเมงทาช. 53 เขาชู่เขนโท้เขาข้องทู้เจ้าฟ้าจุ่มี้.

****